

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Dărămuș Eugenia Marcela****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Crișan Monica, prof. Popa Ramona Claudia, prof. Nandrea Maria, doc. Cutean Irina**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
conf. univ. dr. Panaite Ovidiu**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Simpozionul „A fi dascăl astăzi” – 5 octombrie 2022 - Prof. Oros Ligia	3
100 de ani de la Puciul de la berărie din Munchen sau tentativa eșuată de lovitură de stat a naziștilor (1923-2023) – Prof. Cetean Daniela	4
Săptămâna educației globale - Pace – Prof. înv. primar Ciornei Monica Ileana	5
Ora de Istoria Franței între curiozitate și plictiseală – Prof. Crișan Elena Ioana	7
Luna internațională a bibliotecilor școlare. Proiect de lectură pe tema din 2022: Să citim pentru pace și armonie globală – Prof. Rusu Sofica	8
Exemple de bune practici privind utilizarea în activitatea didactică a unor procedee, metode și tehnici, care au ca scop creșterea calității în educație – Prof. Pârvulescu Angela Elena	11
Abordarea integrată a curriculumului pentru clasa pregătitoare - Prof. înv. primar Szilagyi – Tomoiu Mihaela	16
Modernitatea în abordarea literaturii române – Prof. înv. primar Lașiță Doina	19
Strategii alternative de evaluare – Prof. Kusztoș Alexandra	23
Calitatea în educație – Prof. Horjă Stanca Diana	25
Adaptabilitatea cadrelor didactice din învățământul preșcolar în contextul pandemiei la predarea online – Prof. înv. preșcolar Hârceagă Ioana Alexandra	29
Concursul educațional „Cărțile te inspiră” – Prof. Drăgoiu Olimpia Maria	32
Rolul profesorului în formarea și pregătirea elevilor – Prof. Cohuț Elena Cristina	33
„Micul pieton” – proiect de parteneriat educațional– Prof. înv. preșcolar Balea Livia Valentina, prof. înv. preșcolar Galdău Andreea Claudia	36

Metoda învățării pe bază de proiecte – <i>Prof. înv. primar Borza Mariana Simona</i>	40
Fantezie și culoare – proiect tematic – Prof. <i>Briciu Ana Maria</i>	47
Metodele active – mijloce de trezire a interesului pentru lectură în ciclul primar – <i>Prof. înv. primar Manole Luminița</i>	52
Jocuri didactice cu caracter matematic – <i>Prof. înv. preșcolar Mija Adina</i>	56
Educația incluzivă în grădiniță – Prof. înv. <i>preșcolar Morar Cristina Adriana</i>	58
Povestirea orală a textului – Prof. înv. <i>primar Vrenghea Mihaela</i>	61
Raport de evaluare sumativă grupa mare „Albinuțele” – Prof. înv. preșcolar Oneț <i>Adela Elena</i>	63
Proiect didactic pentru inspecție definitivat <i>– Prof. Ursaleș Traian - Nicolae</i>	73

SIMPOZIONUL „A FI DASCĂL ASTĂZI” 2022 – 5 OCTOMBRIE 2022

Prof. metodist Oros Ligia Elena, CCD Alba

Simpozionul „A fi dascăl astăzi” ajuns la ediția a XIV-a s-a desfășurat în data de 5 octombrie 2022.

Tematica simpozionului a fost:

1. Reforma educațională ieri, azi și mâine!
2. Reforma educațională: abordări europene și românești.
3. Reforma educațională și profesia didactică.
4. Identificarea capacităților și a posibilităților profesionale ale comunității, părinților, cadrelor didactice și elevilor de a contribui la realizarea Reformei educaționale actuale. Colaborarea cu familia și alți factori educativi, competențe interumane necesare.
5. Reforma educațională și nevoile comunității.
6. Strategia personală și profesională a cadrului didactic în contextul activității didactice în sprijinul Reformei educaționale în România.
7. Reforma educațională și motivația învățării.
8. Reforma educațională în contextul local. Concordanța dintre reforma educațională și nevoile comunității românești. Activități curriculare și extracurriculare în contextul local utile implementării reformei educației.
9. Transformarea Reformei educației în resursă de bază a modernizării și dezvoltării durabile a României.
10. Exemple de bună practică, activități derulate, opinii etc.

La această ediție au fost înscrise 43 cadre didactice din zonele Alba, Aiud, Blaj, Cugir, Teiuș, Cîmpeni, precum și din alte județe ale țării, de la învățământul preprimar, primar, gimnazial și liceal. Acestea au participat indirect cu un număr de 35 de lucrări. Avem următoarele categorii de personal didactic: 3 educatoare, 9 învățători și 31 de profesori, de la gimnazial și liceal. Participanți din alte județe ale țării au fost din: Harghita, Mureș și Suceava. În vederea lansării simpozionului CCD Alba a stabilit parteneriate cu mai multe județe, anume Argeș, Dâmbovița, Harghita, Maramureș, Mureș, Neamț, Sălaj, Suceava, Teleorman, Vaslui, Vrancea.

Modalitate de diseminare în rândul cadrelor didactice s-a făcut prin postarea pe site-urile CCD –urilor partenere a anunțului de lansare a simpozionului, prin postarea pe site CCD Alba a informațiilor necesare pentru înscrierea la simpozion, prin intermediul mailurilor participanților la edițiile anterioare și prin intermediul responsabililor cu dezvoltarea profesională din școli. Cred că faptul că în acest an a existat o taxă de participare a diminuat numărul de posibili doritori. Această modalitate de diseminare o vom aplica și pentru celelalte simpozioane și activități ale cadrelor didactice.

Participanții au primit diplome de participare precum și broșura simpozionului cuprinzând lucrările simpozionului, care se găsește online pe site-ul ccdab.ro.

100 DE ANI DE LA PUCIUL DE LA BERĂRIE DIN MUNCHEN SAU TENTATIVA EȘUATĂ DE LOVITURĂ DE STAT A NAZIȘTILOR (1923-2023)

Prof. Cetean Daniela, Colegiul Național "Horea, Cloșca și Crișan" Alba Iulia

Autorii puciului de la Munchen, 9. Nov. 1923

Puciul de la berăria din Munchen din 9 noiembrie 1923 a fost o tentativă de lovitură de stat, dirijată de Adolf Hitler, care a încercat să preia controlul asupra Republicii de la Weimar cu ajutorul detașamentelor de membri ai partidului nazist, recrutate dintre foștii luptători din Primul Război Mondial. Ironia sorții a făcut ca Adolf Hitler să ajungă la putere 10 ani mai târziu în mod democratic, pe calea alegerilor!

La finalul Primului Război Mondial, societatea germană a trecut printr-o serie de convulsii. Din cauza unei propagande atent dirijate, mulți dintre germani erau convinși că țara lor ar fi putut câștiga în final conflagrația mondială, însă au fost trădați. De asemenea, abdicarea împăratului Wilhelm al II-lea a dus la adoptarea unui sistem republican care avea baze democratice și care a fost ținta mai multor tentative de răsturnare. Mai întâi, au încercat să preia puterea bolșevicii, iar apoi a venit rândul unei tentative de lovitură de stat pusă la cale de naziști. Partidul nazist se activase sub denumirea de *Partidul Muncitoresc German*, iar întrunirile membrilor săi se petreceau în locuri precum berăriile care pot fi întâlnite în mai toate orașele germane. În 1920, un fost caporal de origine austriacă, un oarecare Adolf Hitler, care ajunsese liderul micii formațiuni politice, a anunțat decizia conducerii de a-i schimba numele în *Partidul Muncitoresc Național-Socialist German*, iar acronimul în limba germană a acestuia a dat apoi termenul de nazist. Acest partid de extremă dreaptă promova un discurs populist, violent antisemit, promova teorii conspiraționiste și promova intoleranța față de migranți. Fostul caporal Adolf Hitler a reușit să îi convingă pe colegii săi de partid că se bucură de o largă susținere populară, precum și de sprijinul unor personalități precum generalul Erich Ludendorff, care era considerat de mulți germani drept un erou al Primului Război Mondial.

Puciul de la berărie (în germană numit *Hitlerputsch* sau *Hitler-Ludendorff-Putsch*) a fost o tentativă eșuată de lovitură de stat ce a avut loc între seara zilei de joi, 8 noiembrie, și după amiaza zilei de 9 noiembrie 1923, când liderul partidului nazist, Adolf Hitler, împreună cu generalul Erich Ludendorff, ambii veterani ai Primului Război Mondial, precum și alți lideri ai organizației Kampfbund au încercat să preia puterea politică în Munchen, Bavaria și Germania.

Intenția lor era de a desființa Republica de la Weimar și de a crea o Germanie nouă, unificată într-un imperiu în care cetățenia germană să se facă pe ideea de rasă (doar arienii să fie cetățeni, să

conducă ,iar ceilalți să fie excluși pe criteriul rasial!!) Aproximativ 2000 de germani au mărșăluit spre Feldherrnhalle, în centrul orașului, dar au fost întâmpinați de un cordon de polițiști, întâlnire ce s-a sondaj cu moartea a 16 membri de partid și 4 ofițeri de poliție. Adolf Hitler a fost rănit în urma încăleșării, dar a scăpat și s-a refugiat la țară. Două zile mai târziu a fost arestat și acuzat de trădare.

Puciul a fost cel care l-a adus pe Hitler în atenția publicului, nu doar german ci și internațional, pentru prima data. Arestului i-a urmat o serie de procese ce s-a întins pe o perioadă de 24 de zile. Mărturiile din tribunale au fost publicate, fapt ce i-a oferit lui Hitler prilejul de a-și exprima sentimentele naționaliste unui auditoriu larg. Decizia curții de judecată a fost condamnarea viitorului lider la 5 ani de închisoare în penitenciarul Landsberg unde Hitler va dicta *Mein Kampf* colegilor de celulă Emil Maurice și Rudolf Hess. Pe 20 decembrie 1924, la doar 9 luni de la întemnițare, Adolf Hitler va fi eliberat. Insurecția marchează începutul unui nou stil de acțiune al lui Hitler, întrucât de acum înainte se va concentra mai mult pe obținerea puterii prin mijloace legale decât prin cele condamnate în constituția statului. Printre cei care au fost alături de Hitler în puciul de la berărie se numără și viitorii lideri naziști- Heinrich Himmler, Herman Goring, Rudolf Hess, Wilhelm Frieck. Ca un fapt interesant, toți aceștia vor fi aduși după război în fața Tribunalului criminalilor de război de la Nurenberg și vor fi condamnați !

Tentativa de lovitură de stat a eșuat în chip jalnic. Președintele social-democrat al Germaniei, Friedrich Ebert, a interzis partidul nazist, iar Adolf Hitler a fost arestat. Și-a petrecut după gratii nouă luni. El era un arestat de lux și a reușit să își scrie în închisoare principala sa lucrare, *Mein Kampf*, un soi de tentativă de eseu în care liderul nazist își revărsa întreaga ură și își expunea intenția de a extermina popoare întregi. Ținta sa principală era reprezentată de evrei. După instaurarea regimului nazist la putere în 1933 aceasta carte va deveni un bestseller și *Biblia nazismului* aducându-i autorului o notorietate și mai mare și venituri considerabile din publicarea în mai multe ediții!

Naziștii au reușit să își reia activitatea politică încă din 1924, sub sigla demagogică a *Partidului Național-Socialist al Libertății*, care a primit un număr modest de voturi. Venirea Marii Crize Economice din perioada 1929 - 1933 a năruit temeliile sociale ale Republicii de la Weimar. Naziștii au devenit, în 1930 a doua forță politică din Parlamentul german, pentru că promiteau ordine și prosperitate. La scurtă vreme, în 1933, naziștii au devenit cea mai importantă forță politică din țară. Președintele Germaniei din acea vreme, generalul Paul von Hindenburg, l-a numit pe Adolf Hitler în funcția de cancelar al Germaniei. Toate scopurile Puciului de la Munchen vor fi realizate pas cu pas de către naziști după 1933. Acesta a fost începutul uneia dintre cele mai sângeroase dictaturi din istoria umanității, în care numele lui Adolf Hitler a devenit sinonim cu crima și cu teroarea.

SĂPTĂMÂNA EDUCAȚIEI GLOBALE- PACE

Prof. învă. primar Ciornei Monica Ileana, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud

Elevii clasei I B ai Școlii Gimnaziale „Avram Iancu” Abrud au desfășurat o serie de activități de tip extracurricular în săptămâna dedicată Educației Globale iar tema aleasă a fost „PACEA”.

Elevii au avut ocazia să vizioneze fragmente din filmul „Noi cei din linia întâi”, după ce și-au expus fiecare opinia despre ce știu ei că ar putea însemna cuvântul „pace” în antiteză cu cuvântul „război”. Ideile cele mai relevante le-am adunat sub forma unui centralizator de date pe tablă, iar de aici au dezvoltat o serie de discuții pro și contra situației actuale cu care se confruntă cele două țări implicate în război, Rusia și Ucraina.

De asemenea, elevilor li s-au prezentat o serie de situații și personaje marcante din istorie care au luptat pentru obținerea păcii și menținerea acesteia. Au fost citite informații sub formă de prezentare power point despre personalități ca: Nelson Mandela, Dalai Lama, Martin Luther King, dar și eroi români care au contribuit la făurirea istoriei naționale.

Ca activitate practică, elevii au decupat șabloane cu porumbei albi, simbol al păcii, pe care mai apoi le-au decorat cu mesaje de pace. La final, s-a realizat o ghirlandă cu toți porumbeii păcii și a fost expusă în sala de clasă.

Obiectivul principal al activității desfășurate a fost sensibilizarea elevilor cu privire la necesitatea menținerii unui spirit civic corespunzător în cazul unor evenimente sociale dramatice cum ar fi războiul, valorificarea oportunității de a avea o țară liberă și democratică în care trăim cu toții în mod pașnic alături de etniile prezente pe teritoriul României dar mai ales importanța menținerii stării de pace și de conviețuire cu alte popoare.

Chiar dacă elevii clasei I au o vârstă fragedă, nivelul de înțelegere a evenimentelor contemporane este unul ridicat; constatăm că informațiile din media ajung să fie prelucrate de mintea acestora iar uneori se percepe o teamă cu privire la dezastrele provocate de războiul din Ucraina și este necesar ca noi, dascălii, să contribuim pe cât posibil la bunăstarea psihică a micilor elevi.

Activitatea desfășurată a avut un impact major asupra copiilor, au descoperit eroi ai umanității, mândria de a fi soldați, concepte ca patriotismul ori altruismul.

ORA DE ISTORIA FRANȚEI ÎNTRE CURIOSITATE ȘI PICTISĂLĂ

Prof. Crișan Elena-Ioana, Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni

În zilele noastre, în care globalizarea este în plin proces de desfășurare, este absolut necesară cunoașterea a cel puțin două limbi străine. Limba engleză ocupă în continuare primul loc, pe podiumul internațional, dar limba franceză este următoarea limbă străină, cel mai mult studiată. Numeroase state au franceza ca limbă oficială de stat, acest lucru, o poziționează în topul celor mai importante pe piața muncii. Franța este considerată a cincea putere comercială în lume, în consecință, oferă perspective bune pentru angajare. Reluând ideea plurilingvismului, ar fi de dorit cunoașterea cel puțin a limbii engleze la un nivel avansat, iar cunoașterea unei limbi străine adiționale constituie un mare avantaj în procesul de angajare.

Limba franceză are același fond latin ca și limba română, astfel o face ușor de învățat pentru vorbitorii de română. În special la clasele cu profil bilingv, limba franceză este studiată și prin perspectiva cunoașterii culturii și civilizației franceze. Astfel, prin intermediul orelor de Istoria Franței, de la profilul bilingv-franceză, profesorul încearcă să insufle elevilor săi, dorința de a cunoaște cultura și elemente de civilizație ale poporului francez, încă de la formarea acestuia. Dacă, printre elementele de bază ale lecției de istorie, profesorul introduce și anumite "picanterii" despre anumite personaje celebre din istoria Franței, aceste ore vor deveni, poate chiar mai interesante decât cele de limba franceză.

Având în vedere acest aspect, ar fi necesar ca profesorul să folosească metode moderne de predare, utilizarea diferitelor cărți de joc, cuburi, planșe, orice materiale didactice menite să trezească interesul elevilor, care sunt atât de "absorbiți" în vârtejul acesta al tehnologiei moderne. În aceste vremuri, informația se găsește la tot pasul, astfel încât nu mai este captivant pentru elevi, descoperirea unor noi informații prin intermediul orelor. De aceea, profesorul are menirea de a-i stimula și de a-i impulsiona în a descoperi noutăți, secrete și de a prelucra informațiile de la ora de Istoria Franței.

Dintre mijloacele didactice enumerate mai sus (achiziționate în timpul unui stagiul efectuat în Franța), am ales să prezint două dintre ele, care mi s-au părut cele mai interesante pentru elevi:

- **"Jeu des 7 familles – rois et reines de France":** découvrir les roi et les reines de France en s'amusant, Quelle Histoire 2019, LabelFab – France

Este compus din cartonașe, sub forma unor cărți de joc; acestea reprezintă dinastiile și familiile regale din Franța, cu o scurtă prezentare, în prealabil, a acestora. Elevii au sarcina de a potrivi, în funcție de culori, membrii familiei, locul unde au reședința, simbolul dinastiei regale, precum și alte personaje existente în timpul domniei lor.

- **"Roll'Cube – Les dessous de l'Histoire"** – Solar Editions

150 de mini-fișe, sub forma unor cartonașe, care conțin 2-3 întrebări din istoria Franței (secrete, povești amuzante, intrigă etc). Acestea sunt împărțite în 6 rubrici: "Mistere și capete încoronate", "Personaje curioase", "Conflicte", "Secrete de alcov și trădări", "Complicații în Stat" și "Provocări". Fiecare întrebare are un anumit număr, iar răspunsul se află pe spatele fișei.

Datorită reprezentării lor grafice, aceste jocuri sunt interesante pentru elevi, astfel le folosesc cu interes și curiozitate la ora de Istoria Franței. Bineînțeles, pe lângă acestea, se pot folosi și mijloacele moderne : videoproiector, tablă interactivă etc. , deoarece se găsesc o mulțime de materiale utile și interesante, care se pot folosi cu succes la această oră. De asemenea, un interes din partea elevilor, s-a observat și pentru diferitele albume sau chiar vizite virtuale, create pentru unele obiective turistice din Franța (Palatul Versailles, Muzeul Luvru etc).

Consider că scopul acestei ore de Istoria Franței, nu este cel de a reține elevii o multitudine de informații, în ceea ce privește ordinea cronologică a evenimentelor sau reținerea unor detalii care nu sunt de o reală importanță pentru ei. De fapt, elevii trebuie să dobândească elemente de cultură generală, să recunoască anumite personaje și împrejurări, care au jucat un rol important în istoria Franței și chiar să utilizeze, în cazul unei eventuale călătorii în Franța, cunoștințele achiziționate, sub forma unor deprinderi: cunoașterea unor sărbători specifice francezilor, meniurile și obiceiurile lor alimentare etc.

Bibliografie:

1. Mathiex, Jean, *Histoire de France*, Editura Hachette, Paris, 1996.
2. Touttain, Philippe, Labrune, Gérard, *L'Histoire de France*, Nathan, Paris, 2014.

Materiale didactice:

1. "Jeu des 7 familles – rois et reines de France", Quelle Histoire, LabelFab – France 2019.
2. "Roll'Cube – Les dessous de l'Histoire" – Solar Editions, France, 2013.

LUNA INTERNAȚIONALĂ A BIBLIOTECILOR ȘCOLARE PROIECT DE LECTURĂ PE TEMA DIN 2022: SĂ CITIM PENTRU PACE ȘI ARMONIE GLOBALĂ

Prof. Rusu Sofica, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Motto: *Fără biblioteci, nu există civilizație*, Ray Bradbury

În luna octombrie a anului școlar 2022-2023, cu ocazia Lunii Internaționale a Bibliotecilor Școlare, la CDI-ul liceului, elevii clasei a XI-a E, Profil Uman, specializarea Filologie Bilingv Engleză au avut ocazia să deruleze activități de lectură, cercetare și documentare pe tema păcii în lume, o temă mereu de actualitate, propusă în 2022. Elevii au descoperit prin intermediul proiecțiilor de filme, oameni de litere și lideri politici care au luat premiul Nobel pentru pace, au căutat citate interesante despre pace și toleranță în cărți și pe internet, au primit recomandări de lectură de la colegii lor din alte clase implicați în proiect și au făcut colegilor recomandări de lectură. Unii elevi au creat poezii pe tema păcii și a armoniei universale, alții au desenat, inspirați fiind de tema propusă, fiecare având posibilitatea de a-și valorifica talentul personal literar-artistic sau plastic.

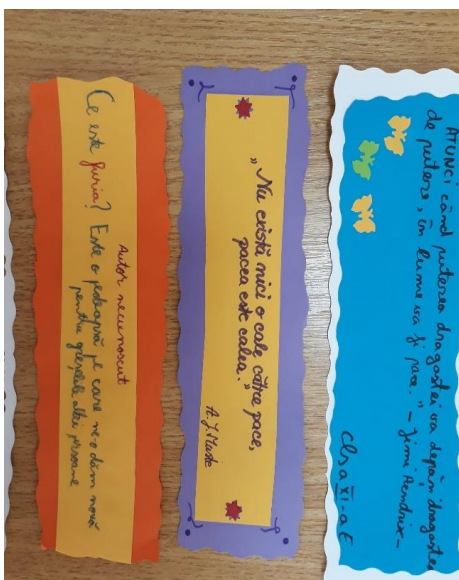
Luna octombrie este luna cititului, a omagierii spațiului de lectură din școlile din întreaga lume. Evenimentul este unul deosebit de important întrucât atrage atenția asupra rolului și impactului pozitiv pe care bibliotecile școlare îl au asupra formării copiilor și tinerilor. Colaborarea profesor-bibliotecar este una fructuoasă, bibliotecarii fiind comunicatori inteligenți care te introduc în oceanul de informații din bibliotecă. Ei au mereu strategie și rezolvă orice problemă referitoare la găsirea unei surse de informare pertinentă. Bibliotecarii sunt excelenți colaboratori ai elevilor și profesorilor din licee și școli. Pentru elevi, biblioteca școlară este o fereastră deschisă spre sensuri nebănuite, ea stochează energia care alimentează imaginația elevilor, iar prin atmosfera care se creează zi de zi într-o bibliotecă, elevii devin mai responsabili față de actul cunoașterii, mai implicați în sarcinile de lucru pe care le au de îndeplinit.

Orele desfășurate la bibliotecă sunt cele mai productive și mai pline de sens pentru elevi. Lectura este definită ca hobby, ca metodă de învățare, ca practică culturală, ca proces cognitiv complex de decodare a simbolurilor cu scopul de a deriva, a construi semnificație. Definițiile ei sunt numeroase: o formă de comunicare, un act intelectual, un proces cognitiv complex care permite cititorului să creeze sensuri noi. Lectura dezvoltă limbajul, presupune creativitate și analiză critică. Se spune că nu există reguli stricte pentru citit, cititul permite cititorului să evadeze, făcându-și propriile reprezentări introspective, să integreze totul într-un bagaj de cunoștințe. Constatăm că, deși se spune că elevii nu mai citesc, ei totuși citesc, fiind dornici de cunoaștere, de afirmare și emancipare prin lectură și creație.

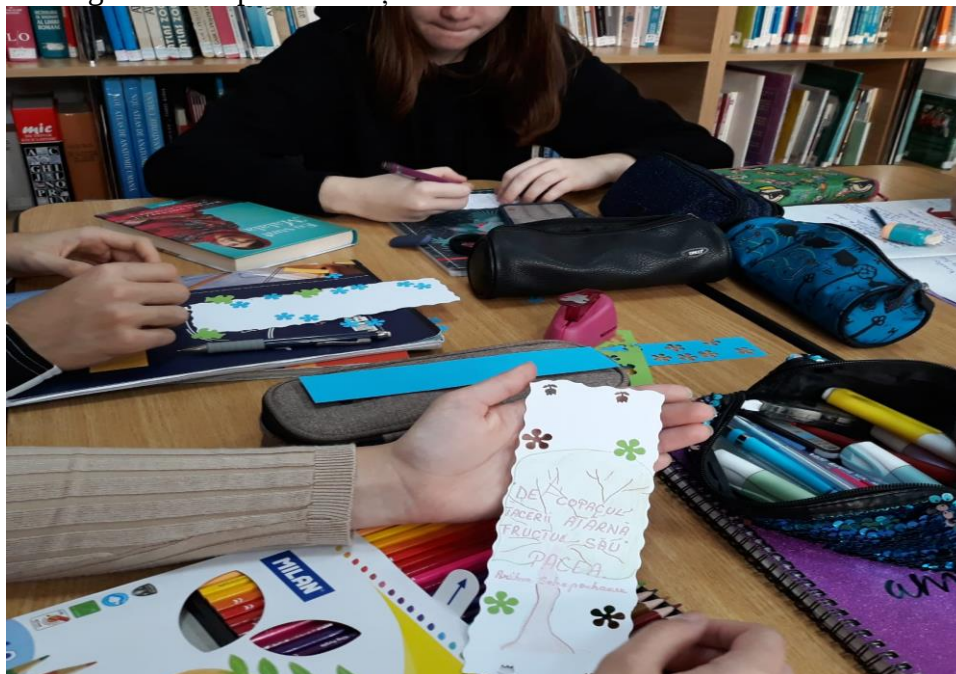
1. Câteva semne de carte create de elevi în timpul activității conținând citate precum:

- « Nu există nicio cale către pace, pacea este calea ». (citat de A.J Muste)
- « Când puterea iubirii va învinge iubirea de putere, lumea va cunoaște pacea. » (Jimi Hendrix)
- « Pacea nu poate fi menținută prin forță, se poate realiza numai cu înțelegere. » (Albert Einstein)
- « Visează la o lume a iubirii și a păcii și o vom face realitate.» (John Lennon)

2. Imagini din timpul activității :

Sitografie:

1. Luna internațională a Bibliotecilor Școlare 2022- (articol online). (consultat în 30 octombrie 2022). Disponibil la URL: <https://www.twinkl.ro/event/luna-internationala-a-bibliotecilor-scolare-2022>
2. Citate despre biblioteci- (slideshare.net on line). (consultat în 28 octombrie 2022). Disponibil la URL: <https://www.slideshare.net/cdbclub/citate-despre-bibliotec>

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI, PRIVIND UTILIZAREA ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ A UNOR PROCEDEE, METODE ȘI TEHNICI, CARE AU CA SCOP CREȘTEREA CALITĂȚII ÎN EDUCAȚIE

Prof. Pârvulescu Angela-Elena, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

*„Nu există artă mai frumoasă, decât arta educației.
Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar
educatorul creează un chip viu, uitându-se la el,
se bucură și oamenii, se bucura și Dumnezeu.”
Sf. Ioan Gură de Aur*

Pentru a îmbunătăți sistemul actual de educație, anul școlar 2022 – 2023 a debutat cu o schimbare majoră privind structura sa: cele două semestre au fost transformate în cinci module de școală separate prin mini-vacanțe. Astfel, noul an școlar a început în prima zi de luni a lunii septembrie și se va încheia în data de 16 iunie.

Ministerul Educației a propus, așadar, o structură nouă a anului școlar, care va fi împărțit în 5 module de învățare și 5 vacanțe școlare. Perioadele de învățare și perioadele de odihnă vor fi uniform distribuite, cu un număr de cinci perioade de 6-8 săptămâni de studiu între care sunt intercalate vacanțe de minimum o săptămână de odihnă; fiecare secvență a anului școlar are astfel o durată relativ apropiată, reglajul fiind făcut prin intermediul săptămânilor de vacanță din interior, care permit și respectarea perioadelor tradiționale de sărbători.

Implementarea acestei structuri modulare este o măsură de eficientizare a timpului de instruire și trebuie asociată cu o reformă a proiectării instruirii și evaluării pentru consolidarea învățării.

Această nouă structură este însoțită de noi schimbări:

- mediile semestriale dispar și vor fi înlocuite cu o singură medie încheiată la finalul anului școlar;
- apar evaluările standardizate la început și final de an, la nivel național cu subiect unic. Aceste evaluări standardizate vor fi digitalizate – corectarea va fi realizată de alți profesori, nu de profesorul clasei. Se va realiza un proiect pilot!
- fiecare profesor își planifică perioada și forma pentru evaluări, pe parcursul anului școlar, coroborat cu această structură modulară;
- perioadele de repaus, între module, vin în sprijinul elevului pentru recreere și odihnă;
- modificarea Regulamentului – ROFUIP;
- nemodificarea programelor școlare, nerestructurarea acestora, a creat ideea de a da libertate profesorului de a preda aplicat, interesant, util, selectiv, folosind orice sursă/ material de informare corect științific;
- accentul trebuie pus pe învățare transcendentă, prin dezvoltarea de aptitudini și atitudini, prin dezvoltarea capacităților de înțelegere, aplicare, corelare de noțiuni din diverse domenii și programe studiate;
- prin aceste schimbări se urmărește ca elevul să fie în „centrul preocupărilor” activității didactice și în sistemul de învățământ.

Trecerea la o organizare pe module poate avea avantajul structurării parcursului de învățare în unități mai ușor de gestionat și de monitorizat din perspectiva relației dintre învățare și evaluare, cu condiția ca proiectarea învățării să se facă în unități mai mici, și chiar integrate inter- sau multidisciplinar.

Din perspectiva curbei de învățare a elevilor, stabilirea unor obiective mai bine definite și apropiate în timp poate avea un efect motivațional important, mai ales în condițiile în care procesul de învățare se bazează pe pedagogia experiențială și pe învățare prin proiecte. De asemenea, în

majoritatea sistemelor care promovează o structură modulară există o preocupare explicită pentru ca evaluarea să fie în principal de natură formativă, echilibrată în raport cu evaluarea sumativă, și acest lucru devine posibil cu condiția reformei sistemului de evaluare (accent pe evaluare formativă/feedback, renunțarea la ideea unui număr minim de note și concentrarea pe competențe specifice dezvoltate). Trebuie subliniat, totuși, că măsura nu vizează verificarea mai redusă a elevilor, ci dimpotrivă, **o evaluare sistematică a progresului acestora**, care să dirijeze și să orienteze planificarea procesului de predare-învățare, cu obiective setate individual de la un modul la altul; notele ar trebui să devină astfel complementare unui proces de evaluare narativă care să acompanieze învățarea, și nu un obiectiv în sine.

Structura anului școlar 2022-2023

- Modulul 1: 5 septembrie 2022 - 21 octombrie 2022 - Cursuri
- 22 octombrie 2022 - 30 octombrie 2022 - Vacanță (o săptămână pentru toți elevii)
- Modulul 2: 31 octombrie 2022 - 22 decembrie 2022 - Cursuri
- 23 decembrie 2022 - 8 ianuarie 2023 - Vacanță
- Modulul 3: 9 ianuarie 2023 - 3, 10 sau 17 februarie 2023 - Cursuri (data va fi stabilită de inspectoratele școlare)
- 6-23 februarie 2023 - Vacanță o săptămână la decizia inspectoratelor școlare
- Modulul 4: 13, 20, 27 februarie 2023 - 6 aprilie 2023 - Cursuri
- 7 aprilie 2023 - 18 aprilie 2023 - Vacanță
- Modulul 5: 19 aprilie 2023 - 16 iunie 2023 - Cursuri
- 17 iunie 2023 - 3 septembrie 2023 - Vacanță

Vacanțe în anul școlar 2022-2023

Anul școlar 2022-2023 va avea cinci vacanțe:

Vacanță: de sâmbătă, 22 octombrie 2022, până duminică, 30 octombrie 2022;

Vacanță: de vineri, 23 decembrie 2022, până duminică, 8 ianuarie 2023;

Vacanță: o săptămână, la decizia inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, în perioada 6—26 februarie 2023;

Vacanță: de vineri, 7 aprilie 2023, până marți, 18 aprilie 2023;

Vacanță: de sâmbătă, 17 iunie 2023, până duminică, 3 septembrie 2023;

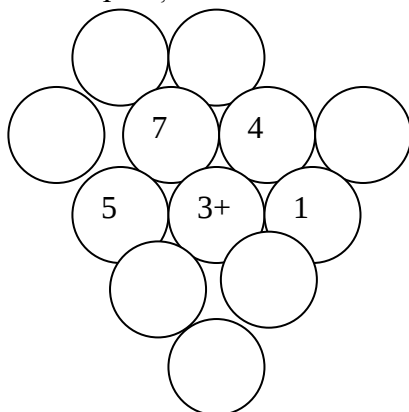
În clasa pregătitoare copilul va învăța prin metode adecvate vârstei tot ceea ce îi este necesar pentru a face față cu succes clasei I. De exemplu, copiii își vor dezvolta capacitatea de a comunica, vor stabili sau consolida primele contacte cu lumea numerelor și a literelor, vor învăța să observe mediul înconjurător și să interacționeze cu ceilalți copii și cu adulți prin jocuri didactice, activități în echipă, activități de descoperire, prin desen sau muzică. Nu în ultimul rând, copiii vor beneficia de ore special destinate unei pregătiri fizice armonioase. În clasa pregătitoare elevii nu vor da niciun fel de testări, cadrul didactic putând însă să utilizeze modalități de încurajare și de recompensare specifice vârstei.

De exemplu o metodă activă folosită în clasa pregătitoare este jocul de rol, care solicită creativitate și participare intensă, mobilizarea competențelor și a cunoștințelor anterioare și, în egală măsură, improvizație. Jocul de rol este o strategie prin care copiii școlari imită personaje din povești sau acțiuni, de exemplu: „De-a bucătarii”, „De-a doctorul”, „La piață”, „Scufița Roșie”, „Capra cu trei iezi”. Simularea constă în punerea în scenă a unor situații similare celor din viața reală, copiii își păstrează atitudinile, valorile și nu joacă un personaj, ci interpretează o situație. Un alt exemplu pentru a stimula creativitatea este povestea cu început dat sau povești libere, după un șir de ilustrații, o jucărie, o siluetă, după o machetă sau planșe. Cu ajutorul acestei metode antrenăm capacitatea de elaborare verbal- expresivă, a imaginației, a inovației, a creativității. Desenele libere antrenează creativitatea școlarului, folosind metode și materiale diverse. Modelarea cu ajutorul lutului stimulează creativitatea școlarului, jocurile de tip puzzle, precum și desenul liber.

Metoda ciorchinelui este folosită individual sau în grup și constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații de idei. Are o multitudine de efecte formative:

- la nivel cognitiv: - stimulează valorificarea cunoștințelor și convingerilor personale;
- captează atenția elevilor;
- dezvoltă gândirea liberă;
- stimulează creativitatea.
- la nivel atitudinal: - stimulează o atmosferă de emulație între participanți;
- stimulează motivația elevilor pentru a participa la activitate;
- contribuie la formarea capacității de autocunoaștere și autoevaluare, prin comparația cu ceilalți participanți.

Aplicație: Scrieți rezultatul operațiilor

Interviul în trei trepte

Elevii se organizează în triade (A, B, C), pentru a fi pe rând, intervievator, interviuat, observator. Interviul va conține întrebări de genul:

- Care sunt personajele textului?
- Când se petrece întâmplarea?
- De ce se consideră ghiocelul neînsemnat?
- Cum încearcă Iarna să-l pedepsească pe ghiocel?
- Cine îl ajută pe ghiocel?
- Care este semnificația acestei flori ?

Răspunsurile cele mai interesante se comunică întregii clase.

Masă rotundă

Se formează grupe de 3 elevi. Fiecare elev descrie câte o floare de toamnă la alegere, apoi o desenează.

Jocuri de rol „Iarna la taifas cu ghiocelul”

Explozia stelară Este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Obiectiv: Formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup, prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme precum și modul de cooperare și interacțiune.

Exemplu:

Convorbire: Menținerea sănătății

Obiectiv: evidențierea a cât mai multe soluții de menținere a sănătății ca răspuns la întrebările adresate.

Desfășurare:

1. Se citește o ghicitoare. Se discută iar elevii extrag ideea centrală „menținerea sănătății” și se expune pe steaua mare.

2. Cinci copii aleg câte o steluță pe care este scrisă întrebarea, apoi fiecare din ei, printr-un joc numărătoare își formează grupul preferențial: Unu, doi, trei, patru, cinci/Vă grupați cu toții aici/Împreună vă jucați și învățați/Întrebări vă adresați!
3. Se citește întrebarea de pe steluță și timp de 5 minute, copiii analizează imaginile, formulează întrebări în concordanță cu situațiile problemă descoperite de grup.
4. După expirarea timpului, elevii revin în semicerc și adresează întrebările elaborate în grup celorlalte grupuri care răspund întrebărilor sau adresează noi întrebări de același tip, completând eforturile acestora.
5. Întrebările interesante se scriu pe câte o steluță care se fixează pe o imagine sugestivă (poster)

Aplicație: „La cireșe”

Tehnica viselor este o tehnică bazată pe meditație în care copilul își lasă imaginația să lucreze pentru a exprima ceea ce a gândit că poate face el în viitor, cum va arăta locuința lui, colegii, școala, parcul, apoi compară visul cu realitatea în vederea obținerii unor situații viabile pentru viitor.

Obiectiv: Stimularea imaginației prin crearea de situații comparabile cu cele existente în viața reală. În cadrul **temei „Școala mea”** fiecare elev își va imagina cum va arăta școala sa peste 10 ani.

Grupa 1 – lingviști: Realizați o poveste în care să descrieți școala

Grupa 2 – arhitecți: Construiți școala cum v-o imaginați peste 10 - 20 ani.

Grupa 3 – naturaliști: Imaginați-vă grădina și curtea școlii ca o oază de relaxare, aer curat.

Grupa 4 - kinestezicii: Creați un program artistic pentru teatrul de păpuși al școlii în viitor.

3. Activități în grupuri Învățătoarea revine cu o altă sarcină didactică: „Gândiți-vă ce poate fi realizat cu adevărat din tot ceea ce v-ați imagina”.

4. Prezentarea rezultatelor Fiecare grup prezintă soluțiile viabile în funcție de timpul transunerii în realitate timp de 5 minute.

Beneficii:

- Stimulează imaginația și creativitatea
- Impulsionează depășirea barierelor

- Activează grupurile prin competiția permanentă
- Impune stabilirea unei paralele între lumea reală și cea imaginară
- Compararea soluțiilor
- Dezvoltă gândirea creativă
- Stimulează buna dispoziție

Metoda Copacul ideilor este o metodă grafică în care cuvântul - cheie este scris într-un dreptunghi în partea din mijloc, la baza paginii. De la acest cuvânt - cheie se ramifică, asemenea crengilor unui copac, toate cunoștințele învățate.

Metoda R.A.I. are la bază stimularea și dezvoltarea capacității elevilor de a comunica prin întrebări și răspunsuri ceea ce tocmai au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintelor Răspunde – Aruncă – Interoghează. Metoda R.A.I. poate fi folosită la sfârșitul lecției, pe parcursul ei sau la începutul activității, înaintea începerii noului demers didactic, în scopul descoperirii, de către profesorul ce asistă la joc a eventualelor lacune în cunoștințele cursanților și a reactualizării ideilor-ancoră.

Pot fi sugerate următoarele întrebări:

- Ce știi despre (o anumită temă)?
- Despre ce ai învățat în acest curs ?
- Care este importanța faptului că..?
- Cum justifici faptul că.....?
- Care sunt consecințele faptului?
- Ce ai vrea să mai afli în legătură cu tema studiată..?
- Ce întrebări ai în legătură cu subiectul propus...?
- Ce ți-a părut mai dificil..?
- Ce ți s-a părut mai interesant..?
- De ce alte experiențe sau cunoștințe poți lega ceea ce tocmai ai învățat?

Este o metodă de a realiza un feedback rapid, într-un mod plăcut, energizant și mai puțin stresant decât metodele clasice de evaluare. Elevii sunt încântați de această metodă – joc de constatare reciprocă a rezultate obținute, modalitate care se constituie în același timp și ca **o strategie de învățare ce îmbină cooperarea cu competiția**. chiar și cei mai timizi elevi se simt încurajați și participă cu plăcere la activitate.

Pentru formarea capacității de a coordona activitățile, de a lucra în echipă și de a rezolva creativ situațiile specifice domeniului, a capacității de proiectare și monitorizare a proiectelor/programelor specifice sunt utilizate strategiile indirecte bazate pe observație, reflecție și acțiune a elevului, respective metoda anchetei, observarea sistematică și independentă, experimentul, modelarea, jocurile de rol, metoda studiului de caz și simulările.

Evaluarea eficienței strategiilor de predare -învățare

Strategiile de evaluare permit atât cadrului didactic cât și elevului cunoașterea gradului și a măsurii în care au fost îndeplinite finalitățile propuse. Eficiența proceselor de predare și învățare depind de corectitudinea și de promptitudinea cu care se realizează actele evaluative.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de: „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă” (Cerghit, 2008, p. 183).

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003, pagina 101, 173
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, București 1972, pagina 99
3. Roșca Alexandru, Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981, pagina 16, 17, 19, 103,113

4. Mihaela Roco, Creativitatea individuală și de grup, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București 1979, pagina 15, 17, 33
5. Roșca Alexandru, Psihologia copilului preșcolar, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968, pagina 5,191, 192

ABORDAREA INTEGRATĂ A CURRICULUMULUI PENTRU CLASA PREGĂTITOARE

Prof. înv. primar Szilagy - Tomoiu Mihaela, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir

Integrarea curriculară este descrisă de literatura pedagogică actuală drept o modalitate inovatoare de proiectare a curriculumului, care presupune sintetizarea și organizarea didactică a conținuturilor din diferitele domenii ale cunoașterii, astfel încât să se asigure că elevul achiziționează o imagine coerentă, unitară despre lumea reală. Curriculum-ul integrat presupune crearea de conexiuni semnificative între teme sau competențe care sunt de regulă formate separat, în interiorul disciplinelor. Aceste teme sau competențe au o puternică legătură cu viața cotidiană a elevilor și își propun, direct sau indirect, să contribuie la formarea unor valori și atitudini.

Referindu-ne la noțiunea de integrare curriculară, avem în vedere acțiuni prin care vor interrelaționa diverse elemente, cu scopul de a construi un întreg de nivel superior și nu o simplă sumă a părților. Acțiuni de punere în relație, de coordonare, de îmbinare a părților separate într-un întreg funcțional și unitar, vor reprezenta elemente caracteristice integrării, în cadrul căreia un element nou devine parte integrantă a unui ansamblu existent.

Modelul de proiectare curriculară centrat pe competențe simplifică structura curriculum-ului și asigură o mai mare eficiență a proceselor de predare / învățare și evaluare. Acesta permite operarea la toate nivelurile cu aceeași unitate: competența, în măsura să orienteze demersurile tuturor agenților implicați în procesul de educație.

Curriculumul integrat prezintă următoarele caracteristici:

- ✓ combină și pune în relație obiectele de studiu;
- ✓ stabilește relații între concepte, fenomene și procese din domenii diferite;
- ✓ corelează rezultatele învățării cu situațiile din viața cotidiană;
- ✓ se centrează pe activități integrate, de tipul proiectelor;
- ✓ are la bază unități tematice, concepte sau probleme;
- ✓ asigură flexibilitatea în gestionarea timpului școlar și în gruparea elevilor;
- ✓ maximizează utilizarea timpului de învățare, pentru „împrumuturile” dintr-o arie curriculară, spre a fi utilizate ca suport în alta;
- ✓ acoperă „rupturile” dintre discipline;
- ✓ asigură, prin educație, construirea unor structuri mentale dinamice și capabile să sprijine deciziile cele mai bune;
- ✓ facilitează rezolvarea de probleme;
- ✓ angajează responsabil elevul, în procesul învățării;
- ✓ încurajează comunicarea și relațiile interpersonale, prin valorificarea valențelor formative ale sarcinilor de învățare în grup;
- ✓ transformă cadrul didactic în factor de „sprijin”, „mediator” și „facilitator”, diminuând funcția sa de „furnizor de informații”;

- ✓ asigură profunzimea, trăinicia și reactivarea rapidă a cunoștințelor, generate de perspectiva integrată asupra cunoașterii, prin intensificarea relațiilor dintre concepte, idei, practici și teme abordate în școală și în afara ei;

Unitățile tematice pot fi abordate din mai multe perspective:

- *Multidisciplinar* - tema/problema/conceptul se abordează din perspectiva mai multor discipline independente, fără a altera structura acestora;
- *Pluridisciplinar* - tema/problema/conceptul specific unei discipline va fi abordat prin intermediul mai multor discipline deodată;
- *Interdisciplinar* - o temă centrală este examinată prin aplicarea metodologiei și limbajului din cadrul mai multor discipline;
- *Transdisciplinar* - reprezintă gradul cel mai elevat și mai complex de integrare a curriculumului, mergând deseori până la fuziune, generând noi câmpuri de investigație, proiecte integrate.

Există momente în cadrele didactice se găsesc prinse între obligația de a respecta liniile generale ale programei și dorința de a explora situații interesante de învățare inițiate de elevi. Studiul tematic asigură în mod natural formarea competențelor cheie vizate. Predarea tematică implică armonizarea diverselor aspecte ale predării prin explorarea unei idei interesante care atinge prin conținutul său diferite discipline cuprinse în curriculum.

Învățarea în context integrat presupune o evaluare caracterizată prin același grad de complexitate, prin care se trece dincolo de discipline. Înainte de a evalua capacitatea de a face conexiuni între discipline, elevul trebuie îndrumat în acest sens. De la un simplu pahar de lapte se poate realiza o adevărată „excursie” cognitivă prin toate disciplinele cuprinse în curriculum, generând activități de scriere (redarea grafică a unor cuvinte), citire (aflarea unor noutăți despre acest produs sau animal care-l produce), matematică (calcularea numărului de pahare cu lapte băute într-o săptămână), de cunoaștere a mediului înconjurător (descrierea vieții unor animale domestice), specifice artelor (colorat, redare grafică), muzicale (interpretarea unor cântece).

Copiii le place să învețe și o fac în mod constant atâta vreme cât conținutul a ceea ce învață răspunde nevoilor și intereselor lor. Armonizarea ariilor curriculare constituie un obiectiv important al dezvoltării umane, iar abordarea temelor pe care acestea le presupun, par uneori greu de cuprins într-un tot unitar și logic.

Unitățile tematice cu caracter integrat, interdisciplinar abordate în clasa pregătitoare, ar putea fi: „Toamna bate la geam”, „Care e superputerea mea?”, „Magia iernii”, „Călătorind prin univers”, „În lumea poveștilor”, „Dacă aș avea”, „Învățăm de la micile viețuitoare!”, „Grădina cu poezii”, „Învăț să mă descurc”, „Jurnal de explorator”.

Activitate integrată – clasa pregătitoare

Discipline implicate: CLR, MEM, DP, AVAP

Unitatea tematică: Magia iernii

Tema zilei – Bradul

CLR: Sunetul și literele Ț și Ț, Text suport – Brăduțul

- audierea textului „Brăduțul”;
- realizarea legăturii dintre text și imaginea care îl însoțește;
- identificarea sunetului „ă” în cuvinte din text;
- formularea de răspunsuri la întrebări, pornind de la conținutul textului;
- identificarea personajelor textului și a relațiilor dintre acestea;
- identificarea imaginilor care au legătură cu textul;
- reprezentarea grafică a silabelor, sunetelor, sunetului „ă” ce compun cuvinte din text: brad, soră, bunică, mamă, tată;
- formarea unor cuvinte pornind de la litere, silabe oferite suport;
- bradul, simbolul Crăciunului;

MEM: Numerele naturale de la 0 la 10

- identificarea numărului de obiecte și consemnarea datelor într-un tabel (fulgi, oameni de zăpadă, stelute, sănii);
- colorarea unui număr indicat de obiecte, dintr-un șir cu mai multe elemente (decorațiuni pentru bradul de Crăciun);
- identificarea numărului elementelor din mulțimi date;
- ordonarea crescător a numerelor de pe stelute și descrescător a numerelor de pe globuri;
- identificarea numărului mai mic/mai mare din perechi date (clopoței);
- decorarea bradului de Crăciun, respectând codul oferit - numărul și tipul obiectelor;
- compunere/descompunerea numerelor de la 0 la 10, având drept suport reprezentări/ obiecte decorative pentru bradul de Crăciun;

DP: Familia mea

- familia lui Brăduț;
- prezentarea activităților pe care le desfășoară cu plăcere împreună cu familia;

AVAP - Bradul de Crăciun

- realizarea bradului de Crăciun din hârtie cartonată și decorarea acestuia;

Integrarea este, așadar, un proces divers și complex, care merge progresiv de la modelul clasic disciplinar până la disoluția totală a barierelor disciplinare. Activitatea integrată trebuie să vizeze antrenarea de abilități disciplinare și/sau transferabile, oferind copiilor ocazii de comunicare, cooperare, utilizare a unor surse variate de informații, investigație, experimentare, identificare de soluții, testare de ipoteze etc. Elevii mici trebuie să învețe într-o manieră integrată, fiecare etapă de dezvoltare fiind strâns legată de cealaltă. Activitățile integrate sunt oportune, prin ele aducându-se un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului de predare-învățare, punând accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces.

În concluzie, putem spune că organizarea învățării pe criteriul disciplinelor formale clasice devine insuficientă într-o lume dinamică și complexă, caracterizată de explozia informațională și de dezvoltarea fără precedent a tehnologiilor. O învățare dincolo de discipline, de rigiditatea canoanelor academice tradiționale poate fi mai profitabilă din perspectiva nevoilor omului contemporan. Reușita predării integrate a conținuturilor ține în mare măsură de gradul de structurare a conținutului proiectat, într-o viziune unitară, ținând anumite finalități. Învățarea într-o manieră cât mai firească, naturală pe de-o parte și, pe de altă parte, învățarea conform unei structuri riguroase sunt extreme care trebuie să coexiste în curriculum-ul integrat.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bocoș, M. (2002), *Instruire interactivă*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;
2. Ciolan, Lucian, (2008), *Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Editura Polirom, Iași;
3. Cucos, C. (2014), *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași;
4. Petrescu, P., Pop, V., (2007), *Transdisciplinaritatea - o nouă abordare a situațiilor de învățare*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Fișă de evaluare - activitate integrată

Completează cadranele!

Reprezintă grafic silabele și sunetele din cuvintele date. Colorează	Numără și completează tabelul:				
					

A simple line drawing of a Christmas tree. The tree has a triangular shape with three distinct horizontal layers of branches, each represented by a series of small, downward-pointing 'V' shapes. A single vertical line represents the trunk, and a small five-pointed star sits at the very top.

19

educațional, înțeles ca act de “anticipare, prefigurare a demersului didactic, în termeni care să-l facă intraductibil în practică.”²

Nu mai trebuie de mult demonstrat faptul că eficiența pedagogică, atât desfășurarea, cât și rezultatele procesului de învățământ, depind mai ales de metodele alese de cadrul didactic. După cum o arată etimologia termenului, metodele de învățământ reprezintă căile, modalitățile, procedeele, tehnicile și mijloacele adecvate pentru desfășurarea procesului instructiv-educativ: mai mult decât atât “căile folosite în școală de către profesori pentru a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința”, ele sunt mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile și desprinderile elevilor, dar și capacitatea acestora de a utiliza roadele cunoașterii în așa fel încât să-și formeze și să-și dezvolte personalitatea.

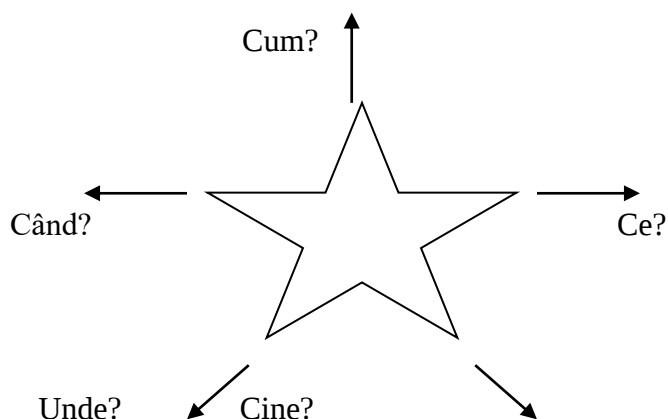
Metodele moderne utilizate la clasă sunt:

Metoda Piramidei sau metoda bulgărelui de zăpadă presupune acumularea treptată a opiniilor individuale ale participanților. Are ca principiu de bază împletirea activității individuale cu cea de grup. Profesorul expune elevilor datele problemei în cauză. Elevii o rezolvă mai întâi individual, în aproximativ 5 minute. Elevii formează apoi diade, pentru a discuta rezultatele la care a ajuns fiecare. Se vor forma 2 grupe mari, egale ca număr, în care se dialoghează asupra soluțiilor pentru care s-a optat. Întreaga clasă, reunită, discută sarcina de lucru aleasă de profesor, analizează atât soluțiile la care au ajuns până în această etapă, cât și problemele la care trebuie găsite răspunsuri. Se optează pentru soluția cea mai bună și se stabilesc concluziile întregului colectiv. Această metodă poate fi utilizată cu succes la orele de literatură. Sarcina de lucru ar suna astfel:

- Cum ați reacționa în locul ciobănașului avertizat de mioara năzdrăvană?
- Cum ați fi preferat să utilizați scrisoarea adversarului politic, dacă ați fi fost în postura lui Nae Cațavencu?

Braistormingul (metoda „asaltului de idei”) este o metodă interactivă inițiată de Alex Osborne. Acesta i-a descoperit și valorizat funcția distinctă, aceea de a înlesni căutarea și găsirea celei mai adecvate soluții a unei probleme de rezolvat, printr-o intensă mobilizare a ideilor tuturor participanților la discuție. Metoda “asaltului de idei” are drept scop emiterea unui număr cât mai mare de soluții privind modul de rezolvare a unei probleme, într-un grup coordonat de un moderator ce îndeplinește rolul de animator și de mediator al discuției.

Metoda Starburst este similară celei prezentate mai sus, cu care totuși nu se confundă, deși presupune organizarea clasei de elevi într-un grup și stimulează crearea de întrebări la întrebări, așa cum brainstormingul dezvoltă construcția de idei pe idei. Metoda stimulează atât creativitatea individuală, cât și cea de grup, spiritul de cooperare și cel de competiție. Se alege o problemă de dezbătut apoi se înșiră, în jurul conceptului respectiv, mai multe întrebări care au legătură cu el. Întrebările de început sunt: *cine?*, *ce?*, *unde?*, *când?*, *cum?* și pot da naștere la alte întrebări.

² Ionescu, M., Radu, I., *Didactica modernă*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, p. 228.

Exemple: 1. Imaginați-vă o serie de întrebări care să aibă legătură cu obrăznicile personajului – copil din schița studiată.

2. Enumerați întrebările de care ar trebui să țină seama autorul unei descrieri științifice.

Tehnica 6 / 3 / 5 presupune împărțirea clasei în grupe de câte 6 membri însă, spre deosebire de brainstorming, participanții notează pe o foaie de hârtie câte trei soluții la o problemă dată, timp de 5 minute. Totalul obținut însumează, așadar, 18 răspunsuri în 30 de minute, pentru fiecare grup.

Exemple : Care sunt modalitățile de caracterizare a personajului preferat din povestirea/novela studiată ? / Identificați, în textul liric studiat, trei figuri de sunet sau de construcție și analizați-le.

Tehnica „acvariului” (fishbowl) presupune o anumită așezare a scaunelor din cabinetul de literatură, ceea ce justifică și denumirea ei: ele sunt dispuse în două cercuri concentrice, unul din cercuri incluzându-l pe celălalt. Elevii așezați în cercul interior primesc un timp de 8 – 10 minute pentru a discuta o problemă controversată, anunțată dinainte. În acest timp, cei așezați în cercul exterior fac observații privind felul în care se relaționează în primul cerc, tipurile de strategii folosite de participanții la dialog pentru a-și susține poziția, reacțiile lor și contribuția fiecăruia la reușita dezbaterii. Urmează expunerea observațiilor de către cei din cercul exterior, apoi schimbarea locurilor : cei din cercul interior trec în cel exterior și invers. Dezbaterea continuă cu un alt subiect controversat, pe care îl analizează acum cei care în prima fază au fost observatori, urmând ca la final să se concluzioneze asupra activității.

Jocul este „o acțiune generatoare de distracție și de reconfortate.”³ Jocul poate deveni un adevărat instrument educativ și didactic, o bază a metodelor de instruire și educație, nu doar în învățământul preșcolar și primar.

Bingo – fiecare elev sau grupă de 4-5 elevi primește câte un carton cu 6 careuri, în fiecare fiind trecută sarcina de lucru cerută. Câștigă elevul sau grupa care rezolvă corect și cel mai repede careul. Exemplu: *Călin (File din poveste)* – poate avea următoarele sarcini de lucru: caracteristica naturii sugerată în prima parte, imagini predominante, determinantul pădurii descrise, sentimental sugerat al privitorului, numele figurii de stil din sintagma „cuibar rotund”, semnificația termenului „harnici”.

Șarpele – joc folosit în secvențele de fixare sau evaluare a însușirii unor termeni de teorie literară. Presupune notarea pe o hârtie pliată (în formă de șarpe sau acordeon) a unui termen, constând într-o noțiune ce trebuie verificată; prima parte a hârtiei se pliază, iar pe următoarea parte al doilea participant notează definiția noțiunii respective. Fără a vedea noțiunea inițială, al treilea participant citește doar definiția și scrie termenul-noțiune care îi corespunde, care va fi citită de următorul participant. La final se reface traseul și în cazul unor erori, se depistează autorul și cauza greșelii respective, operându-se eventualele ameliorări.

Exemplu: Procesul greierului acuzat de lene și neglijență.

Metoda horoscopului poate fi utilizată doar în cazul unor lecții de studiere a textelor epice și dramatice, mai exact în secvențele didactice în care se vizează caracterizarea unor personaje literare. Clasa se organizează în grupe de 4 elevi și se desfășoară următorii pași: citirea individuală a textului, alegerea personajului pentru discuție, citirea trăsăturilor fiecărui semn zodiacal, opțiunea fiecărei echipe pentru încadrarea personajului în sfera unui semn zodiacal, prezentarea în fața clasei a opțiunilor și a argumentelor ce le justifică, urmată de discuții, descoperirea unei alte soluții mai potrivite sau îmbogățirea argumentării.

Schimbă perechea (Share – pair circles) este o metodă interactivă, de lucru în diade. Profesorul împarte clasa în două grupe egale ca număr; elevii din fiecare grupă se așază față-n față cu perechea, rezultatul fiind două cercuri concentrice. Elevii își pot alege singuri perechea sau pot fi așezați în grupe de profesor. Elevii lucrează doi câte doi timp de câteva minute. Apoi elevii din

³ E.E. Geissler, *Mijloace de educație*, Ed. Did. și Ped., București, 1977, p. 195.

cercul exterior se mută în sensul acelor de ceasornic, pentru a-și schimba partenerii și pentru a realize noi perechi. Jocul continuă până când se epuizează problemele ce trebuie soluționate sau până când fiecare elev își regăsește partenerul inițial. În această etapă, se analizează soluțiile/ideile emise de toate perechile.

Metoda Frisco seamănă cu cea prezentată anterior, deoarece presupune, ca și aceasta, interpretarea unor roluri, de data aceasta în număr de patru: conservatorul, exuberantul, pesimistul, optimistul. Metoda are următoarele etape: etapa propunerii problemei de către profesor sau elevi; etapa organizării colectivului, în care se explică rolurile și se stabilesc “actorii” care le vor interpreta; etapa dezbaterii colective în care sunt interpretate rolurile și susținute punctele de vedere; etapa sistematizării ideilor emise și a concluzionării.

Metoda mozaicului (jigsaw) este bazată pe conceptual de team learning, deci pe învățarea în echipă – deloc întâmplător, este denumită și *metoda grupurilor independente*. Presupune împărțirea clasei de elevi în grupe de lucru, în cadrul cărora fiecare membru primește o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert, în așa fel încât ulterior să își inițieze și colegii cu privire la subiectul respectiv.

Etapele acestei metode sunt: pregătirea materialului de lucru, organizarea colectivului în echipe de învățare de câte 4-5 elevi, constituirea grupurilor de experți, reîntoarcerea în echipa inițială de învățare și evaluarea.

Gândiți / lucrați în perechi / comunicați este o metodă propusă de F. Lyman în ultimul deceniu al secolului trecut și mizează pe participarea activă a elevilor la propria lor instruire. Procedura de lucru este foarte simplă: profesorul lansează o întrebare legată de conținutul lecției respective, elevii reflectă asupra ei într-un timp dat, apoi se grupează în diade pentru a discuta, în perechi, răspunsurile. În final fiecare diadă ia pe rând cuvântul și își împărtășește concluziile cu privire la subiectul abordat. Metoda se utilizează cu precădere în faza de evocare, pentru a fixa într-o manieră plăcută conținutul predate anterior, a cărei sistematizare este necesară pentru lecția în curs, dar și în alte faze ale demersului didactic, pentru a dirija atenția elevilor spre un detaliu semnificativ: termenul-cheie sau toposul central dintr-o succesiune de versuri sau de paragrafe dintr-un text narativ/dramatic; semnificația de profunzime a unor secvențe sau scene, a apariției unor pasaje episodice.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cojocariu, Venera Mihaela, *Teoria și metodologia instruirii*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2002.
2. E.E. Geissler, *Mijloace de educație*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1977.
3. Goia, Vistian, *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Editura Dacia, Cluj – Napoca, 2002.
4. Ionescu, M., Radu, T., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj – Napoca, 2001.
5. Ilie, Emanuela, *Didactica literaturii române*, Editura Polirom, Iași, 2008.
6. Parfene, Constantin, *Literatura în școală*, Editura Universității din Iași, 1997.

STRATEGII ALTERNATIVE DE EVALUARE

Prof. Kusztoș Alexandra - Școala Gimnazială „Ion Bianu” Valea Lungă

În contextul actual al învățământului românesc, în ceea ce privește evaluarea elevilor, se accentuează utilizarea unor strategii de evaluare, diferite de cele tradiționale, și anume metodele alternative. Nu se poate însă renunța în totalitate la metodele tradiționale de evaluare, acestea punând în evidență rezultate școlare obținute într-un timp limitat și cuprinzând o arie mai mică de conținut.

Evaluarea este concepută ca un instrument ce servește pentru a construi și regla învățarea în timp, devine un mijloc de formare a elevilor, care trebuie să știe să facă ceva în anumite condiții, pentru o anumită performanță, aceștia observând foarte clar unde trebuie să își consolideze cunoștințele, ce mai au de recuperat, fără să se simtă sancționați. Se vorbește tot mai mult despre evaluarea competențelor în cadrul limbii franceze, acest lucru presupunând extinderea evaluării de la verificarea și aprecierea rezultatelor la evaluarea procesului de învățare, a strategiei de învățare, e eficienței acesteia, evaluarea achizițiilor cognitive anterioare dar și a conduitrei, a modului de lucru, a aplicării celor învățate.

Metoda de evaluare reprezintă calea de acțiune pe care o urmează profesorul și, în vederea colectării informațiilor privind procesul și produsul învățării, prelucrării și valorificării lor în diverse scopuri. Importanța lor se stabilește îndeosebi după modul de aplicare în situațiile cele mai potrivite. Fiecare metodă, tehnică sau instrument de evaluare prezintă atât avantaje cât și dezavantaje. Ele vizează capacități cognitive diferite prin urmare, nici o metodă sau nici un instrument nu pot fi considerate universal valabile pentru toate tipurile de competențe și toate conținuturile. De aceea, trebuie îmbinate mai multe metode sau instrumente pentru a ajunge la evaluarea potrivită în funcție de obiectivele propuse.

Prezentăm în cele ce urmează câteva caracteristici ale metodelor de evaluare :

- metodele de evaluare însoțesc și facilitează desfășurarea procesului instructiv- educativ ;
- se elaborează în funcție de diferite component ale procesului de învățământ ;
- se concep în strânsă legătură cu particularitățile de vârstă și individuale ale educabililor ;
- au un caracter dinamic, deschis spre perfecționare ;
- se completează și se influențează reciproc ;
- pot deveni instrumente de prelucrare a informațiilor sau de comunicare socială profesor –elev.

La nivel de gimnaziu, considerăm că se pot utiliza diverse strategii alternative de evaluare, printre care : proiectul, investigația, autoevaluarea, cele 4 colțuri, mâna mea, metoda RAI, știu/vreau să știu/am învățat, turul galeriei. Proiectul este o activitate individuală și/sau în grup care le permite elevilor să lucreze în ritmul propriu și să își folosească propriul stil de învățare cât mai eficient. Proiectul îi solicită pe elevi: să facă o cercetare (investigație); să realizeze proiectul propriu-zis (inclusiv un produs prezentabil: dosar tematic, ghid, pliant, ziar, afiș publicitar, carte, film, expoziție, corespondență, spectacol/serbare etc); să elaboreze raportul final.

Etapele realizării unui proiect sunt:

* Alegerea temei;

* Planificarea activității:

-stabilirea obiectivelor proiectului;

-Alegerea subiectului în cadrul temei proiectului de către fiecare elev/grup;

-Distribuirea responsabilităților în cadrul grupului;

-Identificarea surselor de informare (manuale, proiecte mai vechi, cărți dela bibliotecă, presă, persoane specializate în domeniul respectiv, instituții, organizații guvernamentale etc);

*Cercetarea propriu-zisă.

*Realizarea materialelor.

* Prezentarea rezultatelor cercetării și/sau a materialelor create.

*Evaluarea (cercetării în ansamblu, a modului de lucru, a produsului realizat).

Elevii pot fi notați pentru modul de lucru, pentru modul de prezentare și/sau produsul realizat. Metoda proiectului presupune lucrul pe grupe și necesită pregătirea profesorului și a elevilor în ideea lucrului în comun. Grupul trebuie să conțină 4-5 elevi pentru ca munca să se desfășoare optim. Instrucțiunile emise de profesor trebuie să fie clare, specifice și să conțină și o limită de timp pentru îndeplinirea obiectivelor.

Esența proiectului constă:

1. într-un scop concret care să permită folosirea limbii străine pentru comunicare în contexte autentice;
2. într-o responsabilitate comună a elevilor și a profesorului în planificare și execuție;
3. într-o sarcină concretă în care activitățile lingvistice și activitățile practice (scrisul, tipărirea, pictarea, decuparea etc.) se întrepătrund;
4. într-o utilizare autonomă a unor mijloace auxiliare (costume, computer, aparat foto, microfon, cameră de luat vederi, dicționare, scrisori, creioane, foarfece etc.)
5. în dobândirea unei experiențe concrete, practice extinsă dincolo de clasă.

Investigația oferă elevului posibilitatea de a aplica în mod creativ cunoștințele însușite în situații noi și variate. Constă în solicitarea de a rezolva o problemă teoretică sau de a realiza o activitate practică pentru care elevul este nevoit să întreprindă o investigație pe un interval de timp stabilit.

Autoevaluarea presupune un chestionar care încurajează fiecare elev în parte să analizeze materia parcursă și/sau să găsească soluții pentru remedierea problemelor încă existente. Chestionarul trebuie să fie suficient de precis pentru a dirija atenția spre soluții.

Tehnici folosite:

- Autonotarea controlată - elevul își propune nota
- Notarea reciprocă sau interevaluarea
- Completarea la sfârșitul unei sarcini importante de învățare a unui chestionar de forma:
- Am învățat.....
- Am fost surprins de faptul că.....
- Am descoperit că.....
- Mi-aș putea îmbunătăți performanța dacă
- În realizarea acestei sarcini am întâmpinat următoarele dificultăți.....
- Cred că activitatea mea ar putea fi apreciată ca fiind

Cele 4 colțuri

-Profesorul aplică în fiecare colț al sălii o afirmație în legătură cu o întrebare, o temă sau o problemă. Afirmațiile de obicei provocatoare și contradictorii reprezintă un stimul pentru participanți. Participanții se adună în colțul unde este afirmația cu care sunt de acord. Se formează astfel spontan grupuri de discuții în care se dezbate pozițiile față de afirmația respectivă: păreri, argumente, problematizări. La sfârșit discuția are loc în plen. Metodă utilă pentru a afla rapid o poziționare a clasei pe o temă și eventual pentru pregătirea unei dezbateri

Mâna mea

-Se alege tema și se prezintă sarcina de lucru. Fiecare elev, individual, își desenează o mână pe foaia A4. În dreptul degetelor trec câte o problemă pe care o înțeleg, o pot aplica sau le este importantă. În palmă trec 3-5 probleme care nu le sunt clare, dar care le sunt necesare. Elevii își prezintă în perechi sau grup fișa, motivează alegerile făcute și încearcă să clarifice conceptele. La sfârșitul activității se oferă feedback general.

Metoda RAI

-Se formulează problema și se explică modalitățile de lucru. Elevul care aruncă mingea trebuie să formuleze o întrebare, iar cel care prinde mingea răspunde la întrebare, apoi o aruncă mai departe

altui coleg, punând o nouă întrebare. Elevul care nu știe răspunsul, iese din joc, la fel ca și cel care este descoperit că nu cunoaște răspunsul la propria întrebare. Problemele majore și neclaritățile constatate se discută în plen. Este o formă de recapitulare sau de evaluare inițială a grupei.

Peretele de grafitti

-Profesorul scrie pe coli de flipchart teme din planul de recapitulare. Elevii trec pe la fiecare foaie și notează pe scurt, schematic noțiunile adiacente fiecăreia dintre teme, cu markere colorate. Apoi se formează un număr de grupuri egal cu numărul colilor, grupuri ce trebuie să analizeze și să completeze eventualele omiteri, să formuleze concluziile. Metodele alternative de recapitulare reduc stresul evaluărilor și îmbunătățesc rezultatele.

Știu – Vreau să știu – Am învățat

- Se alege tema și se prezintă sarcina de lucru. Datele esențiale de care elevii sunt relativ siguri se trec în coloana "Știu" a tabelului. Problemele neclare, ca și aspectele pe care ar fi curioși să le afle se consemnează în rubrica "Vreau să știu". În rubrica "Învăț/Am învățat" se trec cele mai importante lucruri pe care le-au aflat. Se realizează apoi o discuție în plen.

Turul galeriei

- În grupuri de 4 se rezolvă o sarcină de lucru. Produsele activității se expun pe pereți. La semnalul dat grupurile trec pe la fiecare expонат pentru a examina soluțiile, ideile propuse de colegi și înscriu pe poster într-un loc stabilit anterior comentariile/întrebările/etc. După terminarea turului, grupurile revin la locul inițial și răspund la întrebări, reexaminându-și produsul. Orice formă de lucru care presupune expunerea (prezentarea) unui produs final al grupei motivează și dezvoltă competențele sociale.

Alternativele de evaluare constituie instrumente care îmbogățesc practica evaluativă evitând rutina și monotonia. Tehnicile de evaluare în grup accelerează autonomia elevilor, deblochează comunicarea permițând fiecărui elev să-și exprime părerea. Grupele restrânse oferă mai multă siguranță pentru elevii timizi sau stângaci în exprimare. Tehnicile de grup creează situații dinamice, dreptul de a se mișca, de a vorbi, de a lua inițiative.

Metodele alternative de evaluare permit o mai bună integrare a cunostintelor, o mai mare libertate de inițiativă, de creativitate, de stimă de sine, un deblocaj cognitiv, stimulează implicarea activă în sarcină a elevilor, asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, exersarea priceperilor și capacităților în variate contexte și situații, asigură o integrare ușoară a cunoștințelor asimilate. Utilizarea metodelor alternative de evaluare încurajează crearea unui climat de învățare plăcut, relaxat, elevii fiind evaluați în mediul obișnuit de învățare,

BIBLIOGRAFIE:

Cerghit ,I., Sisteme de instruire alternative și complementare, Ed.Aramis, București, 2002;

Cucoș,C., Pedagogie, Ed.Polirom, Iași, 2000;

***, Ghid de evaluare pentru Limba Franceză, București, 1999.

***, Ghid de evaluare- disciplina Limbi moderne.

CALITATEA ÎN EDUCAȚIE

Prof. Horjă Stanca Diana, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud

Calitatea în educație pornește de la calitatea procesului didactic, dimensiune de bază a educației, insistând cu prioritate asupra a ceea ce face în mod specific cadrul didactic pentru asigurarea calității la nivelul orelor de curs, al mediului educațional, al activităților extracurriculare, al managementului clasei și al școlii, evidențiind concret atât la nivelul elaborării de documente, cât

și la nivelul comportamentului didactic, aspectele care asigură calitatea în educație.

Pentru a asigura calitatea procesului didactic, este important să ne concentrăm atenția asupra celor trei etape fundamentale ale acestuia: proiectarea/planificarea procesului; implementarea procesului și evaluarea procesului. Calitatea proiectării procesului didactic pornește de la întrebarea simplă: ”Cum pot face astfel încât activitățile didactice pe care le desfășor să răspundă nevoilor și capacităților de învățare ale acestor elevi?”.

Pornind de la aserțiunea potrivit căreia ”un lucru bine făcut este rezultatul unui proiect bine gândit”, unii autori (Jinga, Negreț, 1994) avansează un algoritm procedural ce corelează patru întrebări esențiale, în următoarea ordine: Ce voi face?; Cu ce voi face?; Cum voi face?; Cum voi ști dacă ceea ce trebuia făcut a fost făcut?

În vederea unei activități didactice de calitate un profesor trebuie să îndeplinească un ciclu de câteva activități care sunt incluse în modelul gândirii pedagogice creat de Shulman pe parcursul anilor 1986, 1987, 1992. Aceste activități sunt: comprehensiunea, transformarea, instruirea, evaluarea, reflecția și noul tip de comprehensiune.

Comprehensiunea e demonstrată de faptul că a învăța pe alții înseamnă în primul rând a înțelege scopurile, structurile profunde ale materiei predate și ideile fundamentale pe care le promovează disciplina predată.

Transformarea presupune o ajustare a materialului reprezentat la trăsăturile individuale ale elevilor (Glatthorn, 1990). Profesorul trebuie să ia în considerare aspecte relevante ale abilităților elevilor, genului acestora, limbii materne, culturii generale, motivațiilor sau cunoștințelor anterioare sau deprinderilor dobândite anterior care ar putea afecta în vreun fel reacțiile acestora la diverse forme de prezentare și de reprezentare a cunoștințelor.

Instrucția include toată varietatea de tipuri de predare fiind un spațiu deschis exersării unor stiluri de predare adaptabile și concretizării puzzle-urilor instrucționale anticipate, proiectate și ajustării lor la situația concretă evidențiată în clasă (managementul clasei/grupului, tipurile de prezentare, interacțiunile, activitățile în grup, păstrarea disciplinei, umorul, dozarea întrebărilor, învățarea prin descoperire și prin suscitarea curiozității elevilor.)

Evaluarea apare concepută ca o extensie a instruirii incluzând achiziționarea informațiilor concludente despre modul în care s-a produs învățarea, verificarea înțelegerii, identificarea eventualelor erori, dar și autoevaluarea performanțelor individuale.

Reflecția se realizează în urma acțiunii feedback-ului presupunând revizuirea, reconstruirea, refacerea și analiza critică a abilităților didactice personale, urmate de sintetizarea acestor observații în vederea instituirii unor schimbări care pot îmbunătăți prestația profesorului respectiv.

Prin intermediul actelor didactice care sunt „gândite” și „rezonabile”, cadrul didactic dobândește un **nou tip de comprehensiune** a finalităților procesului educațional, a materiei predate, a competențelor ce se cer formate, a elevilor și a mecanismelor psihopedagogice în general. În această etapă se **reconstruiește o nouă poveste pentru un nou puzzle de predare și învățare.**

Pentru asigurarea calității procesului didactic, specialiștii recomandă de asemenea:

Utilizarea strategiilor de învățare activă

Majoritatea elevilor nu se poate concentra să asculte o prelegere a profesorului mai mult de 10 – 15 minute. Cercetările demonstrează că elevii pot reproduce 70% din informațiile prezentate în primele 10 minute și doar 20% din informațiile prezentate în ultimile 10 minute ale unei prelegeri.

Prin urmare, pentru a fi eficienți, este nevoie să integrăm cât mai multe secvențe de învățare activă, care să pună elevul în contact direct cu materia de studiat. În acest sens, se pot utiliza următoarele strategii de învățare activă: Interogarea autorului; Jurnalul dublu; Atelierul de lectură și scriere; Diagrama Venn; Matricea conceptului sau Hărțile conceptuale.

Utilizarea strategiilor de învățare prin cooperare

Există multe strategii care promovează învățarea prin cooperare și care sunt, în același timp, foarte ușor de organizat și aplicat. Pentru a fi eficiente, acestea trebuie să includă următoarele

elemente (Johnson, 1998):

Interdependență pozitivă: membrii echipei sunt obligați să se bazeze unul pe altul pentru a atinge obiectivul;

Responsabilitate individuală: toți membrii echipei sunt responsabili pentru a face partea lor de sarcină și pentru a înțelege finalitatea/ pentru a contribui la realizarea produsului final;

Promovarea interacțiunii: membrii echipei își furnizează reciproc orientare și feed-back;

Lucru în echipă: încurajarea dezvoltării abilităților de comunicare, de gestionare a conflictelor și de luare a deciziilor în comun;

Autoevaluarea funcționării echipei.

Ca strategii de învățare prin cooperare sunt recomandate: „Gândi/lucrați în perechi”; „Predarea reciprocă”; „Mozaicul”; „Comerțul cu probleme” sau „Investigația în comun”;

Dacă analizăm strategiile didactice din perspectiva calității, simpla lor aplicare nu este suficientă. În multe cazuri, strategiile moderne de instruire se aplică de o manieră formală, neînțelegându-se în profunzime rolul acestora pentru stimularea învățării elevilor.

Astfel, simpla dispunere a mobilierului pentru lucrul pe grupe fără a proiecta, coordona și evalua procesul de învățare nu conduce la rezultatele așteptate.

Pentru a avea eficiență, aplicarea strategiilor didactice interactive trebuie însoțită de respectarea câtorva principii: Parteneriatul autentic între cadrul didactic și elevi – fiecare părere este luată în considerare și valorificată în demersul învățării; atât elevul, cât și cadrul didactic colaborează și participă în egală măsură la producerea învățării; Negocierea – posibilitatea ca elevii să poată influența activitatea din clasă prin participarea lor, prin experiențele valoroase ce care dispun și în acord cu interesele lor de cunoaștere; Responsabilitatea și responsabilizarea – implicarea fiecărui elev în organizarea activităților de învățare, realizarea sarcinilor de lucru, acordarea feed-back-ului etc; Stimularea inițiativei – valorizarea ideilor elevilor, a contribuției acestora la construirea învățării; Respect și toleranță – valorizarea părerilor diferite, a diferențelor între elevi ca sursă de învățare și dezvoltare.

În contextul asigurării calității, în procesul de educație sunt scoase la lumină cele mai bune resurse ale fiecărui elev astfel încât acesta să poată arăta ceea ce știe, să poată înțelege nivelul la care a ajuns și ce este necesar să facă în continuare.

Aplicarea principiilor asigurării calității în educație se realizează prin acele strategii educaționale care demonstrează:

- ☐ o nouă viziune a cadrului didactic asupra clasei de elevi
- ☐ noi roluri asumate de către profesori și elevi
- ☐ folosirea unei diversități de strategii de diferențiere
- ☐ apelul la specialiști pentru asigurarea serviciilor de sprijin medical, psihologic, educațional etc.

Pentru a sprijini dezvoltarea unui sistem de educație de calitate, au fost create o serie de *metodologii de asistență în predare* (BECTA 2004). Unele dintre cele mai importante sunt:

☐ **Predarea iconică:** Profesorii folosesc tehnica socratică de adresare a întrebărilor pentru a încuraja elevii să se gândească mai profund la un anumit subiect. Li se poate cere elevilor să evalueze moralitatea unui personaj dintr-o lucrare sau să analizeze un eveniment istoric dintr-o altă perspectivă.

☐ **Respectarea ritmului personal de învățare:** Elevii sunt pre-testați anterior introducerii unei noi unități de învățare. Dacă profesorul este convins că elevul a ajuns să stăpânească deja materialul, elevul va lucra independent în cadrul unor activități care presupun un ritm mai alert și o consolidare și îmbogățire a cunoștințelor deja dobândite. Respectarea ritmului de învățare este eficientă în sprijinirea elevilor cu abilități într-un domeniu.

☐ **Centre de învățare:** Elevii lucrează independent sau în grupuri mici la un proiect mai complex (transdisciplinar).

□ **Proiecte independente:** Elevii care manifestă un interes puternic față de o anumită disciplină pot lucra împreună cu profesorul sau un îndrumător din cadrul comunității pentru a elabora un plan de studiu independent al domeniului de interes. Atât în cazul centrelor de învățare, cât și în cel al proiectelor independente, ideea de activitate în afara sălii de clasă și în interiorul comunității, de multe ori cu sprijinul tehnologiei, câștigă teren.

□ **Sarcini gradate:** Profesorul concepe o varietate de sarcini în jurul aceluiași concept cheie. Aceste sarcini sunt elaborate ținând seama de diferite niveluri de pregătire a elevilor. În timp ce elevii au o oarecare libertate de alegere, profesorul poate orienta anumiți elevi spre sarcini mai complexe. Sarcinile gradate au legătură directă cu diferențierea după sarcină.

□ **Contracte:** Elevii care nu au lipsit de la unități tematice întregi pot elabora un contract de învățare cu profesorul care să le permită să lucreze în cadrul activităților de consolidare și îmbogățire a cunoștințelor deja dobândite organizate în timpul instruirii desfășurate în clasă, instruire pe care profesorul este de acord că elevul o stăpânește. Noțiunea de contract poate constitui o surpriză pentru unii profesori; cu toate acestea, contractul s-a dovedit a fi o modalitate utilă de a ajunge la un acord cu elevii asupra obiectivelor. Contractele se folosesc de multe ori și în legătură cu obiective comportamentale.

O posibilă definire a evaluării de calitate pune accent pe abordarea evaluării ca un proces care sprijină și promovează învățarea pentru toți elevii. Scopul general al evaluării de calitate este ca toate politicile și procedurile de evaluare să sprijine și să dezvolte o incluziune de succes și participarea tuturor elevilor. Pentru ca mecanismele de feedback și evaluare să vină în sprijinul învățării și dezvoltării potențialului elevului trebuie să aibă în vedere că cel mai important scop al oricărei forme de evaluare este promovarea învățării și a participării fiecărui elev.

Calitatea educației înseamnă nu numai îndeplinirea unor standarde ci și îndeplinirea așteptărilor beneficiarilor de educație. Ca urmare, elevii și părinții lor trebuie încurajați să-și exprime nevoile, interesele și așteptările, iar vocea lor trebuie ascultată și luată în considerare la elaborarea și implementarea politicilor publice în domeniul educației. Mai mult decât atât, educația trebuie adusă în prim planul dezbaterii publice, iar societatea civilă, în special organizațiile neguvernamentale, trebuie să se implice în acest proces, asigurând independența și imparțialitatea dialogului dintre cei care oferă servicii educaționale și beneficiarii acestora.

BIBLIOGRAFIE

- 1) Huțu Carmen Aida.: Cultura Calității, Leadership, Invățare, Manual de Inginerie Economică. Managementul Calitatii, Editura Venus, Cluj Napoca, 2002
- 2) Huțu Carmen Aida, Cultură organizațională și leadership, Ed. Venus, Iași, 2002
- 3) Păun Emil, Școala abordare sociopedagogică, Editura Polirom, Iași, 1999
- 4) Hargreaves Andy, Hopkins David, The Empowered School: The Management and Practice of Development Planning, Editura Continuum International Publishing Group Ltd., London, Cassell, 1991
- 5) Gherguț Alois, Management general și strategic în educație, Editura Polirom, Iași, 2007
- 6) Fullan, Michael: The Meaning of Educational Change, OISE Press, Toronto, 1982
- 7) Cornescu Viorel & alții, Management- de la teorie la practică, Curs UNIBUC, 2004.

ADAPTABILITATEA CADRELOR DIDACTICE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI LA PREDAREA ONLINE

Prof. inv. preșcolar Hârceagă Ioana Alexandra, G.P.P. Nr. 16 Alba Iulia

Vremurile incerte necesită reflexe prompte pentru a supraviețui, iar acest studiu este un mod de a înțelege mai bine incertitudinea și modul de a naviga prin ea. Pandemia de Coronavirus (Covid-19) a lovit puternic și a întrerupt multe dimensiuni ale vieții noastre, în special educația. Ca răspuns la întreruperea educației din cauza pandemiei de Covid-19, acest studiu este o reacție de colaborare care prezintă viziunea de ansamblu, reflecții din peisajul educațional, lecții învățate și sugestii. Sinteza acestei lucrări sugerează că practicile actuale pot fi realizate ca educație la distanță în situații de urgență și neprevăzute și această practică fiind diferită de practicile planificate, cum ar fi educația la distanță bine organizată dinainte. Mai presus de toate, acest studiu subliniază modul în care nedreptatea socială, inechitatea și decalajul digital au fost exacerbate în timpul pandemiei și au nevoie de măsuri unice și direcționate pentru a fi abordate.

Deși există comunități și mecanisme de sprijin, părinții sunt suprasolicitați de îndatoririle zilnice/profesionale obișnuite și rolurile educaționale emergente, iar toți participanții actului educațional se confruntă cu traume, presiune psihologică și anxietate în diferite grade, ceea ce necesită o pedagogie a îngrijirii, afecțiunii și empatiei.

În urma identificării pentru prima dată a Coronavirus (Covid-19) în decembrie 2019, Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a declarat că Covid-19 este o pandemie globală în martie 2020 și a avertizat cu privire la natura sa extrem de contagioasă (OMS, 2020). Ca măsură de precauție pentru a încetini răspândirea acesteia, țările din întreaga lume au urmat protocoale stricte, cum ar fi blocarea totală sau parțială, reglementările privind distanțarea socială și interzicerea de circulație.

Pentru a reduce șansele ca oamenii să se infecteze reciproc cu Covid-19, locurile în care oamenii interacționează strâns au fost închise, inclusiv instituțiile de învățământ. În consecință, ca urmare a măsurilor luate la nivel mondial, peste 1,5 miliarde de elevi/studenți de toate vârstele au suferit întreruperi ale educației, ceea ce echivalează cu aproape 90% din populația globală a școlarilor.

Într-o perioadă atât de critică, a avut loc o schimbare drastică a modului în care se desfășoară predarea și învățarea, în timp ce educabilii nu mai merg fizic la școală/grădiniță și sunt separați de profesori. Practicile educaționale din timpul pandemiei de Covid-19 sunt desemnate de termeni diferiți în diferite țări, de exemplu, educație la distanță, e-learning, educație online, educație la domiciliu etc. Cu toate acestea, acești termeni nu surprind în tocmai ceea ce se practică de fapt în timpul întreruperii educației, care poate fi descrisă mult mai bine drept educație la distanță în situații de urgență și neprevăzute. Având în vedere că termenii folosiți în diferite țări sunt derivații ale educației la distanță, ca termen generic, diferența remarcabilă dintre educația la distanță în condiții de urgență și educația la distanță este că cel din urmă este o opțiune, în timp ce primul este o obligație. O astfel de înțelegere este crucială, deoarece concepțiile greșite din definiții ne-ar conduce la concepții greșite în practici. Învățământul la distanță, de exemplu, este o activitate planificată și implementarea sa se bazează pe cunoștințe teoretice și practice care sunt specifice domeniului și naturii acestuia. Pe de altă parte, educația la distanță în condiții de urgență se referă la supraviețuirea într-o perioadă de criză cu toate resursele disponibile, inclusiv offline și/sau online.

Predarea folosind un mediu online sincron și asincron a devenit din ce în ce mai răspândită în sectorul educației, iar acum acest proces a fost accelerat, temporar sau permanent, din cauza pandemiei de Covid-19. Închiderea în masă a creșelor, grădinițelor, școlilor, liceelor și universităților a determinat regândirea proceselor de predare și învățare. Educatorii au fost forțați să

treacă la un mod online de predare peste noapte, chiar dacă nu s-au simțit capabili să facă acest lucru.

Integrarea digitalizării în educație a dus la o dezbatere tot mai mare în ceea ce privește contribuția acesteia la dezvoltarea copiilor, mai ales în cazul celor aflați în educația timpurie. Discuțiile în jurul practicilor pedagogice din mediul mediat de tehnologie relevă o diversitate de perspective în raport cu contribuția pozitivă sau negativă la procesul educațional preșcolar.

Un număr tot mai mare de cercetări acoperă avantajele utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) în învățământul preșcolar. Sa constatat că utilizarea media digitale încurajează interacțiuni semnificative între copii, ceea ce duce la îmbunătățirea abilităților lor conversaționale. Tehnologia în grădiniță este percepută ca influențând pozitiv dezvoltarea cognitivă timpurie, deoarece are un impact asupra calității jocului copiilor și a învățării acestora prin cultivarea abilităților de colaborare, curiozitate și creativitate. În plus, noile tehnologii influențează considerabil dezvoltarea alfabetizării copiilor mici, abilitățile de control și planificare, precum și abilitățile lor de gândire matematică și de rezolvare a problemelor (UNESCO, 2010). În conformitate cu aceste constatări, Magen-Nagar, Firstater și Schwabky (2013) afirmă că integrarea TIC în educația copiilor mici duce la îmbunătățirea în multe domenii, cum ar fi funcțiile cognitive (vizuale, analogice, abstracte și matematico-logice), alfabetizarea, memoria, metacogniția și coordonarea motor-vizuală.

Mai mult, integrarea TIC în sala de clasă prezintă un mare interes pentru factorii de decizie și a fost percepută ca fiind valoroasă pentru eficientizarea procesului educațional. Din acest motiv, multe guverne au început să încurajeze utilizarea TIC cu copiii mici pentru a le susține dezvoltarea. Educarea copiilor de grădiniță cu cunoștințele și abilitățile necesare în secolul XXI a fost o prioritate pentru multe state în ultimul deceniu (Yelland et al., 2008), precum SUA (NAEYC, 1996), Noua Zeelandă (Ministerul. of Education, 2005) sau Scoția (Learning and Teaching Scotland, 2003) au făcut progrese considerabile în implementarea îndrumărilor curriculare sau a cadrelor pentru profesorii din prima copilărie, cu accent pe integrarea TIC în sălile de clasă.

Există totuși provocări semnificative, care nu sunt lăsate neobservate atât de practicieni, cât și de cercetători. Magen-Nagar și Firstater (2019) notează că cercetările privind mediile digitale nu au arătat încă nicio corelație directă între utilizarea TIC și realizările copiilor, indiferent de vârsta acestora. Cercetătorii observă, de asemenea, că utilizarea pe scară largă a TIC poate limita dezvoltarea emoțională, fizică și cognitivă a copiilor mici pe termen lung. Există, de asemenea, preocupări cu privire la interferența TIC cu jocul liber și stimularea activităților individuale în detrimentul interacțiunilor sociale. Oponenții susțin, totuși, că procesul de comunicare nu este îmbunătățit în mod adecvat în cazul copiilor de grădiniță. În plus, copiii nu pot explora direct lumea folosind natura lor de învățare activă, senzorială și exploratorie. În scopul căutării perspectivei educatorilor, diverse studii au relevat o preocupare comună în rândul profesorilor cu privire la lipsa abilităților tehnice necesare pentru utilizarea eficientă a TIC atunci când predau online.

Profesorii din România desfășoară activități educaționale folosind instrumente și resurse digitale într-o oarecare măsură, așa că această situație nu ar trebui să constituie o noutate pentru majoritatea dintre ei. Mai mult, în ultimii ani, Ministerul Educației și Cercetării și instituțiile subordonate acestuia au promovat mai multe inițiative și programe cu componentă digitală (de ex., programul Sistem educațional computerizat (SEI), acțiunea eTwinning, diverse programe de formare a cadrelor didactice pentru dezvoltarea competențelor legate de tehnologie, proiecte ROSE și CRED).

În grădiniță abia dacă există cercetări despre învățământul la distanță, iar în general până acum câțiva ani exista încă un argument puternic despre integrarea tehnologiei în învățarea în grădiniță. Multe studii de cercetare urmăresc să indice avantajele sale și integrarea sa ca instrument în învățare, dar experiența predării online sincrone cu părinții este nouă. Cercetările indică faptul că poate există o învățare eficientă în învățământul la distanță și că utilizarea internetului sau lucrul pe

computer sau tabletă poate avea o contribuție mai mare la dezvoltarea alfabetizării și a învățării lingvistice și matematice în general, dar se pune un accent semnificativ pe adultul care mediază, deoarece fără acest adult nu se poate ajunge la niveluri înalte de gândire. Profesorul are rolul de mentor personal al educabililor prin intermediul computerului, completând computerul prin acordarea unei atenții personale.

Învățământul la nivelul preșcolar este unul dintre sectoarele importante care necesită o atenție serioasă în ceea ce privește politica „învățare de acasă”. Copiii au nevoie de interacțiune socială pentru a-și dezvolta abilitățile. Copiii învață din experiență, ceea ce le va afecta viața ulterior. Prin urmare, a avea o experiență pozitivă este importantă pentru copii.

În ceea ce privește importanța grădiniței pentru dezvoltarea abilităților copiilor, este nevoie de a înțelege în continuare performanța educației în timpul pandemiei de Covid-19, pentru a obține informații corecte pentru care să ne ofere posibile opțiuni în gestionarea învățământului preșcolar online.

Utilizarea calculatorului în educația preșcolarilor permite transmiterea și asimilarea noilor cunoștințe într-un mod atractiv pentru copii. Procesul de educație este mult mai eficient. Copiii învață jucându-se, sunt puși în situația de găsi repede soluții și de a lua decizii pentru rezolvarea problemelor. Calculatorul este un mijloc de instruire care ține atenția copilului activă pe tot parcursul activității de învățare. Imaginația, la vârsta preșcolară, intră într-o nouă fază de dezvoltare, capătă noi aspecte.

Instruirea diferențiată individuală, pe nivel de vârstă, cu ajutorul softului educațional, poate fi o alternativă de succes. Folosirea calculatorului în grădiniță constituie o modalitate de creștere a calității predării și învățării. Operarea pe calculator reprezintă o nouă strategie de lucru a profesorului cu copiii, prezintă importante valențe formative și informative, este un nou mod de instruire. Integrarea noilor tehnologii în educație este una dintre problematicile de actualitate; aceasta este analizată din multiple perspective, fiind în special evidențiate avantajele, resursele necesare și implicațiile estimate la diferite niveluri. S-au înregistrat progrese semnificative: dotarea școlilor cu tehnologie informatică, conectarea la internet, dezvoltarea de soft educațional, elaborarea de materiale suport și furnizarea de activități de formare pentru cadrele didactice.

Foarte multe programe sau proiecte au urmărit promovarea noilor tehnologii în educație și susținerea învățării asistate de computer. Majoritatea programelor de formare promovează utilizarea noilor tehnologii ale informației și comunicării la nivelul sistemului de educație, cu scopul de a influența pozitiv rezultatele procesului instructiv-educativ sau de a îmbunătăți performanța sistemului educațional ca sistem social deschis.

Există o multitudine de programe, nu doar proiectele și programele instituționale, care fac apel la noile tehnologii și care urmăresc promovarea colaborării la distanță pentru schimburi de bune practici între sistemele de învățământ, sau care vizează componenta de formare a cadrelor didactice în utilizarea computerului.

Bibliografie:

- 1.Nicolas Reuge, Robert Jenkins: „Education response to COVID 19 pandemic, a special issue proposed by UNICEF”: Editorial review; [International Journal of Educational Development, Volume 87](#), November 2021, 102485
- 2.Hsin, C.T., Li, M.C., & Tsai, C.C. (2014). The influence of young children's use of technology on their learning: A review. *Educational Technology & Society*,17(4), 85–99.
- 3.Nikolopoulou, K., & Gialamas, V. (2015). ICT and Play in Preschool: Early Childhood Teachers' Beliefs and Confidence. *International Journal of Early Years Education*, 23
- 4.Cordes, C., & Miller, E. (2000). *Fool's gold: A critical look at computers in childhood*. Alliance for Childhood

5. [EM Lim, Patterns of kindergarten children's social interaction with pairs in the computer area, Int. J. Comput. \(sept 2012\) 399–421.](#)
6. Cucoș, Constantin, 2006, „Informatizarea în educație. Aspecte ale virtualizării formării”, Editura Polirom, Iași;

CONCURSUL EDUCAȚIONAL „CĂRȚILE TE INSPIRĂ”

Prof. Drăgoiu Olimpia Maria, Școala Gimnazială Câmpeni

Începând cu acest an, data de 15 februarie este dedicată sărbătoririi Zilei Naționale a Lecturii în România. Acest eveniment anual își propune să promoveze obiceiul de lectură, promovând organizarea de activități educative de încurajare și promovare a lecturii.

O astfel de activitate a fost desfășurată de elevii clasei Pregătitoare B coordonați de doamna învățătoare Olimpia Drăgoiu care i-a îndrumat pe micii cititori în lumea tainică a cărților. Editura Litera, de Ziua Națională a Lecturii, îi provoacă pe cititorii ei la un concurs tematic, „Cărțile te inspiră!”. Concursul a constat în alegerea unei cărți editate de Litera, a cărei poveste sau copertă a inspirat cititorii. Provocarea a fost de a da viață imaginii de pe copertă într-un mod inedit.

„Creativitatea este dusă astfel la un alt nivel”, spuneau organizatorii concursului. S-a dovedit că au avut dreptate. Cartea „Patriot sau pirat?” scrisă de Robert Sheehan prezintă povestea fascinantă a corsarului englez Sir Francis Drake, navigator curios și experimentat, soldat în slujba reginei Elisabeta I împotriva Armadei spaniole. Povestea corsarului englez i-a impresionat pe copiii care au vrut să reproducă bărbăția, curajul și devotamentul acestuia într-o fotografie inspirată din coperta cărții. Dacă au reușit, vă invităm pe dumneavoastră să ne spuneți. Un lucru e sigur: prin participarea la acest concurs am încurajat lectura atât în rândurile copiilor cât și în comunitate, prin popularizarea cărților aflate în portofoliul editurii Litera.

ROLUL PROFESORULUI ÎN FORMAREA ȘI PREGĂTIREA ELEVILOR

Prof. Cohuț Elena-Cristina, Școala Gimnazială „Ovidiu Hulea” Aiud

Profesorul a avut și va avea în continuare un rol esențial în formarea elevului, în desăvârșirea personalității acestuia. Dacă în trecut, dascălul decidea totul cu privire la procesul instructiv-educativ, acum el trebuie să devină doar un liant în formarea elevului, un suport pentru dezvoltarea autonomiei și pentru formarea în spiritul responsabilității și culturii civice.

Se pune din ce în ce mai mult accentul pe caracterul formativ al educației. Cadrul didactic nu mai este transmițător, ci facilitator, folosind dialogul și cooperarea în relația cu elevii.

Dacă altădată metoda predominantă de desfășurare a lecției era expunerea, care oferea posibilitatea profesorului să-și etaleze bagajul de cunoștințe, astăzi se pune accent pe metode moderne, interactive, care să transforme profesorul în manager al învățării, iar elevului să i se creeze cadrul unei manifestări proprii, pentru a-și putea forma puncte de vedere personale, experiențe și trăiri din care poate învăța lucruri noi și utile pentru viitor.

În paradigma tradiționalistă, educatorul era cel care transmitea informații, mereu aceleași, având o poziție ce se baza pe autoritate. O autoritate ce nu putea fi contestată și care domina elevul. Profesorul avea inițiativa și tot el decidea cantitatea de informații pe care trebuia să o ofere elevilor, fără a ține cont de particularitățile acestora. Instrucția era aceeași pentru toți și aceleași informații erau solicitate tuturor elevilor. Lecția, demersul educativ de bază, nu era altceva decât o succesiune monotonă de secvențe, în care elevul își asuma rolul pasiv de a recepta informații, pe care trebuia apoi să le reproducă întocmai, fără a le îmbogăți.

Dincolo de latura informativă a educației, trebuie să se pună accent pe formativ, astfel încât elevii să poată face față unor situații noi, care necesită nu numai cunoștințe solide, ci și capacități și competențe. Însuși procesul de învățământ se îmbogățește cu o nouă latură, evaluarea, care vine să completeze predarea și învățarea, astfel încât cadrul didactic își sporește atribuțiile, dar, pe de altă parte, dă posibilitatea elevului să ia parte la instruirea proprie, profesorul coordonând acest proces.

Lecția, ca formă de bază a desfășurării instrucției și educației, devine o suită de evenimente care pot fi segmentate, fiecare având coerență și conducând elevii spre realizarea obiectivelor.

Câmpul școlar educativ modern se desfășoară, așadar, între două elemente care trebuie să participe în egală măsură. Profesorul, manager și formator al procesului instructiv-educativ, și elevul, obiect și subiect al acestui proces, dobândind autonomie și formându-se în spiritul responsabilității și al culturii civice. Pedagogia activă, caracteristică învățământului modern, face posibilă trecerea de la transmiterea de cunoștințe la formarea de deprinderi și de abilități, accentuând astfel latura formativă a educației.

Pedagogia modernă modifică, astfel, rolul jucat de polii educaționali, mutând accentul pe elev. Abandonarea limbii de lemn, folosirea unui discurs nou, mobilizarea elevilor în procesul educativ sunt numai câteva dintre caracteristicile acestei pedagogii. Întrebarea dominantă a învățământului modern este ce rol alege școala să joace în societatea actuală și cât de pregătită este ea să facă față schimbărilor provocate de globalizare. Idealul educațional este legat de valorile culturale ce trebuie asimilate, de tipul de personalitate impus de societate, dar și de nevoile elevului. Nu mai este vorba de un model educațional standard, ci de unul dinamic, în concordanță cu noile realități și capabil să reziste la schimbări.

Așadar, cadrul didactic nu mai este transmițător, ci facilitator de cunoștințe, folosind dialogul și cooperarea în relația cu elevii. Acest profesor va ști să coordoneze procesul educativ, astfel încât toți elevii să atingă obiectivele stabilite și va fi capabil, de asemenea, să-l ajute pe elev să-și formeze capacități de muncă individuală și să folosească ceea ce a dobândit.

Experiența tradiției și capacitatea de inovare și de creativitate sunt noile repere ale școlii, care propune educații noi, în acord cu societatea globală: educația pentru pace, educația ecologică ori educația pentru o societate multiculturală. De asemenea, metoda predominantă de desfășurare a instrucției este metoda euristică, deoarece învățarea prin descoperire asigură elevilor o dobândire conștientă a conținutului curricular, acesta fiind ușor de reactualizat, o dată trecut prin filtrul propriu.

Școala trebuie să încurajeze formarea unui spirit critic, a unor atitudini pozitive și a studiului individual, antrenând elevii în activități diverse și diversificate, pentru a-i face să renunțe la rolul pasiv.

Personalitatea profesorului în condițiile învățământului actual presupune și o serie întreagă de calități, determinate de specificul și complexitatea muncii pe care o desfășoară. Profesorul își asumă deci o multitudine de roluri, a căror exercitare este dependentă de personalitatea lui. În școală, profesorul este conducătorul activității didactice care se desfășoară în vederea realizării obiectivelor prevăzute în documentele școlare. Referitor la diversitatea rolurilor pe care le poate exercita profesorul, Anita E. menționează următoarele:

1. Profesorul, ca expert al actului de predare-învățare: el poate lua decizii privitoare la tot ceea ce se întâmplă în procesul de învățământ.

2. Profesorul, ca agent motivator, declanșează și întreține interesul, curiozitatea și dorința lor pentru activitatea de învățare.

3. Profesorul, ca lider, conduce un grup de elevi, exercitându-și puterea asupra principalelor fenomene ce se produc aici. Este un prieten și confident al elevilor, un substitut al părinților, obiect de afecțiune, sprijin în ameliorarea stărilor de anxietate.

4. Profesorul, în ipostază de consilier, este un observator sensibil al comportamentului elevilor, un îndrumător persuasiv și un sfătuitor al acestora.

5. Profesorul, ca model: prin întreaga sa personalitate, prin acțiunile, comportamentul său este un exemplu pozitiv pentru elevi.

6. Profesorul, ca profesionist reflexiv, se străduiește tot timpul să înțeleagă și să reflecteze asupra întâmplărilor inedite din clasă, să studieze și să analizeze fenomenele psihopedagogice cu care se confruntă.

7. Profesorul, ca manager, supraveghează întreaga activitate din clasă, asigură consensul cu ceilalți profesori, cu părinții și cu ceilalți factori.

Profesorul își asumă deci o multitudine de roluri, a căror exercitare este dependentă de personalitatea lui.

Pe lângă activitatea didactică profesorul desfășoară și o activitate extrașcolară sau cultural-educativă. Corolarul conținutului social al acestei profesii constă în participarea la evenimentele și frământările social-culturale ale timpului în care trăiește și ale poporului din care face parte. În această ipostază, profesorul ne apare ca pedagog social, animat de grija pentru ridicarea gradului de cultură și al națiunii sale.

Desfășurându-și activitatea profesională în cadrul școlii, dascălul nu încetează de a fi un educator și în afara ei, urmărind, bineînțeles, obiective specifice și apelând la mijloace și forme adecvate. Numai în măsura în care profesorul își continuă misiunea și în afara cadrului profesional pe care îl oferă școala poate fi considerat un educator al poporului său. Cele două laturi ale activității sale, școlare și extrașcolare, nu numai că se presupun, dar se și întregesc și se completează reciproc, imprimând acestei profesii un rol sporit în progresul general al patriei noastre.

Profesorul este cel care orientează și stimulează curiozitatea naturală și interesul spontan al elevilor pentru descoperire, cel care îndrumă și încurajează activitatea de organizare și integrare a datelor culese, a cunoștințelor reactualizate în vederea aplicării lor la soluționarea problemelor date, lăsându-le: libertatea de examinare a faptului real ori de analiză critică a conținutului unui text;

independență în activitate; operativitate și rapiditate în reacții (cognitive, afective, motrice); deplină responsabilitate pentru ceea ce întreprind.

În funcție de necesități, de gradul de autonomie sau semiautonomie a învățării, el poate interveni din când în când, canalizând energiile partenerilor săi. Astfel, el este cel care oferă explicații, dă lămuriri, răspunde la întrebări, îi ajută să utilizeze corect anumite materiale, instrumente sau utilaje, caută să-i ajute să evite devierile inutile, încercările fără obiect, eventualele erori și pierderi de timp.

Profesorul este cel care, ținând seama de logica învățării, orientează ceea ce elevii au de făcut, devine ghid al demersului lor euristic, canalizându-i în direcția obținerii rezultatelor așteptate, în loc de a le impune într-o manieră directă, dinainte stabilită cu mai multă sau mai puțină rigurozitate.

În literatura de specialitate se apreciază că profesiunea didactică nu se poate restrânge doar la cea de simplă sursă de cunoștințe. Rolul conducător al profesorului în activitatea didactică rămâne însă una dintre coordonatele de bază ale misiunii sale. *Wolfolk* menționează următoarele funcții ale profesiunii didactice: luarea deciziilor privitoare la ceea ce se întâmplă în procesul de învățământ; declanșarea și întreținerea interesului elevilor, curiozității și dorinței lor pentru activitatea de învățare; conducerea grupului de elevi; îndrumă persuasiv elevii, îi sfătuiește și observă comportamentul acestora; reprezintă un model pozitiv de personalitate și comportament pentru elevii săi; înțelege, reflectează asupra întâmplărilor din clasă, studiază fenomenele psihopedagogice cu care se confruntă.

Asumându-și o multitudine de roluri, profesorul trebuie să conștientizeze că exercitarea lor depinde de personalitatea pe care și-o modelează. În acest sens, un rol deosebit în exercitarea acestei profesiuni îl au anumite componente ale personalității: cultura profesională, calitățile atitudinale și cele aptitudinale. De fapt, pentru ca anumite cunoștințe să fie transmise de la o persoană la alta și acceptate, trebuie întotdeauna ca între ele să existe un schimb afectiv format din încredere și dispoziție receptivă dintr-o parte și din alta.

Rolul profesorului poate să fie analizat și din perspectiva relației profesor-elev. Având în vedere valorile societății contemporane (libertate, responsabilitate, toleranță, cooperare), se impune o nouă abordare a relației profesor-elev: asumarea de către profesor și elevi a unei responsabilități morale comune în cadrul relației educaționale, conducând la angajarea afectivă și efectivă în procesul educațional; recunoașterea reciprocă a „dreptului de a fi altfel” și valorizarea fiecărei ființe umane în parte, indiferent de cât și de cum este diferită; încrederea în posibilitățile fiecărei ființe umane de a progresa; recunoașterea faptului că toți elevii și profesorii sunt parteneri sociali cu funcții complementare, dar cu responsabilitate comună; considerarea școlii ca mediu de construcție culturală; renunțarea la principiul „căii optime unice” și conștientizarea faptului că majoritatea problemelor sociale și umane au mai multe soluții echi-finale și echivalente; promovarea autenticității și sincerității – a fi tu însuși este mai important decât a avea dreptate.

„MICUL PIETON”-PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

*Prof. învă. preșc. Balea Livia-Valentina, prof. învă. preșc. Galdău Andreea-Claudia,
GPP Nr. 1 Abrud*

ARGUMENT:

În perioada preșcolară copilul câștigă îndemânări, abilitați, capacități, învață să înțeleagă și să aprecieze conduita celor din jurul său, începe să cunoască, în parte, valoarea socială a acțiunilor sale, pentru ca mai târziu, să înceapă a se conduce după anumite norme morale, prin raportarea faptelor proprii la faptele celorlalți semenii adulți.

În ceea ce privește învățarea normelor de circulație, este cunoscut faptul ca numai prin educație și exercițiul pot fi acumulate cunoștințe largi, complexe și precise, iar copilul își dezvoltă deprinderea de a gândi și acționa corespunzător în acea situație rutieră în care ajunge să fie implicat.

În procesul instructiv-educativ trebuie planificate și programate activități distincte de educație rutieră. Aceasta este un proces activ și, în plus, determina o permanentă mutație între relațiile apărute ca produs al interacțiunii dintre forțele externe (natura-educație) și cele interne, adaptarea copilului la mediul socio-natural fiind definitorie.

Este știut faptul că, nu numai cunoașterea, dar obligatoriu și respectarea de către copii a normelor și regulilor de circulație îi protejează în calitate de pietoni sau pasageri.

Pietonii reprezintă categoria cea mai numeroasă de participanți la trafic, fiind și cea mai expusă riscurilor de accident. Una din principalele cauze ale accidentelor a fost traversarea prin locuri nepermise sau la culoarea roșie a semaforului electric, un număr mare de victime înregistrându-se din rândul copiilor.

Experiența a demonstrat că cei mici, datorită dorinței de a se impune atenției colective prin risc, cât și din cauza lipsei de experiență, participă în mod culpabil la accidente, unele dintre ele cu urmări grave și foarte grave. Oricare ar fi cauza stabilită de organele de specialitate în cercetarea unui accident, în care sunt implicați copiii, există un vinovat comun, lipsa educației rutiere făcută la timp.

Parteneriatul încheiat între G.P.P. Nr.1 Abrud și Poliția orașului Abrud vizează formarea unei deprinderi civilizate pe stradă, cunoașterea semnelor și indicatoarelor de circulație, înțelegerea necesității respectării lor și a rolului polițistului în dirijarea circulației.

Activitățile de circulație rutieră susținute de agentul de circulație, se vor completa în mod firesc cu povestiri, poezii și cântece tematice, concursuri și expoziții de desene.

Ceea ce dorim cu toții, educatoare, părinți agenți de poliție rutieră, este să creștem copii sănătoși și educați. Dacă toate activitățile îl pregătesc pe cel mic pentru a deveni OM în sensul social al cuvântului, educația rutieră îl ajută să rămână om, să trăiască.

SCOPUL PROIECTULUI:

- Cunoașterea de către preșcolari a principalelor reguli de circulație rutieră;
- Conștientizarea de către preșcolari a pericolelor la care se expun atunci când ignoră aceste reguli.

OBIECTIVELE PROIECTULUI :

- Dobândirea unor cunoștințe de educație rutieră, a unor reguli și norme corecte de deplasare pe spațiile publice;
- Cultivarea interesului și curiozității pentru cunoașterea și respectarea zilnică a unor indicatoare, semne, reguli și norme de circulație potrivit vârstei preșcolare;
- Educarea capacității de a manifesta un comportament disciplinat preventiv pe drumurile publice;
- Cunoașterea locurilor de joacă și respectarea regulilor de circulație;

- Organizarea unor expozitii si desene pe teme de circulatie rutieră , a unor serbări si spectacole tematice;

METODE/TEHNICI DE LUCRU:

- Întâlniri, dialog, dezbateri, expuneri;
- Expoziții, vizionări diapozitive;
- Conversația, explicația, povestirea, expunerea, exercițiul.

GRUP ȚINTĂ:

BENEFICIARI:

- **directi:** copiii din cadrul G.P.P. Nr.1 Abrud, părinții, educatoare, agenți poliție.
- **indirecti:** grup familial, societatea.

LOCAȚIA: Grădinița, sediul secției de poliție și alte spații impuse de programul acțiunilor.

RESURSE PROIECT:

UMANE: Preșcolari; Educatoarele din grădiniță; Reprezentanți ai Politiei; Părinți;

MATERIALE: Material ilustrativ (planșe, pliante, diapozitive, cărți), aparat foto, pliante, siluete-indicatoare de circulatie.

FINANCIARE: Bugetul proiectului se va face prin contribuția educatoarei și sponsorizări/donații făcute de părinți.

ETAPELE PROIECTULUI: Stabilirea contactului între cele două unități: grădiniță, poliție.

TEHNICI DE MONITORIZARE – fotografii și înregistrări video;

EVALUARE – chestionare, expozițe foto, expoziție cu produsele activității copiilor.

MEDIATIZARE – avizierul grădiniței;

DISEMINAREA REZULTATELOR – expuneri în cadrul consiliului profesoral.

REZULTATELE AȘTEPTATE:

În urma derulării proiectului dorim să constatăm că preșcolarii:

- cunosc noile reglementări apărute în codul rutier, privind circulația pietonilor și le aplică în drumul lor spre grădiniță, spre casă sau în timpul plimbărilor prin oraș;
- și-au consolidat deprinderile de comportare civilizată pe drumurile publice și se joacă în locurile permise;
- recunosc semnele de circulație;
- fac cunoscute celor apropiați, regulile de circulație;
- își protejează viața.

FINALITĂȚI

- Realizarea unor ecusoane pentru participanții la proiect ;
- Amenajarea unor expoziții cu lucrările copiilor ;
- Realizarea unui album cu imagini din timpul derulării proiectului.
- Portofolii
- Cd-uri
- Serbări
- Fotografii, Expoziții, Lucrări practice

PROGRAM DE ACTIVITĂȚI

Nr. crt.	Data	Tema	Mijloc de realizare	Conținutul activității	Cine participă
1.	Sept. 2022	„Agentul de circulație ne sfătuiește!”	- informare	- Înțelegerea necesității respectării normelor legale.	- copii; - educatoare; - agenți poliție;
2.	Oct. 2022	„Arătarea cu trei luminițe	- pictură	- Cunoașterea semnelor de circulație;	- copii; - educatoare; -elevi practicanți ai Liceului Pedagogic;
3.	Nov. 2022	„ABC-ul circulației!”	- observare	- Observarea aplicării regulilor de circulație în situații concrete	- copii; - educatoare;
4.	Dec. 2022	„Noi umblăm și colindăm-în vizită la Secția de Poliție”	- observare - vizită sediu	- Observarea secției de poliție	- copii; - educatoare; -agenți de poliție
5.	Ian. 2023	„Așa Da, așa NU!”	- lectură după imagini	- Aprecierea în situații concrete a unor comportamente și atitudini;	- copii; - educatoare;
6.	Feb. 2023	“Semaforul”	memorizare	- Cunoașterea semnificației importanței semaforului și a modului de utilizare a acestuia	- copii; - educatoare; -elevi practicanți ai Liceului Pedagogic;
7.	Mart. 2023	„De-a agentul de circulație”	- joc de creație	- Redarea unor secvențe din viața străzii	- copii; - educatoare;
8.	Apr. 2023	„Educație rutieră prin desene animate”	- vizionare cd-uri	- Observarea și cunoașterea regulilor de circulație în situații concrete	- copii; - educatoare;
9.	Mai 2023	„Campionii!”	- concurs	-Sistematizarea cunoștințelor privind educația rutieră	- copii; - educatoare; - agenți principali de poliție
10.	Iunie 2023	„Evaluarea proiectului”	-elaborarea albumului si CD-ului	-realizarea unui album cu fotografii din timpul derulării proiectului	- copii; - educatoare;

11.	Perma nent	„Stop accidentelor”	- informare - studiu individual	- Dobândirea unor informații despre tema proiectului prin studierea bibliografiei	- copii; - educatoare;
-----	---------------	------------------------	---------------------------------------	---	---------------------------

METODA ÎNVĂȚĂRII PE BAZĂ DE PROIECTE

Prof. înv. primar Borza Mariana Simona, Școala Gimnazială Ciuruleasa

Howard Gardner, promotorul teoriei inteligențelor multiple, susținea într-un studiu din anul 1993 ca „în cursul vieții școlare, elevii americani sunt supuși la sute, dacă nu chiar mii de teste. Ei își dezvoltă deprinderi de înalt nivel în exersarea testelor, dar acestea vor deveni inutile de îndată ce școala este absolvită. Prin contrast, dacă se examinează viața din afara școlii, cea mai frecventă modalitate de lucru este reprezentată de proiecte, individuale și de grup”. Deci, de vreme ce în viața profesională se operează cu proiecte, este necesară inițierea și dezvoltarea unor „deprinderi de proiect” încă de la începutul formării intelectuale în școală. După Gardner, fiecare elev ar trebui să elaboreze un proiect personal în raport cu o anumită temă, ce se studiază, care va fi prezentat în final și eventual filmat. În timp se conturează un model cognitiv al dezvoltării elevului de-a lungul evoluției în școală.

Este acesta un argument excelent care motivează introducerea metodei proiectului în activitatea educațională, chiar de la nivelul preșcolar și primar.

În altă ordine de idei, în lecțiile centrate pe elev sunt dominante activitățile individuale și cele în grupuri mici. Fiecare dintre aceste forme de organizare a învățării prezintă avantaje și dezavantaje. Profesorul trebuie să caute soluții pentru ca activitatea să fie eficientă și mai atractivă pentru elevi, pentru ca aceștia să devină autorii propriei învățări.

Situarea elevului în centrul organizării procesului de predare- învățare a constituit o schimbare fundamentală ce a atras după sine necesitatea găsirii acelor soluții care să stimuleze permanent performanța elevului. O astfel de soluție este așadar învățarea bazată pe proiect.

Proiectul este o metodă activ participativă, apărută la începutul secolului al XX-lea, este un produs al imaginației elevilor, care presupune transferul de cunoștințe, deprinderi, capacități, facilitând abordările interdisciplinare și consolidarea abilităților sociale ale elevului.

Ce este un proiect?

Proiect - plan sau intenție de a întreprinde ceva, de a organiza, de a face un lucru (DEX)

a. Creație personalizată

- proiectul este activitatea cel mai pregnant centrată pe elevi ;

- este un produs al imaginației elevilor, menit să permită folosirea liberă a cunoștințelor însușite, într-un context mai relevant ;

- proiectul este o activitate personalizată, elevii putând decide nu numai asupra conținutului său, dar și asupra formei de prezentare.

b. Temă abordată diferit

- proiectul pornește întotdeauna de la o temă studiată în clasă;

- având o structură foarte flexibilă, activitatea de proiect poate fi adaptată oricărui nivel de vârstă și de studiu;

c. Produs finit

- proiectul este ceva, nu este despre ceva ;

- produsul finit realizat în urma activității de proiect crează elevului sentimentul utilității a ceea ce produce;

-exemple de produse realizate în urma derulării unor proiect: postere, machete, pliante, mape tematice, prezentări PPT, filmulețe, etc.

Etapele realizării unui proiect:

- Precizarea temelor de proiect prin afișarea în loc vizibil (sala de clasă, laborator, avizier);

- Precizarea surselor de documentare și condițiilor de realizare; stabilirea obiectivelor.

- Constituirea grupelor de elevi;

- Împărțirea sarcinilor – fiecare membru al grupei își asumă o sarcină de lucru;

- Cercetare, creație, investigație. Studiul individual al unor surse bibliografice ,scrierea de articole ,povestiri, interviu unor persoane.

- Procesarea materialelor, comunicarea cu profesorul asupra conținutului;

- Realizarea formei finale;

- Prezentarea proiectelor în fața clasei;

Monitorizare și evaluarea de către profesor;

- Feed-back de la profesor, colegi(aprecieri, întrebări, schimb de idei), autoevaluare.

Managementul proiectului

Metoda proiectului impune o varietate de abordare a managementului clasei, a timpului și materialelor folosite. Se stabilește termenul limită de prezentare a proiectului, activitățile realizate în clasă și acasă. Profesorul sugerează și oferă elevilor sursele bibliografice, poate organiza cu aceștia bănci de date în vederea dezvoltării abilităților de organizarea informațiilor. Cheia succesului unui proiect constă în organizarea colectivului de elevi. De preferat ar fi să fie lăsați elevii să-și aleagă colegii din grupul de lucru și să nu le fie impuși colegi din diferite motive. Trebuie lăsat timp suficient elevilor pentru investigarea și realizarea proiectelor.

Evaluarea proiectelor

Pe parcursul realizării proiectului, profesorul trebuie să ofere consultanță grupelor de elevi încurajându-i permanent. Va discuta dificultățile întâmpinate și va ajuta elevii să realizeze în timp util proiectele. Evaluarea se face în urma prezentării proiectelor. Prezentarea proiectelor se poate realiza și prin metoda „Turul galeriei”. Profesorul urmărește modul de realizare, creativitatea, acuratețea produsului, materialele și mijloacele folosite, rezultatele obținute, gradul de implicare a membrilor grupului, modul de prezentare. Profesorul motivează notele acordate elevilor.

Avantajele metodei:

Este o metodă alternativă de evaluare ce pune elevii în situația de a acționa și rezolva sarcini în grup, autotestându-și capacitățile cognitive și practice;

Oferă șansa de a analiza în ce măsură elevul folosește în mod adecvat cunoștințele, instrumentele și materialele disponibile în atingerea finalităților propuse;
Se dezvoltă abilități de cooperare și comunicare între elevi;
Creșterea responsabilizării elevului față de propria învățare și față de grup;
Elevii învață unii de la alții
Dezavantajele metodei:
Rezolvarea sarcinilor necesită resurse mai mari de timp și resurse materiale;
Facilitează erorile de învățare;
Unii membrii ai grupului nu-și realizează sarcinile, membrii grupului preluându-le pentru a finaliza proiectul;
Profesorul nu evaluează în întregime rezultatele.

Sugestii de proiecte pentru învățământul primar și exemple de activități pentru fiecare:

1. „Familia”- clasa a IV-a

- Pagina de prezentare a familiei, fotografii cu explicații.
- Arborele genealogic și câteva date despre cei din generațiile anterioare.
- Scrierea unei povestiri despre viața părinților sau a bunicilor.
- Compararea concepției despre familie în diferite țări.
- Sondaj de opinie asupra familiei ideale sau conflictul între generații.
- Joc de rol: gestionarea unui conflict „în familie”.

2. „O, brad frumos!”- clasă a II-a

Clasa a II-a (CLR, MEM, MM, AVAP)

Durata: 3saptamani

Perioada: ultimele 3 săptămâni din modulul 2.

Obiective de referință vizate:

CLR: 1.1, 1.4, 2.5, 3.4, 3.5

MEM: 1.2, 1.3,1.4, 2.1, 3.1.

MM: 1.3, 1.4, 2.1

AVAP: 1.1, 1.2, 2.2, 3.2

Etape:

- Stabilirea unor criterii de apreciere a proiectului.
- Excursie la pepiniera, în pădure sau oriunde poate fi observat bradul/ activ desfășurată în afara clasei.
- Stabilirea asemănărilor și a deosebirilor dintre brad și alți arbori- din familia coniferelor sau din familia foioaselor; observarea modificărilor ce au loc în viața arborilor , în funcție de succesiunea anotimpurilor.
- Acțiuni concrete de protejare a pădurii.
- Lecturi reprezentative privind legenda bradului /semnificația acestuia la romani, dar și la alte popoare.
- Bradul, personaj de poveste/ alte povesti cu brăduți.
- Întâlnire cu un bătrân al satului , conversații despre obiceiuri locale care însoțesc momentul împodobirea bradului.
- Învățarea după auz a cântecului „O, brad frumos!”
- Realizarea unor podoabe pentru pomul de Crăciun.

- Realizarea unor brăduți prin diverse tehnici.
- Împodobirea bradului scolii și serbarea de Crăciun!

3. ”Toamna”/sau oricare anotimp- clasa I (Anexa nr.1)

- Lunile anotimpului
- Calendarul naturii pentru fiecare luna în parte/ Ce vad? Ce aud? Ce mirosuri simt? Ce activități fac oamenii?
- Acrostih-numele anotimpului
- Texte/povesti a căror acțiune se petrece în anotimpul respectiv
- Compunerea unor strofe/ poezii cu tematica specifica
- Exerciții de transcriere și copiere caligrafie
- Desene și machete ce abordează teme specifice anotimpului.
- Drumeții în natura pentru realizarea unor colecții cu obiecte din natura-frunze, flori, pietre etc...
- Cântece despre anotimp
- Jocuri de rol
- Ghicitori despre elemente specifice anotimpului
- Serbarea anotimpului
- Cartea anotimpului

Bibliografie:

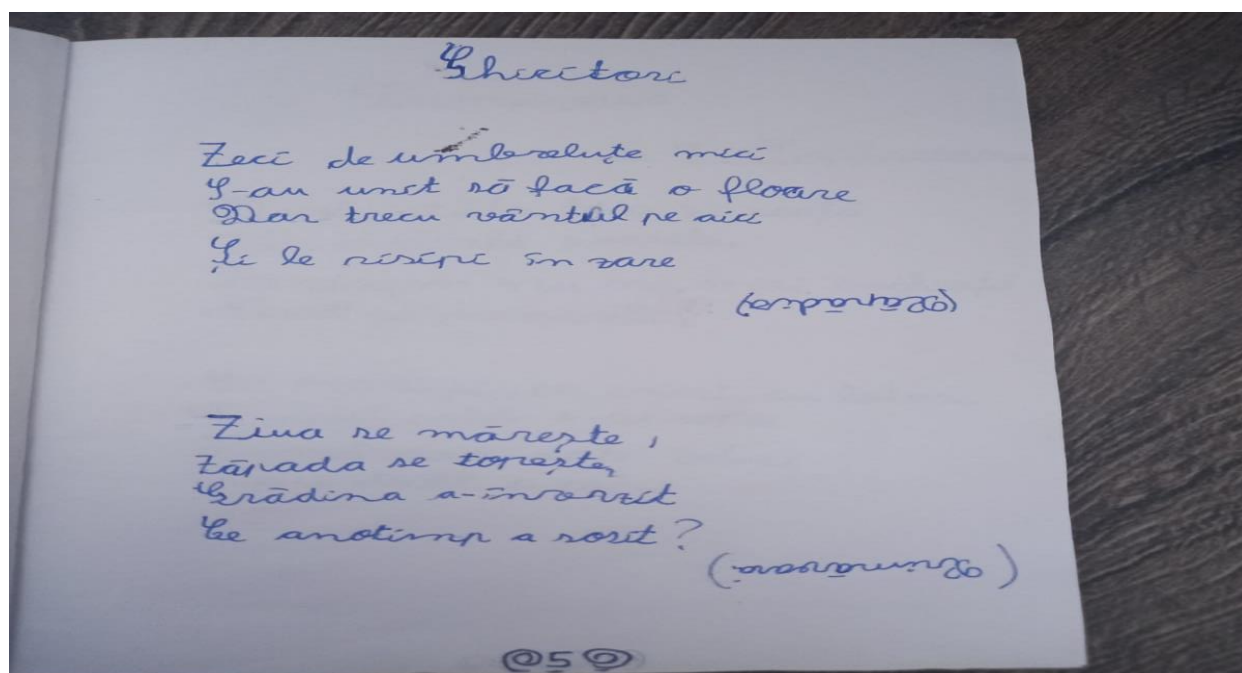
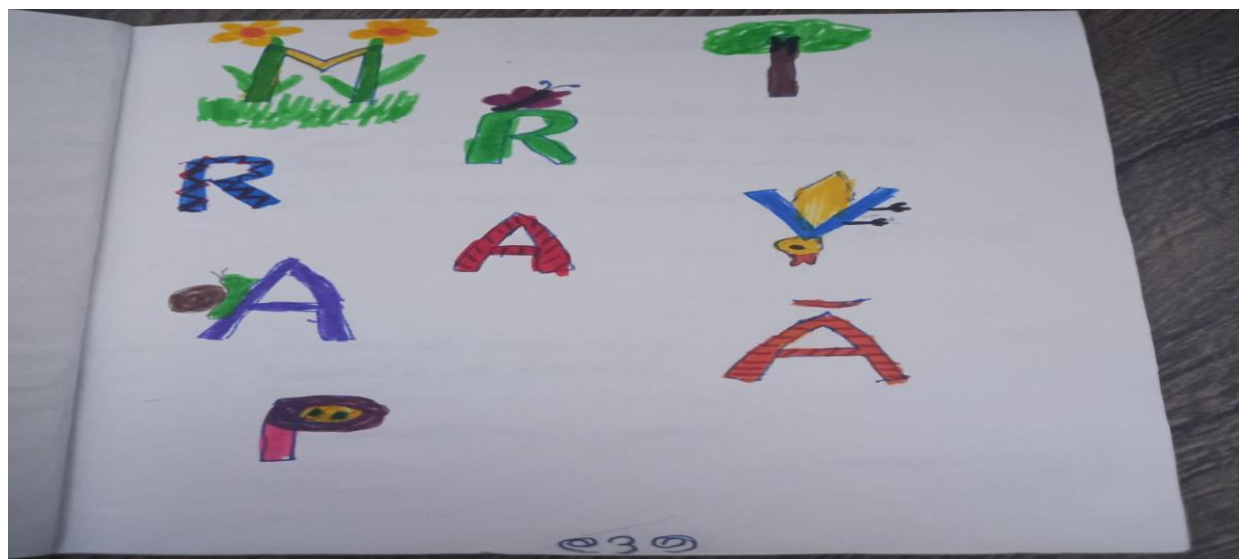
- Cerghit, I. „Metode de învățământ”, Editura Polirom, Iași, 2006
- DEX, Editura Univers Enciclopedic, București, 1996
- Ionescu, M. „Managementul clasei. Un pas mai departe. Învățarea bazată pe proiect,” Editura Humanitas, București, 2003
- Module pentru dezvoltarea profesională a personalului didactic- „Predarea interactivă centrată pe elev”, Editura 2000+, București, 2005

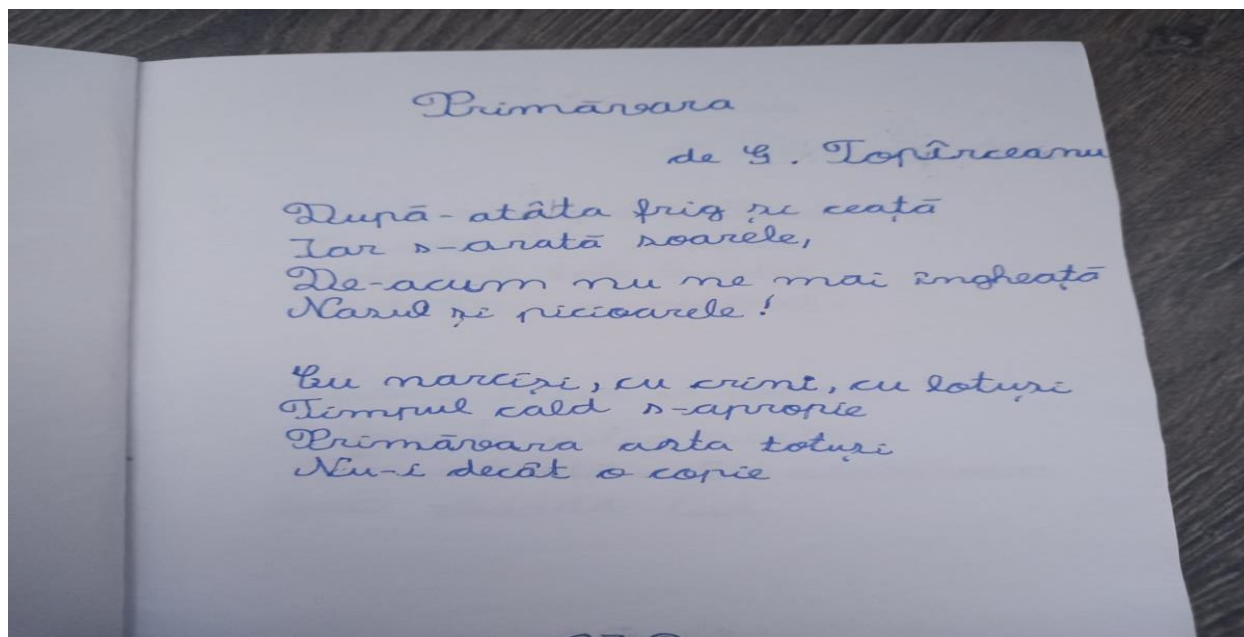
Anexa nr. 1

FANTEZIE ȘI CULOARE PROIECT TEMATIC

Prof. Briciu Ana- Maria, Prof. Bogdan Mariana, G.P.P Nr. 8, Alba Iulia

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „CU CE ȘI CUM EXPRIMĂM CEEA CE SIMȚIM?”

TEMA PROIECTULUI: „FANTEZIE ȘI CULOARE”

SUBTEMELE PROIECTULUI:

1. „TRĂISTUȚA CU POVEȘTI”
2. „LUMEA CULORILOR”

DURATA: 2 SĂPTĂMÂNI

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

A . DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE

Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;

B. DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ

Autocontrol și expresivitate emoțională;

Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității;

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE

Activare și manifestare a potențialului creativ;

D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII

Mesaje orale în diverse situații de comunicare;

E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare;

Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- ✱ explorează și utilizează texturi și suprafețe diferite când se joacă (nisip, apă, frunze, pluș, plastic, burete etc.);
- ✱ își coordonează mișcările în funcție de stimuli vizuali, ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii;
- ✱ recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.;
- ✱ își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare;
- ✱ exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate;
- ✱ demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;
- ✱ demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii;
- ✱ demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația;
- ✱ demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum;
- ✱ evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.

DESCRIEREA PROIECTULUI:**RESURSE:****a) RESURSE UMANE:**

- copiii;
- părinți
- invitați
- educatoare;

b) RESURSE MATERIALE:

- cărți, reviste, imagini ppt ;
- calculator, imprimantă, aparat foto, CD-player ;
- puzzle-uri, cărți de colorat și de povești, jetoane, planșe ;
- instrumente de scris și de colorat, pensule, acuarele, plastilină, planșete; diferite materiale naturale și sintetice, aracet, carton colorat și lipici, foarfece, figurine:
- caiete speciale, fișe de evaluare;
- set bucătărie, păpuși, hăinuțe pentru copii;
- cuburi de lemn, lego;
- forme, unelte pentru nisip, ladă suport, jucării pentru nisip
- ghivece cu flori
- picturi

c) RESURSE DE TIMP:

- 2 săptămâni

METODE SI PROCEDEE: jocul, observarea spontană și dirijată, conversația euristică și spontană, povestirea, exercițiul, învățarea prin descoperire, problematizarea, experimentul, demonstrația, explicația, modelarea, învățarea prin cooperare, lucrul în echipă, brainstorming-ul de grup și individual, gândiți-lucrați în perechi, turul galeriei, cubul, colțurile.

d) BIBLIOGRAFIE:

Curriculum pentru educația timpurie -2019

C.Popa, „Elemente de pedagogie preșcolară aplicată”, editura Universității din Oradea, Oradea, 2007;

V.Preda, G.Necula, S.Dan, L.Roman, M.Lucușa, A.Manolache, R.Mateiu, C.Pană, V.Tomescu, S.Mocanu, A.Pășca, E.Sorișeu, L.Cojocaru, „Metodica Activităților instructiv-educative în grădinița de copii”, Editura „Gheorghe Cârțu Alexandru”, Craiova, 2009;

www.didactic.ro

[Pinterest](#)

INVENTAR DE PROBLEME:

CE ȘTIM?	CE NU ȘTIM ȘI VREM SĂ AFLĂM?
Cartea de povești are pagini Povestea creează plăcere și bună dispoziție; Cu toții doresc să semene cu personajul pozitiv din poveste. Culori principale : roșu, galben, albastru, verde, maro; Toate lucrurile sunt colorate; Pentru a colora fișe folosim creioane colorate, carioci, acuarele; Recunosc culori în natură și în mediul înconjurător.	Cum se nasc poveștile Modul de alcătuire al cărților (părți componente); Cine scrie, cine editează, cine distribuie cărțile; Locul unde găsim cartea; Importanța cărților în viața oamenilor; Norme de protejare și de îngrijire a cărților; De unde cumpărăm o carte de povesti; Poveștile se pun pe roluri, iar copiii interpretează personajele preferate Poveștile sunt scrise să fie ascultate și poveștile spuse mai departe. Cum se obțin culorile? Cum se obțin culori din plante? Să obțină cât mai multe nuanțe ale unei culori. Care sunt culorile curcubeului? Cum apare curcubeul? Cum se combină culorile între ele? Cum se transformă culorile în funcție de anotimpuri Pictori români și străini. Rolul culorilor în alimentație

SCRISOARE CĂTRE PĂRINȚI

Stimați părinți,

Poveștile fac parte din lumea noastră, la fel și culorile. Copiii ar trebui să aibă dragoste de poveste, au nevoie să trăiască alături de personajele din povești experiențele lor, se identifică cu personajele care au un comportament pozitiv sau negativ. Explorând această lume minunată a poveștilor, eroii din povești devin prieteni și modele pentru ei, copiii se obișnuiesc cu lectura, poveștile sunt adevărate lecții de viață pentru ei, le stimulează imaginația, le dezvoltă abilitățile de comunicare, le sporesc performanțele școlare, îi relaxează, contribuie la îmbunătățirea mecanismelor logice, le dezvoltă capacitatea de concentrare și disciplină, îi ajută să-și exprime sentimentele, întăresc relația educator-copil, părinte-copil.

Zi de zi descoperim culori și nuanțe noi, zi de zi totul e mai frumos cu puțină „culoare”. Și pentru că la această vârstă totul prinde viață cu puțină magie, copiii grupei Buburuzelor și educatoarele lor, vor pătrunde pentru 2 săptămâni în minunata lume a fanteziei, prin povești și o lume a culorilor. De aceea vă rugăm să ne sprijiniți în aventura noastră cu imagini, cărți de povești, materiale colorate și

obiecte alese în funcție de culoarea zilei. De asemenea, în săptămâna dedicată culorilor, copiii de vor îmbrăca cu haine în culoarea zilei.

Luni-roșu, Marti-galben, Miercuri-albastru, Joi-verde, Vineri-curcubeu.

HARTA PROIECTULUI TEMATIC

FANTEZIE ȘI CULOARE

TRĂISTUȚA CU POVEȘTI

LUMEA CULORILOR

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: TRĂISTUȚA CU POVEȘTI

INVENTAR DE ACTIVITĂȚI:

ADP:

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ:

„Bună dimineța, mici povestitori!”

“Eu imi doresc....”

“Eu sunt...”

„Cartea de povești îmi spune...”-poveste creată

„Trăistuța cu povești”

TRANZIȚIE: „În lumea basmelor”-joc muzical

ALA1:

Biblioteca- „Rasfoim carti cu povestile cunoscute”, „Proverbe și zicători”, „Scriem povești”(litere de tipar)

Artă- „Personajul preferat- desen”, „Scene din povești”-pictură

Joc de rol- „De-a...(din povestile cunoscute)”, „De-a constructorii”, „La bibliotecă”

Știință- „Cercetăm, numărăm”, „Alege și grupează”

Joc masă- „Pestisorul auriu”- puzzle,”Așează la locul potrivit”

Construcții- Casuțe mari si mici, „Căsuțele purcelușilor”, „Rafturi pentru cărți”

ADE:

DOS: „Trăistuța cu povești” – însemnătatea poveștilor în viața copiilor- discuții

DLC+DOS:” Pungața cu doi bani”- povestea educatoarei+ lipire
 DLC+DEC: „Peștișorul auriu”-poveste + modelaj
 DS: „Câte dorințe, atâtea...!” – numărare, asociere
 DOS+ DEC: „Hărnicie sau distracție? - discuții+ pictură (scena din povestea CEI TREI PURCELUȘI
 DȘ: „Personaj cu comportament pozitiv sau personaj cu comportament negativ?” j.d
 DS: „Personaje îndrăgite”- numărare, sortare, asociere
 DEC+DEC:” În lumea basmelor”- predare cântec+ desen
 DPM+DEC: „Hora personajelor îndrăgite”- joc motric
 DOS: „Povești încâlcite”- jd

ALA2:

„Prinde cocoșul!”- joc distractiv
 „Prindem peștișorul auriu!”-joc sportiv
 „Mergem ca piticii”-joc de mișcare
 „Cine ajunge primul?”-joc sportiv
 „Din cerc în cerc”-joc de mișcare

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „LUMEA CULORILOR”

INVENTAR DE ACTIVITĂȚI:

LUNI (ZIUA ROȘIE)

ADP- Întâlnirea de dimineață: ”Spune ce simți când vezi obiecte de culoare roșu”
 -Tranziție- „Când vedem stegulețul roșu strângem jucăriile”
 ALA1-Bibliotecă- ”Ce este roșu?” -citire de imagini
 -Artă- „Frunze roșii”
 -Joc de rol- „Croim haine roșii”
 ADE- DLC:”Scufița Roșie”, de Ch. Perault-teatru de păpuși
 DPM+DOS:”Altă cărare spre bunica, alt sfârșit al poveștii?”-parcurs aplicativ
 ALA2- „Dansul eșarfelor roșii”

MARȚI (ZIUA GALBENĂ)

ADP- Întâlnirea de dimineață: „Bună dimineața, soare!”
 -Tranziție- „Când vedem stegulețul galben, adunăm jucăriile”
 ALA1-Știință- „Ce este galben?”-ghici ghicitoarea mea
 -Joc masă- „Soarele”-joc de masă cu piuneze
 -Construcții- „Castelul Soarelui”-lego galben
 ADE- DȘ: „Coșul cu fructe galbene”(predarea nr. și cifrei 6)
 DEC+DOS: „Razele soarelui” (colorare, împletire, lipire)
 ALA2- Joc de mișcare- „Prinde balonul galben!”

MIERCURI (ZIUA ALBASTRĂ)

ADP- Întâlnirea de dimineață: ”De vorbă cu un pictor”
 -Tranziție- „Când vedem stegulețul albastru, strângem jucăriile”

ALA1-Bibliotecă- „*Ghici ghicitoarea mea!*”-elemente albastre

-Construcții- „*Valurile mării*”

-Joc de rol- „*De-a marinarii*”

ADE- DȘ+DLC:”A cui este culoarea?”-joc didactic

DPM: „Ne furișăm ca pirații”(joc dinamic-târâre pe abdomen)

ALA2- Joc distractiv: „*Cursa marinarilor*”

JOI (ZIUA VERDE)

ADP- Întâlnirea de dimineață: „*Pe cărare, prin pădure*”

-Tranziție- „*Când vedem stegulețul verde, strângem jucăriile*”

ALA1-Știință- „*Observăm frunze de brad*”

-Joc de masă- „*Ajută vânătorul să ajungă la casa lui*”-labirint

-Joc de rol: „*De-a pădurarii*”

ADE- DȘ:”Bradul”-observare

DOS+DEC:”Pădurea, aurul verde”(l.d.i.+pictură)

ALA2- Joc sportiv: „*Sărim ca broscuțele*”

VINERI (ZIUA CURCUBEU)

ADP- Întâlnirea de dimineață: „*Să mâncăm multe culori*”

-Tranziție- „*Culorile*”

ALA1- -Construcții- „*Turnuri colorate*”

-Nisip și apă- „*Prăjituri colorate*”

-Artă- „*Curcubeu*”-pictură

ADE- DȘ: „Trenul culorilor”-joc didactic

DEC+DEC: „Culorile se ceartă...”-repetare cântec+desen

ALA2- Joc de mișcare: „*Batista colorată*”

METODELE ACTIVE - MIJLOACE DE TREZIRE A INTERESULUI PENTRU LECTURĂ ÎN CICLUL PRIMAR

Înv. Manole Luminița, Școala Gimnazială „Ovidiu Hulea” Aiud

Lectura reprezintă un fenomen, deopotrivă social și psihologic, atingând categorii diverse ale populației, cu niveluri diferite de posibilități și pregătire profesională, de cultură. Lectura înseamnă, în primul rând, proces de comunicare.

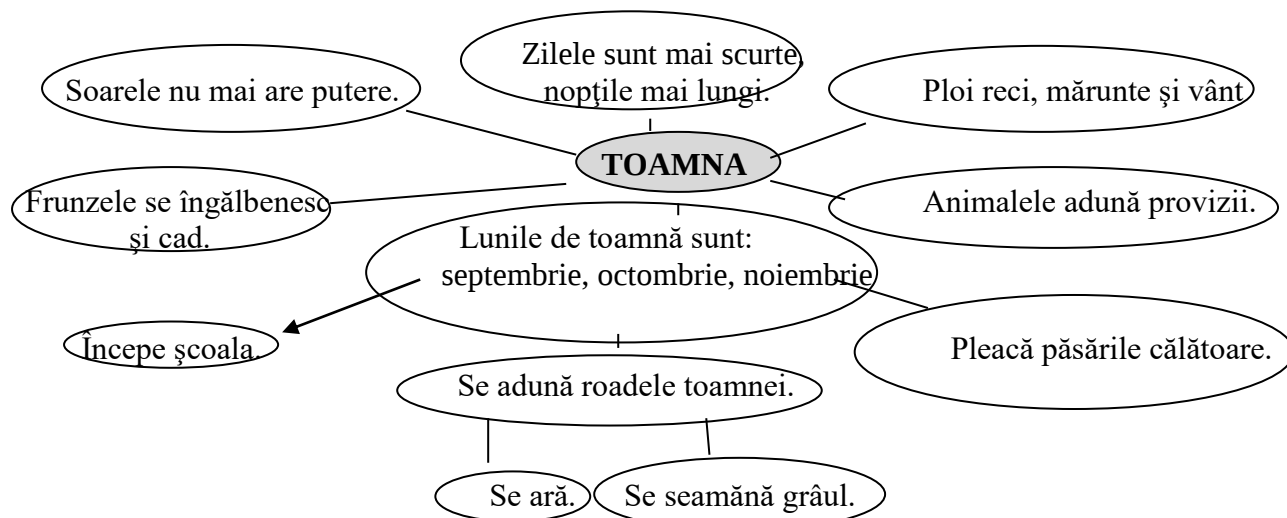
Unul din obiectivele fundamentale ale limbii române, clasele mici, o constituie formarea și cultivarea gustului pentru citit, pentru lectură, iar cartea trebuie să devină „prietenul” lor nedespărțit.

Trezirea *interesului* pentru lectură este punctul de plecare pe tărâmul cunoașterii și în același timp cheazășia succesului în activitatea școlară pentru fiecare învățător cât și pentru elevii săi.

Învățătorul poate contribui la creșterea interesul pentru lectură prin folosirea în orele de lectură și de limba română a metodelor activ-participative - metode ce motivează elevii să gândească cu îndrăzneală, fără să fie descurajați de părerile altora; îi fac să participe cu plăcere la

activități în care se abordează asemenea metode; îi fac încrezători în forțele proprii și îi determină să manifestă empatie față de anumite personaje. Iată câteva din ele pe care le putem utiliza:

Prin metoda **Ciorchinele** putem implica elevii în procesul de învățare, urmărind dezvoltarea creativității, formarea elevului ca participant activ la procesul de educare. Folosind metoda la lectura „Sfârșit de toamnă” de Vasile Alecsandri i-am încurajat pe elevi să gândească liber și deschis despre toamnă și să noteze pe tablă tot ce le trece prin minte legat de acest anotimp. Ciorchinele era:

Metoda Brainstorming se poate folosi pentru identificarea tuturor informațiilor necesare înțelegerii textului care urma să fie analizat deoarece metoda presupune o serie de avantaje: implicarea activă a tuturor participanților; dezvoltarea capacității de a trăi anumite situații, de a le analiza, de a lua decizii în alegerea soluțiilor optime; exprimarea personalității; eliberarea de prejudecăți; dezvoltarea relațiilor interpersonale, prin valorificarea ideilor fiecăruia.

Metoda Cvintetul este atractivă și plăcută. Prin ea elevii rezumă ideile. Elevii au pornit de la cuvântul cheie „Toamna”, urmat de două adjective, trei verbe la gerunziu, patru cuvinte legate de subiect în și final, cuvântul sinteză.

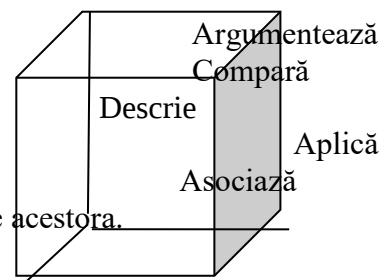
Toamna
argintie, ofilită
uscând, tremurând, smulgând
brumează, zdrențuiește, înspăimântează întristează,
natura.

Cubul este metoda ce presupune explorarea unui subiect din mai multe perspective, este o tehnică prin care se evidențiază activitățile și operațiile de gândire implicate în învățarea unui conținut. În cadrul activității la clasă s-a folosit un cub din hârtie pe fețele căruia erau scrise următoarele sarcini: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.

Pentru ca activitatea să fie mai atractivă câte un elev arunca cubul cerându-le colegilor să îndeplinească sarcina înscrisă pe fața de sus a acestuia.

Exemplu: **Lectura „La cireșe”** de Ion Creangă

1. **Descrie** personajul pe Nică
2. **Compară** comportamentul tău cu cel al lui Nică.
3. **Asociază** cuvintele : cireșe, vară, mătușă cu însușirile potrivite acestora.

4. **Analizează** pericolul prin care a trecut Nică. Ce-ar fi putut păți el?
5. **Aplică:** Dramatizați momentul întâlnirii mătușii Mărioara cu Nică. Analizează
6. **Argumentează:** dacă este sau nu vinovat Nică de cele întâmplate ? De ce?

Cadranele reprezintă un demers didactic util mai ales pentru orele de consolidare și de recapitulare, putând fi folosită în diferite momente ale lecției. Este metoda în care activitatea individuală se îmbină cu activitatea frontală a elevilor. Prin trasarea a două axe perpendiculare fișa de lucru a fost împărțită în patru cadrane repartizate în felul următor:

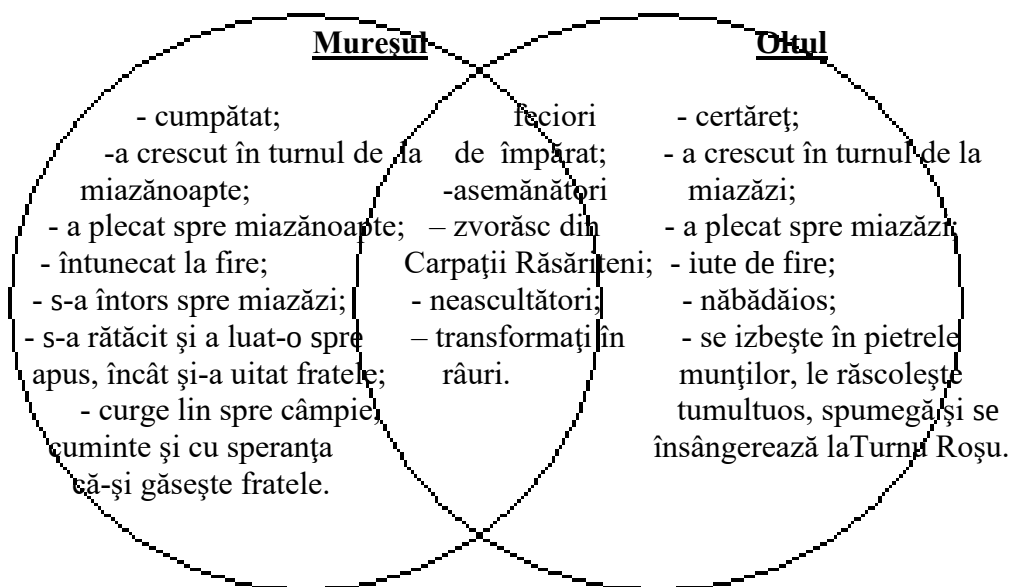
Exemplu : **O faptă generoasă** de Edmondo de Amicis

I. Momentele întâmplării	II. Însușirile potrivite pentru Garrone, Crossi și Franti
III. Un proverb potrivit	IV. Mesajul textului

Tot la această lectură am folosit și **studiul de caz** - metodă de confruntare directă a participanților cu o situație reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situații și evenimente problematice. Studiul de caz este metoda de găsire a soluțiilor eficiente pentru rezolvarea unei situații problemă, antrenând elevii în situații reale, concrete. La nivel cognitiv, metoda contribuie la ordonarea informației în jurul unei idei, urmată de argumentarea punctelor de vedere proprii. Sursa învățării este reprezentată de problema care creează o structură bazată pe învățarea prin participare. Elevii au analizat cazul băieților care își batjocoreau un coleg. Părerile referitoare la comportamentul acestora au fost susținute cu argumente desprinse din text și însoțite de exemple de bună purtare din viața zilnică.

Diagrama Venn - este o metodă activă care îi determină pe elevi să se gândească la asemănări și deosebiri, să reflecteze asupra cunoștințelor după scheme deja fixate în mintea lor.

Exemplu: la lectura „**Legenda Mureșului și Oltului**”, elevii au notat în diagramă:

La lectura „**Prințul fericit**” de Oscar Wilde am utilizat metoda **Pălăriilor gânditoare** - metodă care corespunde diferitelor tipuri de gândire. Elevii au fost împărțiți în grupe după culoarea pălăriilor ce îi reprezintă: albastră, albă, roșie, neagră, verde, galbenă.

Pălăria albastră – a fost liderul, a clarificat/a ales soluția corectă - A adresat copiilor o întrebare din text să vedem dacă l-au înțeles.

Pălăria albă – a redat pe scurt conținutul lecturii.

Pălăria roșie și-a exprimat sentimentele față de personaje.

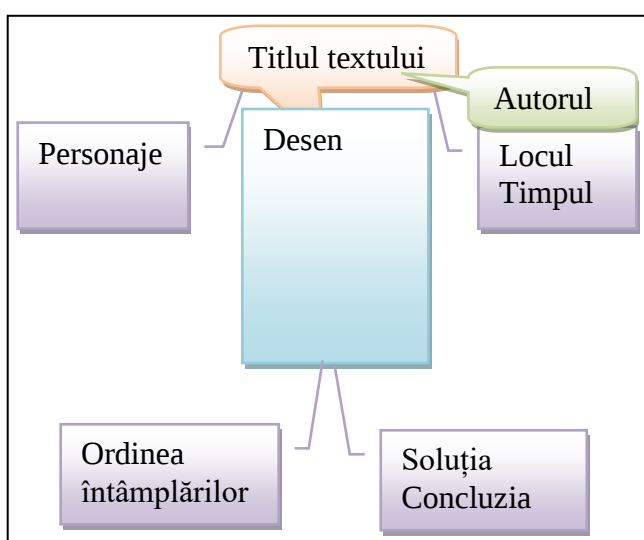
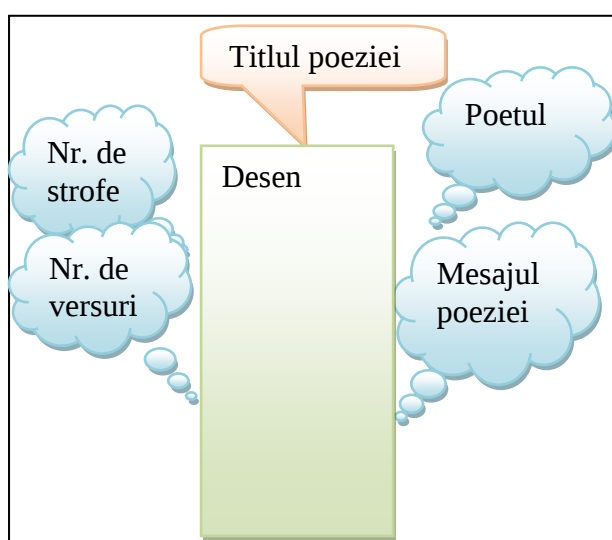
Pălăria neagră– a identificat greșelile, aspectele negative – De ce era supărat prințul ?

Pălăria verde – a găsit noi soluții de a-i ajuta pe nevoiași ; și-a imaginat un alt final pentru poveste.

Pălăria galbenă — a identificat aspectele pozitive – Faptele bune făcute de Prințul fericit și de Rândunel.

Ca activitate în completare am utilizat **jocul de rol** „De vorbă cu personajele studiate”, punându-i pe elevi în ipostaze ce nu le sunt familiare, ajutându-i să înțeleagă mai bine acțiunile și puncte de vedere diferite ale personajelor.

Harta conceptuală este o tehnică de reprezentare vizuală a conceptelor și a legăturilor dintre ele. Harta textului este o imagine a modului de gândire, simțire și înțelegere a celor citite de elevul care o elaborează, la început simplist, apoi tot mai complet. Această metodă a fost des utilizată, ca fișă de lectură și în evaluarea lecturii suplimentare a elevilor deoarece utilizarea ei facilitează memorarea mai rapidă și mai eficientă a informației, facilitează dezvoltarea gândirii logice și a abilităților de viață, este un mod de lucru ordonat și construit cu imaginație și simț artistic. Iată două modele folosite: una pentru poezii, iar alta pentru texte narative:

Aceste metode prezentate sunt doar câteva din multitudinea de metode active care măresc potențialul intelectual al elevilor prin angajarea lor ca efort personal în actul învățării, având ca rezultat o eficiență maximală. Folosindu-le în îndrumarea lecturii elevilor cartea va deveni partener de viață al acestora, un vehicul plăcut care îi va purta prin toată lumea, prea mare pentru a putea fi străbătută altfel pornind de la ceea ce cunosc.

Bibliografie:

- 1.Gliga I. – Învățarea activă, Ministerul Educației și Cercetării, București 2001;
- 2.Oprescu N. – Activism și activizare în învățământul primar, Ed. D.P. București, 1991;
- 3.Oprea C – Strategii didactice interactive Editura Didactică și Pedagogică R.A. București 2007;
- 4.Schiau Ioan – Gândire critică – metode active de predare – învățare, Ed. Dacia Cluj – Napoca, 2004.

JOCURI DIDACTICE CU CARACTER MATEMATIC

Prof. inv. preș. Mija Adina, Școala Gimnazială Ion Bianu Valea Lungă

Jocul didactic matematic reprezintă o activitate de bază, organizată în grădiniță, în dezvoltarea intelectuală a copiilor preșcolari. Urmărirea progresului înregistrat de copilul angajat în realizarea acestor activități permite observații prognostice privind ritmurile individuale de maturizare intelectuală și afectivă. Observarea modului de manifestare a copilului în cadrul activităților care se exprimă prin jocurile didactice matematice permite o evaluare corectă a progreselor înregistrate per copil în dezvoltarea gândirii, îndeosebi în sfera operațiilor de analiză, sinteză, comportare, observare și formarea unor aprecieri asupra evoluției probabile a copilului cu posibilitatea intervenției în aspectele deficitare.

Observarea sistematică a conduitei intelectuale a copilului în cadrul activităților de joc didactic matematic permite aprecierea individualizată a momentului, vârstei, optime de intrare în clasa pregătitoare, grupa mare fiind recunoscută ca având drept obiective specifice cele care vizează antrenarea copilului pentru începerea școlarității. Ultimul an al ciclului preșcolar reprezintă anul pregătitor, asigurând continuitatea procesului instructiv – educativ și în același timp favorizarea copilului la activitatea școlară.

Jocul didactic matematic are un rol deosebit în amplificarea acțiunii formative a grădiniței, în primul rând, prin faptul că poate fi cuprins în structura activităților pe domenii experiențiale, realizând în felul acesta un continuum între activitățile de învățare și cea de joc. Aceasta depinde însă de modul în care educatoarea știe să asigure concordanța între tema jocului și materialul didactic existent, de felul în care știe să folosească, cuvântul ca mijloc de îndrumare a copilului prin întrebări, răspunsuri, indicații, explicații, aprecieri.

Acesta constituie un mijloc atractiv de realizare a sarcinilor numărului și socotitului. El constituie o problemă, o sarcină didactică pe care copilul trebuie să o îndeplinească concomitent cu participarea lui la acțiunea jocului. Experiența probează că jocul didactic matematic are o eficiență formativă în situația consolidării și verificării cunoștințelor, în etapa predării. Modul de înțelegere, de învățare a unui joc nou constituie o sarcină suficient de complexă pentru copii în predarea unor noi cunoștințe. În consecință, este recomandabil a se realiza o activitate comună de predare a numărului sau operațiilor aritmetice, prin joc repetându-se, într-o formă atractivă, cunoștințele predate. Repetarea, consolidarea sau verificarea cunoștințelor copiilor prin intermediul jocurilor didactice matematice se realizează diferit în funcție de scopul imediat al activității, de forma pe care o îmbracă acțiunea jocului și de materialul folosit.

Unele jocuri didactice pot crea copiilor posibilitatea de a număra o anumită cantitate, „Cine știe să numere mai bine?”, de a stabili numărul obiectelor numărate „Câți porumbei sunt?”, de a indica locul fiecărui număr în șirul numeric „A câta jucărie lipsește?”, de a raporta numărul la cantitatea corespunzătoare și invers „Te rog să-mi dai tot atâtea jucării”, în alte jocuri au prilejul să compare cantitățile „Cine are același număr?”, să efectueze operații de adunare și scădere „Să adăugăm – Să scădem”. Jocul didactic matematic poate apărea deci în programul activităților atât ca element al unei activități pe domenii experiențiale cât și ca activitate independentă.

Sarcina jocului didactic matematic este legată de conținutul acestuia, de structura lui; se referă la o problemă care urmează a fi rezolvată, problemă ce se adresează gândirii copiilor. Astfel, pot fi concepute drept sarcini didactice recunoașterea cifrelor și raportarea lor la cantitate: „Cine are același număr?”, respectarea succesiunii numerelor în ordine crescătoare și descrescătoare, în intervalul 1 – 10 „Cine știe să numere mai bine?”, compararea numerelor în limitele 1 – 10 cu diferență de o unitate „Caută vecinul !”, precizarea locului numărului în șirul numeric „A câta minge lipsește?”, sesizarea locului numerelor în șirul natural al numerelor, deci, folosirea numerelor cardinale și ordinale „Al câtelea brad și a câta ciupercuță lipsește?”. Fixarea sarcinilor didactice în

joc ne oferă posibilitatea desprinderii unor elemente metodice și anume: ele au în vedere numai un singur aspect al numărului și socotitului; formulează o problemă care trebuie rezolvată de toți copiii și conține indicația concretă a acțiunii pe care trebuie să o desfășoare copiii; în timpul jocului propus, se exersează operațiile gândirii – comparația, analiza, sinteza; se verifică divers cunoștințele și deprinderile copiilor. Sarcina didactică a jocului didactic matematic se realizează prin acțiunea dirijată a copiilor împletindu-se deci strâns, cu elementele propriu zise de joc. Cea mai mare varietate în aspectele de joc o prezintă mișcarea. Mișcarea îmbracă forme variate legate de mânăuirea materialului didactic folosit, ridicarea lui în sus, ascunderea și găsirea lui, trecerea din mână în mână cu pornire și oprire la semnal, schimbarea jetoanelor între copii, cum se poate constata în jocurile „A câta minge e a ta?” sau „Al câtelea steguleț lipsește?”. Un alt element dinamic al jocului îl constituie întrecerea. Accentul cade pe ritm și calitate în cazul în care organizăm o întrecere între copii pentru alegerea rapidă a jetonului corespunzător „Găsește un număr mai mare sau mai mic decât al meu!”, „Caută vecinii numărului” sau „Să adăugăm sau să scădem”.

Așteptarea și surpriza dau colorit emoțional jocului didactic, mai ales atunci când sunt în strânsă legătură cu prezentarea sau mânăuirea materialului.

Sudura între sarcina didactică și acțiunea jocului este realizată de reguli. Fiecare joc didactic trebuie să conțină cel puțin două reguli: una de transpunere a sarcinii didactice în acțiune concretă, atractivă, deci transformă exercițiul în joc, iar alta, este cea care vizează organizarea copiilor: când începe și când se termină o anumită acțiune de joc (de exemplu în jocul „A câta minge este a ta?”, mingile se opresc la semnalul conducătorului).

În afara acestor reguli mai există și unele care privesc comportarea copiilor, ordinea în care ei participă la joc, reguli care precizează cine poate deveni conducătorul jocului sau câștigătorul său, respectiv reguli care conțin unele restricții în sensul că acei copii care fac erori repetate sunt scoși din joc. Acceptarea și respectarea regulilor după cum observă și J. Piaget, îl determină pe copil să participe la efortul comun al grupului din care face parte.

Nu orice activitate desfășurată este joc didactic. Pentru a deveni joc didactic o activitate matematică trebuie să cuprindă elemente de joc: cooperare, întrecere, surpriză, așteptarea, ghicirea. Un exercițiu sau o problemă de matematică poate deveni joc didactic matematic dacă realizează un scop și o sarcină din punct de vedere matematic și dacă folosește elemente de joc în vederea realizării sarcinii propuse. Totodată trebuie să aibă un conținut accesibil, atractiv, să utilizeze reguli de joc cunoscute anticipat și respectate de copii.

Reușita jocului didactic matematic este condiționată de proiectarea, organizarea și desfășurarea lui metodică, de modul cum educatoarea știe să asigure o concordanță deplină între toate elementele ce-l definesc.

În general, din ansamblul activităților din grădiniță, un loc distinct îl ocupă jocurile și activitățile la alegere. În cadrul acestor jocuri copiii sunt organizați pe grupe mici, fixați într-un singur grup și chiar un singur copil își poate alege jocul pe care îl desfășoară separat de ceilalți. În cadrul acestor jocuri copiii aleg singuri după preferință jocul sau activitatea atunci când li se oferă mai multe modalități de lucru și când ei exersează deprinderi dobândite în activitățile pe domenii experiențiale, aplicând în mod creator deprinderile formate.

În organizarea acestui tip de activitate, educatoarea trebuie să manifeste preocupare pentru alegerea locului unde se joacă preșcolarii. Educatoarei îi revine sarcina de a supraveghea desfășurarea jocului sugerând elemente de noutate și atractivitate, în funcție de condițiile de lucru și materialul existent.

Experiența proprie ne-a condus la sesizarea faptului că eficiența activităților cu conținut matematic este mai mare dacă acestea se desfășoară în grupuri mici sau individual, cultivându-le astfel, prin cerințele adresate, spiritul de inițiativă, de independență, creativitate, încredere în propriile forțe, acțiuni, atitudini.

Prin folosirea jocurilor didactice matematice în grădiniță se aduce o contribuție de bază la însușirea mai rapidă, mai temeinică, mai accesibilă și mai plăcută a unor cunoștințe, relativ aride pentru această vârstă.

BIBLIOGRAFIE

1. Antohe V., Gherghinoiu C., Obeadă M., „Metodica predării matematicii. Jocul didactic matematic. Suport de curs”, Brăila, 2002;
2. Antonovici, Ștefania, Jalbă, Cornelia, Nicu, Gabriela, „Jocuri didactice pentru activitățile matematice în grădiniță – culegere”, Ed. Aramis Print, București, 2005;
3. Bruda, Alexndru, „Jocul în dezvoltarea personalității copiilor”, Asociația Copiii Noștri, Caransebeș, 1997;

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. învă. preșcolar Morar Cristina Adriana, G.P.N. Cionești – Liceul Tehn. "Tara Moșilor" - Albac

Educația de tip incluziv este o educație de calitate, accesibilă și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale. Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor. Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învățământ pentru toți, împreună cu ceilalți, care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Argumentul acestui material este tocmai ideea că incluziunea poate și este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată, prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru acceptiunea diversitară de orice tip. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere. Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor (printr-o evaluare pe o anumită perioadă) pe care îi are în grupă, în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea panifica

activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg puțin diferit: ca personalitate, ca și bagaj de cunoștințe, ca și limbaj, ca și mod de acțiune și de a socializa.... Sensibilizarea se face prin simulări: crearea și aplicarea unor jocuri/activități care permit stimularea unor deficiențe, ceea ce determină copiii să înțeleagă mai bine situația celor ce au dizabilități: prin povestiri, texte literare, prin discuții, joc de rol, povești inventate pe o anumită situație!

Grădinița este incluzivă printr-un curriculum flexibil și deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor și particularităților acestuia. Când spunem „grădiniță incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare și la un moment dat poate avea nevoie de anumite „atenii” speciale în ceea ce privește educația. Există, de asemenea, și anumite situații de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile și comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relațiile de familie care îi determină existența zilnică, precum și modul de dezvoltare, din modelele formale educaționale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalității” cu care ne-am obișnuit.

Pentru a evalua un copil, eu ca educatoarea trebuie să am în vedere competențele și capacitățile educaționale ale fiecărui copil cu care intră în colectivitate și neapărat, să identific: cum este fiecare? ce știe fiecare? ce știe să facă fiecare? cum (poate) cooperează cu ceilalți.

Din punctul meu de vedere, pentru abordarea unei educații incluzive în grădiniță, educatoarea trebuie să parcurgă următorii pași:

- ❖ să asigure un climat primitiv și deschis prin organizarea mediului educațional cât mai eficient și stimulator;
- ❖ să aibă discuții, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alții, pentru a negocia, a colabora și a lucra împreună;
- ❖ să asigure un curriculum flexibil și deschis la care să aibă acces și părinții;
- ❖ să evalueze fiecare copil prin observație directă și indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activitățile curriculare;
- ❖ să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniței, dar și la modificările și adaptările acestuia;
- ❖ să asigure participarea tuturor familiilor la decizii și acțiuni în favoarea tuturor copiilor;
- ❖ să evalueze permanent și periodic progresele pe care le fac toți copiii, nu numai din punctul de vedere al achizițiilor intelectuale, dar și al relațiilor sociale, al cooperării și colaborării, al dezvoltării imaginii de sine și încrederii în forțele proprii;
- ❖ să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării și la anumite momente;
- ❖ să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor, chiar și dacă este vorba despre UN SINGUR COPIL, diferit de ceilalți;

În lucrare de față aș vrea să mă opresc asupra unui caz de la nivelul grupei mele. Băiețelul T.M. de 4 ani și 8 luni, vine direct în grupa mijlocie (datorită faptului că stă foarte departe, nu a frecventat grupa mică). Cinci zile locuiește doar cu bunica maternă, iar sâmbăta-duminică își reia locul în familie alături de celălalt frate (mai mic) și părinți. Copilul vine în grădiniță folosind uzual o vorbire „încărcată” cu anumite cuvinte neșlefuite/folosirea perfectului simplu: taticu, mamica, fusei, mancai, baui, coptilu, crionul, mâța, cănele, pita, amu; cuvinte care stârnesc râsul colegilor de grupa mare, iar mie ba îmi fură câte un zâmbet, ba mă provoacă spre a-l corecta, iar colegii de grupa mare adresează mereu întrebarea „Ce a spus?”... Mai mult se observă că nu are deprinderi de a ține creionul în mână sau a recunoaște culori (la toate le zice pe „ghicite”...), dar cu mult bun simț și cu

bucurie de a se juca și a fi parte, alături de ceilalți copii, din grup! După câteva zile în care a frecventat grădinița, am văzut cu ce am de a face! Pentru a evita marginalizarea și ironia din partea colegilor mi-am trasat următorul plan:

-prin atitudinea față de el trebuie am păstrat o aparență de normalitate, copilul fiind tratat la fel ca ceilalți copii din grupă.;

-conduita și atitudinea mea a trebuit să demonstreze celorlalți copii că aveam aceleași reguli ca și pentru ceilalți copii din grupă, însă pentru T.M. trebuiau repetare mai des, în diferite împrejurări!

-mi-am asumat rolul de moderator, promovând contactul direct între copiii din grupă prin direcționarea întrebărilor (către acel copil) care aveau răspunsuri scurte, pt a putea fi ușor corectat și de a nu fi pus în situația de a reda ceva cu multe cuvinte, propoziții dezvoltate;

-l-am încurajat și l-am stimulat ori de câte ori era nevoie (atât individual cât și frontal), dându-i încrederea în forțelele proprii, făcându-l să zâmbească!

Un aspect interesant în toată această problemă este faptul că și părinții vorbesc la fel, cu același accent, cu același fel de a se exprima! Le-am recomandat, direct și discret, că e nevoie să vorbim mai corect în familie pentru că părinții sunt primii educatori ai copilului...!

Cert e că după aproape un an, băiețelul T.M a început să îi copieze pe colegi și să se detașeze puțin câte puțin de "exprimarea" din familie. Deci activitatea în grupul de copii și "corectările din umbră" au ajuns la efectul scontat! Constat că educația părinților și consilierea acestora are un rol important în integrarea copiilor cu diferite "afecțiuni" în grădiniță. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât și indirecte, față de partenerii educaționali, părinți, apar după intervale mari de timp și sunt efectul unui exercițiu asiduu, susținut și cu multă grijă abordabil!

O planificare nu poate porni așa, tradițional, ca altă dată, de la conținuturi, ci de la personalitățile copiilor, de la caracteristicile și particularitățile individuale. Pe de altă parte, grădinița, ca instituție, nu poate face față singură cerințelor multiple ale unui program eficient de educație. Este nevoie de un parteneriat între grădiniță- familie- comunitate, de o construcție comună în folosul copilului, fără prejudecăți, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranță, indiferent de situația economică, socială sau educațională a părinților. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversității și unicității fiecărui copil, să-și orienteze pozitiv atitudinea, limbajul și metodele pedagogice. Copilul preșcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulților care îl înconjoară poate să îi influențeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acțiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului, a pierde încredere în forțele proprii.

În acest sens, educația incluzivă, vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată, învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Bibliografie:

Vrăjmaș, E. (1999) Educația copilului preșcolar, București, Editura ProHumanitas;

www.didactic.ro

Vrăjmaș, E. (2004) Introducere în educația cerințelor speciale, București, Editura Credis,

POVESTIREA ORALĂ A TEXTULUI

Prof. înv. primar Vrenghea Mihaela, Școala Gimnazială „Ion Bianu” Valea Lungă

Subiectul: Ciuboșelele ogarului după Călin Gruia

Obiective operaționale:

La sfârșitul lecției elevii trebuie să fie capabili :

- Să identifice personajele din text;
- Să citească textul pe roluri;
- Să povestească după enunțurile date conținutul textului;
- Să identifice titlul și autorul textelor;
- Să ordoneze enunțuri într-un text;
- Să colaboreze cu colegii de grupă pentru rezolvarea sarcinilor comune

Povestirea este o metodă de învățământ ce poate fi folosită cu foarte mare succes în învățământul preșcolar, care constă în expunerea orală, vie, plastică, sub formă de narațiune sau descriere prin intermediul căreia sunt înfățișate fapte, evenimente, întâmplări îndepărtate în fenomene ale naturii, spațiu și timp, etc. pe care copiii nu le pot înțelege altfel. Activitatea de povestire este una dintre activitățile de educare a limbajului cele mai plăcute copiilor, deoarece satisface nevoia de cunoaștere și de afectivitate, stimulează imaginația și oferă cadrul adecvat de exersare a capacității de comunicare. Povestirea educatoarei constă în expunerea orală a unor povești, povestiri, basme din literatura română sau universală, care prin conținutul specific furnizează copiilor cunoștințe referitoare la cele mai diverse aspecte de viață și domenii de activitate, îi familiarizează cu natura înconjurătoare.

Povestirea dezvoltă procesele psihice: gândirea, memoria, imaginația și limbajul. Prin intermediul povestirii, copiii își însușesc un sistem de cunoștințe științifice, ajungând la formarea de priceperi și deprinderi, la dezvoltarea capacităților intelectuale și formarea concepției despre lume și viață, a conduitei și conștiinței morale, a capacităților de cunoaștere și creație. Gândirea logică este dezvoltată datorită succesiunii întâmplărilor din poveste. Memoria voluntară se dezvoltă atunci când școarii sunt puși în ipostaza de a reține succesiunea evenimentelor pentru a o expune mai apoi pe baza unor imagini. Imaginația se exersează prin crearea unor imagini noi pe baza prelucrării reprezentărilor și a experienței cognitive formate anterior. Copiii se identifică de multe ori cu

personajul preferat. Limbajul este mijlocul fundamental de comunicare care se îmbogățește cu cuvinte și expresii noi din povești. Prin intermediul povestirii, pătrund în limbajul copiilor forme de exprimare literare, dar și populare. Procedeele folosite în acest scop sunt: repetarea, prezentarea imaginilor și dramatizarea. Poveștile asigură dezvoltarea intelectuală, precizând și completând cunoștințele copiilor. Ele contribuie la formarea limbajului, fiind model de vorbire fluentă, expresivă și corectă, stimulându-i și pe ei să povestească. Totodată influențează dezvoltarea morală prin sentimentele ce le trăiesc copiii alături de personajele din povești și prin frumusețile naturii descrise.

Nu trebuie omis faptul că povestirea dezvoltă voința, îndemnându-i pe copii spre acțiuni și jocuri noi prin imitarea personajelor, ajutând și la formarea colectivului. De asemenea, această metodă contribuie la formarea unor trăsături pozitive de voință și caracter, le oferă cunoștințe diverse referitoare la aspecte de viață, îi familiarizează cu lumea animală și vegetală. Prin varietatea ideilor exprimate, ele emoționează și îl conving pe copil de frumusețea vieții și a adevărului, având o valoare etică deosebită. Atenția și memoria voluntară fac un important salt calitativ în procesul dezvoltării psihice. Pe măsura acumulărilor cantitative și calitative ale gândirii și imaginației, este relevant rolul limbajului în formarea intelectuală și în dezvoltarea facultăților sale creatoare.

Poveștile ocupă un loc important în cadrul literaturii pentru copii. Între povești și basme există o deosebire evidentă deoarece în basm „supranaturalul constituie un element esențial”. În basme predomină fantasticul atât în cadrul în care se desfășoară acțiunea, cât și în prezentarea personajelor care, fie au calități hiperbolizante, supraomenești, fie sunt ființe cu înfățișări și însușiri supranaturale, sau au obiecte care au însușiri neobișnuite, iar în povești cadrul, subiectele și personajele sunt mai apropiate de realitatea vieții de toate zilele, fantasticul ocupând un loc secundar și uneori fiind chiar înlocuit cu elemente care-și au originea în superstițiile popoarelor. Basmele și poveștile nu au fost tratate separat, ci numai împreună, dar sunt prezentate separat caracteristicile specifice și distincte ale basmelor de cele ale poveștilor.

Tema basmelor este lupta dintre bine și rău, care se termină întotdeauna cu victoria binelui. Adesea tema basmului pornește de la conflictul cauzat de inegalitățile sociale, pe contrastul dintre bogăție și sărăcie, dintre hărnicie și lene, dintre modestie și îngâmfare, curaj și lașitate, viclenie și cinste, adevăr și minciună. Subiectele basmelor sunt foarte variate, atât prin diversitatea întâmplărilor înfățișate cât și prin complexitatea aspectelor de viață din care se inspiră. Pe de altă parte, varietatea subiectelor se datorează multitudinii însușirilor pozitive pe care le scot în evidență basmele, precum și diversitatea manifestărilor negative pe care le combat. Compoziția basmelor are câteva caractere specifice și anume formulele tradiționale care apar în introducere, în cursul desfășurării acțiunii și în încheiere. Încheierea basmului se face tot printr-o formulă tradițională.

O atenție deosebită trebuie acordată poveștilor fixate pentru activitățile de repovestire ale copiilor. Un mijloc eficient și plăcut copiilor pentru fixarea poveștilor îl constituie prezentarea imaginilor. Imaginile stimulează gândirea copiilor, îi ajută să-și comunice părerile și impresiile asupra acțiunilor și a personajelor. Există imagini care se prezintă la începutul poveștii și care înfățișează elemente din poveste. Dramatizarea este un alt mijloc pentru fixarea poveștilor. În desfășurarea ei copiii nu trebuie puși să memoreze rolurile, expunerea se face liber.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, I. Metode de învățământ. Editura Polirom, Iași, 2006;
2. Chiscop, L. Didactica educației limbajului în învățământul preșcolar. Ghid metodic. Editura Casei Corpului Didactic „Grigore Tăbăcaru”, Bacău, 2000;
3. Programa școlară pentru disciplina **Comunicare în limba română** (clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a), aprobată prin ordinul ministrului Nr. 3418/19.03.2013;
4. Ghidul învățătorului – Comunicare în limba română și Matematică și explorarea mediului, Clasa a II-a , Ed. Intuitext, 2014.

RAPORT EVALUARE SUMATIVA GRUPA MARE „ALBINUTELOR”

Prof. învăț presc Oneț Adela Elena, Școala Gimnazială „Ion Breazu” Mihalț/GPN Mihalț

A. DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE

Dimensiuni ale dezvoltării și comportamente vizate:

A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare

A.1.1. Isi coordoneaza muschii in desfasurarea unor activitati diversificate, specifice varstei.

Indicatori: 27. Merge si alearga cu usurinta, coordonandu-si armonios miscarile.

A.1.3. Utilizeaza mainile si degetele pentru realizarea de activitati variate

Indicatori: 68. Utilizeaza independent cu usurinta materiale si tehnici de lucru pentru a picta, a modela.

A.2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării

A.2.1. Utilizeaza simturile (vazul, auzul, simtul tactil, mirosul etc.) in interactiunea cu mediul apropiat.

Indicatori: 82. Demonstreaza constientizarea simturilor in actiuni (recunoaste obiecte ascunse prin pipait fara sa le vada, executa miscari la auzirea unor comenzi, recunoaste mirosuri etc.).

A.3. Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală

A.3.2. Manifesta deprinderi de pastrare a igienei personale.

Indicatori: 115. Demonstreaza independenta in igiena personala (se spala si se sterge singur pe maini, isi acopera gura cu mana cand stranută, cand tuseste, foloseste independenta la toaleta, foloseste batista).

Mijlocul de realizare și tema: D.P.M. – Educatie fizica: „In calatorie prin oras” – parcurs aplicativ, „Umplem cosul toamnei” – joc de miscare, „Cursa fructelor” – joc de miscare, D.E.C. – Educatie plastica: „Micul pictor” – pictura, Arta: „Casa” – pictura, D.E.C. – Educatie Plastica: „Ne jucam cu plastilina” – modelaj, „Cine te-a strigat” – joc de atentie, Rutine si tranzitii

Itemi:

I1 – Execută corect tipurile de mers, alergare învățate - 2 p (Comportament A.1.1)

I2 – Utilizează pensula pentru realizarea unor lucrări artistico-plastice - 2 p (Comportament A.1.3)

I3 – Frământă corespunzător plastilina, modelând-o sub diverse forme - 2p (Comportament A.1.3)

I4 – Recunoaste vocea colegilor utilizand simtul auditiv – 2p (Comportament A.2.1)

I5 – Își spală mâinile și le șterge înainte de masă și după utilizarea toaletei - 2 p (Comportament A.3.2)

Centralizare pe domeniu de dezvoltare:

A – comportamente atins: 8-10 p

D – comportamente în dezvoltare: 5-7 p

NS – comportamente care necesită sprijin: 2-4 p

Centralizare pe comportamente:

A – comportament atins: 2 p

D – comportament în dezvoltare: < 2 p

NS – comportament care necesită sprijin: < 1 p

B. DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ

Dimensiuni ale dezvoltării și comportamente vizate:

B.1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate

B.1.3. Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată

Indicatori : 192. Inventează activități care implică mai mult de un copil.

B.2. Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității

B. 2.2. Își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare

Indicatori : 225. Își exprimă dezacordul față de comportamente incorecte (“nu este corect”, “asteapta-ți randul”)

B.3. Conceptul de sine

B.3.2. Își promovează imaginea de sine, prin manifestarea sa ca persoană unică, cu caracteristici specifice.

Indicatori : 268. Împartășește celorlalți informații despre sine.

B.4. Autocontrol și expresivitate emoțională

B.4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă, etc.

Indicatori: 296. Își exprimă emoțiile prin joc și activități artistice.

Mijlocul de realizare și tema: Construcții – „Palatul Zanei Toamna”, „Cosul toamnei”, „Corpul uman”, „Grădina”, „Orasul”, Joc de rol – „La piață”, „De-a doctorul”, D.O.S. – Educație pentru Societate: „Cum ne comportăm la grădina?”, Joc de mișcare – „Ne plimbăm prin oraș”, Artă – „Corpul uman” – desen, Rutine și tranziții

Itemi:

I1 – Cooperează cu ceilalți colegi în realizarea unor activități diverse, schimbă, împart obiecte și jucării între ei -2 p (Comportament B.1.3)

I2 – Selectează imaginile cu comportamente pozitive - 2p (Comportament B.2.2)

- I2 – Precizează trei reguli ale grupei -2p (Comportament B.2.2)
I3 – Precizează cel puțin trei calități despre el însuși - 2p (Comportament B.3.2)
I5 – Își exprimă emoțiile prin diferite desene - 2p (Comportament B.4.1)

Centralizare pe domeniu de dezvoltare:

A – comportamente atins: 8-10 p

D – comportamente în dezvoltare: 5-7 p

NS – comportamente care necesită sprijin: 2-4 p

Centralizare pe comportamente:

A – comportament atins: 2 p

D – comportament în dezvoltare: < 2 p

NS – comportament care necesită sprijin: < 1 p

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE

Dimensiuni ale dezvoltării și comportamente vizate:

C.1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare

C.1.1. Manifestarea curiozității și interesului pentru experimentarea și învățarea de lucruri noi

Indicatori : 310. Formulează întrebări referitoare la schimbările din jur.

C.2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

C. 2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

Indicatori : 340. Se concentrează la o activitate 20 de minute, fără supervizare.

C.3. Activare și manifestare a potențialului creativ

C.3.3. Demonstrează simț muzical ritmic, armonic, prin cântec, joc cu text și cânt, dans, etc.

Indicatori : 358. Găsește forme și mijloace noi de exprimare a gândurilor și emoțiilor (prin muzică, desen, dans, joc simbolic).

Mijlocul de realizare și tema: D.S. – Cunoașterea Mediului: „Cearta anotimpurilor” – joc didactic, D.E.C. – Educație Muzicală: „Cine cântă mai bine?”, Biblioteca: „Citim imagini despre toamna/ iarna”, D.O.S. – Educație pentru Societate: „Cum ne comportăm la grădiniță?”, D.E.C. – Educație plastică – „Micul pictor” – pictura, ARTA – „Casa” – pictura, „Corpul uman” – desen

Itemi

- I1 – Denumeste fenomene specifice anotimpului redat în imagine -2p (Comportament C.1.1)
I2 – Recunoaște și așază jetonul la anotimpul corespunzător -2p (Comportament C.1.1)
I3 – Finalizează lucrarea artistico-plastică, respectând tema dată -2 p (Comportament C.2.1)
I4 – Interpretează cântecele învățate respectând tonul, ritmul și linia melodică -2 p (Comportament C.3.3)
I5 – Execută mișcările sugerate de textul cântecului/jocului muzical -2 p (Comportament C.3.3)

Centralizare pe domeniu de dezvoltare:

Centralizare pe comportamente:

A – comportamente atins: 8-10 p

D – comportamente în dezvoltare: 5-7 p

NS – comportamente care necesită sprijin: 2-4 p

A – comportament atins: 2 p

D – comportament în dezvoltare: < 2 p

NS – comportament care necesită sprijin: < 1 p

D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII

Dimensiuni ale dezvoltării și comportamente vizate:

D.1.Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

D.1.1 Exerseaza, cu sprijin, ascultarea activa a unui mesaj, în vederea intelegerii si receptarii lui (comunicare receptiva)

Indicatori : 372. Participa activ la discutiile dintr-un grup, ascultand si intervenind in conversatie, exprimandu-si opinia.

D.2.Mesaje orale în diverse situații de comunicare

D.2.1. Comunicarea clară a unor idei, nevoi, acțiuni, emoții proprii

Indicatori : 415. Își exprimă o idee prin mai multe modalitati.

D.3.Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute

D.3.3. Discrimineaza/ diferentiaza fonetic, cuvinte, silabe, sunete si asocieaza sunete cu litere

Indicatori : 507. Desparte cuvinte in silabe cu ajutor.

D.3.4. Asimileaza unele elemente ale scrisului si foloseste diferite modalitati de comunicare grafica si orala pentru transmiterea unui mesaj.

Indicatori : 528. Recunoaste literele si cifrele in contexte diferite si face diferenta intre ele.

Mijlocul de realizare și tema: Biblioteca: „Citim imagini despre toamna/ iarna”, Joc de rol: „La piata”, „De-a doctorul”, Arta: „Corpul uman” – desen, D.E.C – Educatie plastica: „Ne jucam cu plastilina” – modelaj, Biblioteca: „Literale A, E, M” – exercitii grafice, D.E.C. – Educatie Plastica: „Micul pictor” – pictura, D.L.C – Educarea Limajului: „Cine recita mai bine?”, D.L.C. – Educarea Limbajului: „La gradinita” – joc didactic, D.O.S. – Educatie pentru Societate: „Cum ne comportam la gradinita?”

Itemi

I1 – Isi exprima opinia despre imaginile prezentate cu comportamente pozitive si negative - 2p (Comportament D.1.1)

I2 – Asculata cu atentie si intervine in discutiile colective, manifestand participare activa - 2p (Comportament D.1.1)

I3 – Recita o poezie respectand tonul, pauzele, intonatia - 2p (Comportament D.2.1)

I4 – Desparte cuvintele recunoscute in imagini cu ajutorul educatoarei - 2 p (Comportament D.3.3)

I5 – Recunoaste cateva litere invatate din cuvinte scrise pe tabla - 2 p (Comportament D.3.4)

Centralizare pe domeniu de dezvoltare:

Centralizare pe comportamente:

A – comportamente atins: 8-10 p

D – comportamente în dezvoltare: 5-7 p

NS – comportamente care necesită sprijin: 2-4 p

A – comportament atins: 2 p

D – comportament în dezvoltare: < 2 p

NS – comportament care necesită sprijin: < 1 p

E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

Dimensiuni ale dezvoltării și comportamente vizate:

E.1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat

E.1.4. Identifica posibile răspunsuri/ soluții la întrebări, situații-problemă și provocări din viața proprie și a grupului de colegi

Indicatori: 612. Discuta când și de ce o situație este problematică, provocatoare.

E. 2. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

E. 2.4. Efectuează operații de seriare, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor

Indicatori: 665. Descrie și explică de ce anumite obiecte sunt ordonate sau grupate într-un anumit fel.

E.3. Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

E. 3.1. Identifica și valorifică unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului

Indicatori : 677. Descrie și discuta în urma unui proces de observare a lumii vii, ale fiintelor sau fenomenelor din natură.

Mijlocul de realizare și tema: Joc de masă: „Bucuriile toamnei/ iernii” – puzzle, Știința: „Găsește perechea”, D.S. – Cunoașterea Mediului: „Cearta anotimpurilor” – joc didactic, D.S. – Activitate Matematică: „Răspunde repede și bine” – joc didactic, D.S. – Activitate Matematică: „Cine știe, câștigă” – joc didactic, D.O.S. – Educație pentru Societate: „Cum ne comportăm la grădiniță?”

Itemi

I1 – Identifica diferite soluții la problemele expuse de educatoare - 2p (Comportament E.1.4)

I2 – Grupează obiectele după criteriul cerut (forma, mărime, culoare, lungime, lățime, grosime) - 2p (Comportament E.2.4)

I3 – Ordonează în ordine crescătoare/ descrescătoare obiectele după mărime și lungime - 2p (Comportament E.2.4)

I4 - Recunoaște și denumește fructele/ legumele/ florile de toamnă - 2p (Comportament E.3.1)

I5 - Grupează fructele/ legumele/ florile de toamnă după diferite criterii, alcătuind mulțimi - 2p (Comportament E.3.1)

Centralizare pe domeniu de dezvoltare:

A – comportamente atins: 8-10 p

D – comportamente în dezvoltare: 5-7 p

NS – comportamente care necesită sprijin: 2-4 p

Înregistrarea rezultatelor evaluării inițiale și centralizarea pe domenii de dezvoltare și comportamente

Centralizare pe comportamente:

A – comportament atins: 2 p

D – comportament în dezvoltare: < 2 p

NS – comportament care necesită sprijin: < 1 p

		Dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale				Dezvoltarea socio-emoțională				Capacități și atitudini de învățare			Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a pre-miselor citirii și scrierii				Dezvoltarea cognitive și cunoașterea lumii		
Nr. crt.	Nume și prenume	Comportamente vizate				Comportamente vizate				Comportamente vizate			Comportamente vizate				Comportamente vizate		
		1.2	1.3	2.2	3.1	1.3	2.2	3.2	4.1	1.1	2.1	3.3	1.1	2.1	3.3	3.4	1.4	2.4	3.1
1.	A.A.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p	2p	4p	4p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)		
2.	A.M.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p	2p	4p	4p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)		
3.	A.D.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	2p	2p	2p	4p	4p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)		
4.	B.A.	2p	4p	1p	2p	1p	3p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	2p	2p	2p	4p	3p
		9p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)			7p – C. in dezvoltare (D)				9p – C. atins (A)		
5.	B.A.	2p	2p	1p	2p	1p	2p	2p	2p	2p	2p	4p	3p	2p	2p	2p	1p	4p	1p
		7p – C. in dezvoltare (D)				7p – C. in dezvoltare (D)				8p – C. atins (A)			9p – C. atins (A)				6p – C. in dezvoltare (D)		
6.	B.N.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p	2p	4p	2p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)		
7.	C.D.	2p	4p	2p	2p	1p	2p	2p	2p	3p	2p	3p	3p	2p	2p	2p	2p	4p	3p

		10p – C. atins (A)				7p – C. in dezvoltare (D)				8p – C. atins (A)			9p – C. atins (A)				9p – C. atins (A)		
8.	C.A.	2p	4p	1p	2p	2p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	3p	2p	2p	2p	2p	4p	2p
		9p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)			9p – C. atins (A)				9p – C. atins (A)		
9.	C.S.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p	2p	4p	4p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)		
10.	C.D.	2p	4p	2p	2p	2p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	3p	2p	2p	2p	2p	4p	3p
		10p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)			9p – C. atins (A)				9p – C. atins (A)		
11.	C.D.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	3p	2p	2p	2p	1p	4p	3p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			9p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)		
12.	D.N.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p	2p	4p	4p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)		
13.	D.M.	2p	2p	2p	2p	1p	2p	2p	2p	3p	2p	2p	3p	1p	2p	2p	1p	3p	3p
		8p – C. in dezvoltare (D)				7p – C. in dezvoltare (D)				7p – C. in dezvoltare (D)			8p – C. atins (A)				7p – C. in dezvoltare (D)		
14.	F.I.	2p	3p	1p	2p	2p	2p	2p	2p	2p	2p	4p	4p	1p	2p	2p	1p	4p	3p
		8p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)			9p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)		
15.	I.A.	2p	2p	1p	2p	2p	2p	2p	2p	2p	2p	4p	4p	1p	2p	2p	2p	3p	2p
		7p – C. in dezvoltare (D)				8p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)			7p – C. in dezvoltare (D)				7p – C. in dezvoltare (D)		
16.	M.I.	2p	3p	1p	2p	2p	2p	2p	1p	2p	2p	4p	3p	2p	2p	2p	2p	4p	2p
		8p – C. atins (A)				7p – C. in dezvoltare (D)				8p – C. atins (A)			9p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)		
17.	M.S.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p	2p	4p	4p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)		
18.	M.I.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p	2p	4p	4p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)		
19.	M.A.	2p	2p	1p	2p	2p	2p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	1p	2p	2p	1p	4p	4p
		7p – C. in dezvoltare (D)				8p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			9p – C. atins (A)				9p – C. atins (A)		
20.	M.D.	2p	3p	2p	2p	1p	2p	2p	2p	4p	2p	4p	2p	1p	2p	2p	2p	3p	4p
		9p – C. atins (A)				7p – C. in dezvoltare (D)				10p – C. atins (A)			7p – C. in dezvoltare (D)				9p – C. atins (A)		
21.	N.A.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p	2p	3p	4p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				9p – C. atins (A)		
22.	O.D.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	2p	2p	2p	2p	2p	4p	4p

		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			8p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			
23.	P.E.	2p	2p	2p	2p	1p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p	2p	2p	4p	4p
		8p – C. atins (A)				9p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			
24.	P.A.	2p	2p	1p	2p	1p	2p	2p	2p	4p	1p	2p	3p	1p	2p	1p		2p	3p	3p
		7p – C. in dezvoltare (D)				7p – C. in dezvoltare (D)				7p – C. in dezvolt. (D)			8p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)			
25.	P.E.	2p	2p	2p	2p	1p	4p	2p	2p	4p	1p	2p	4p	2p	2p	2p		2p	4p	4p
		8p – C. atins (A)				9p – C. atins (A)				7p – C. in dezvolt. (D)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			
26.	P.D.	2p	4p	2p	2p	1p	2p	2p	2p	4p	2p	1p	3p	2p	2p	2p		2p	4p	4p
		10p – C. atins (A)				7p – C. in dezvoltare (D)				7p – C. in dezvolt. (D)			9p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			
27.	S.M.	2p	3p	2p	2p	2p	2p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p		2p	4p	4p
		9p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			9p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			
28.	S.S.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p		2p	4p	4p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			
29.	T.D.	2p	3p	1p	2p	2p	2p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	1p	2p	2p		2p	4p	4p
		8p – C. atins (A)				8p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			9p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			
30.	V.L.	2p	4p	2p	2p	2p	4p	2p	2p	4p	2p	4p	4p	2p	2p	2p		2p	4p	4p
		10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			10p – C. atins (A)				10p – C. atins (A)			

Centralizator pe domenii de dezvoltare

Nivelul îndeplinirii Indicatorului comportamental	Dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale	Dezvoltarea socio- emoțională	Capacități și atitudini de învățare	Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii	Dezvoltarea cognitive și cunoașterea lumii
A- Comportament atins	26	23	26	27	27
D- Comportament în dezvoltare	4	7	4	3	3
NS- Comportament care necesită sprijin	-	-	-	-	-

Centralizator pe comportamente

	Dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale				Dezvoltarea socio-emoțională				Capacități și atitudini de învățare			Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a pre-miselor citirii și scrierii				Dezvoltarea cognitive și cunoașterea lumii		
Nivelul îndeplinirii Indicatorului comportamental	Comportamente vizate				Comportamente vizate				Comportamente vizate			Comportamente vizate				Comportamente vizate		
	1.1	1.3	2.1	3.2	1.3	2.2	3.2	4.1	1.1	2.1	3.3	1.1	1.2	2.1	3.1	1.4	2.4	3.1
A-Comportament atins	30	18	21	30	21	15	30	30	25	28	21	19	23	30	29	25	25	19
D-Comportament în dezvoltare	-	12	9	-	9	15	-	-	5	2	9	11	7	-	1	5	5	11
NS-Comportament care necesită sprijin	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

RAPORT EVALUARE SUMATIVA

Evaluarea sumativa de la sfârșitul semestrului I a grupei mari a urmărit gradul de progres al fiecărui copil în parte și al grupei în ansamblu de la evaluarea inițială și până acum. Pe lângă funcțiile de măsurare, de diagnosticare și de prognozare, s-a pus accent pe funcția de reglare a demersului didactic din perioada următoare, până la încheierea grupei mari, care urmărește în primul rând dezvoltarea aptitudinii de școlaritate. Acest lucru a determinat elaborarea și punerea în practică a unor modalități și forme cât mai eficiente de realizare a evaluării, prin care să se surprindă cât mai fidel și să oglindească clar performanțele prescolarului în raport cu obiectivele stabilite.

Având în vedere faptul că pe parcursul acestui semestru s-a lucrat tot mai mult abordând conținuturile din perspectiva activităților integrate, am considerat necesar ca și evaluarea să se facă abordând conținutul din aceleași perspective. Pentru a nu abuza de fișele de lucru, am selectat și aplicat probe de evaluare care să permită prescolarului să se manifeste liber, creativ și astfel s-au constatat mai ușor cunostințele dobândite și capacitatea de aplicare a acestora în practică.

Evaluarea prin activitățile integrate, datorită posibilității pe care prescolarul o are de a se folosi de cât mai multe materiale, el are prilejul să aplice cunostințele din mai multe domenii, exersându-și capacitățile de transfer.

A.I. D.S. + D.E.C. – „Cearta anotimpurilor”

A.I. D.L.C. + D.E.C. – „Bogațiile toamnei”

A.I. D.S. + D.P.M. – „Orasul meu”

A.I. D.S. + D.E.C. – „Totul despre mine”

A.I. D.L.C. + D.O.S. – „Grădina mea”

1. Constatări privind comportamentul cognitiv:

Majoritatea copiilor din grupa care au un potențial cognitiv foarte bun (85%); capacități perceptive bine dezvoltate, spirit de observație, gândire logică și rapidă, capacitate flexibilă de operare cu noțiuni, date, ritm de învățare foarte bun, cu mici excepții (15%) care se încadrează la un nivel mediu.

2. Constatări privind comportamentul verbal:

Comportamentele verbale măsurate au fost atinse în cea mai mare parte de majoritatea copiilor (78%); o proporție mai mică au aceste comportamente în dezvoltare (22%). ceilalți copii vor fi antrenati în activități pentru dezvoltarea limbajului oral și a comunicării orale, fiind solicitați în rezolvarea unor sarcini mai complicate, cu grad de dificultate mai ridicat.

3. Constatări privind comportamentul psihomotor:

În ceea ce privește activitatea de scriere, majoritatea copiilor (90%) scriu într-un spațiu dat, respectând orientarea în pagina și sensul de scriere de la stânga la dreapta (5 copii stângaci), în timp ce 10% se orientează foarte greu în spațiul de scriere. Prescolarii redau grafic, utilizând elemente de limbaj plastic, aspecte caracteristice anotimpurilor toamna și iarna, utilizează diferite tehnici de lucru (decupare, lipire). Execută corect exerciții pentru cunoașterea posibilităților motrice ale corpului. Ca urmare vom aplica programe de exersare individuală, antrenând și familia în acest sens. Pentru ceilalți copii vom desfășura activități de orientare în spațiu după un reper dat, dezvoltare fizică generală, gimnastică de înviorare zilnică, acțiuni de educație fizică, jocuri în aer liber.

4. Comportament socio-afectiv:

Toți copiii manifestă inițiativa într-o mare măsură, în executarea unor sarcini colective. Socializarea prin joc este foarte bună; pentru optimizarea acestora se vor folosi în continuare ca modalități de realizare jocurile cu subiect și roluri, lucrul în echipă, cooperarea.

Grupa, în ansamblul ei, prezintă un comportament socio-afectiv bun și foarte bun, cu unele mici excepții (copii cu personalitate puternică care uneori, din dorința de afirmare conturba activitatea celorlalți).

PROIECT DIDACTIC **PENTRU SUSȚINEREA ÎNSPECȚIEI ÎN VEDEREA OBTINERII DEFINITIVATULUI**

Prof. Ursaleș Traian-Nicolae, Liceul „Corneliu Medrea” Zlatna

Data: 07.03.2022

Unitatea Școlară: Liceul „Corneliu Medrea” Zlatna

Profesor: Ursaleș Traian-Nicolae

Clasa: a X-a A

Profil: Științe ale Naturii

Disciplina: Chimie

Unitatea de învățare: ARENE

SUBIECTUL LECȚIEI: ARENE – proprietăți chimice

TIP DE LECȚIE: Lecție de creație

COMPETENȚE GENERALE:

1. **Abilitatea de gestionare eficientă a propriilor cunoștințe.**
2. **Abilitatea de a pune ideile în practică prin creativitate și inovație.**

COMPETENȚE SPECIFICE:

II.2. Formularea de concluzii care să demonstreze relații de tip cauză-efect;

III.1. Conceperea sau adaptarea unei strategii de rezolvare pentru a analiza o situație;

III.3. Furnizarea soluțiilor la probleme care necesită luarea în considerare a mai multor factori diferiți.

IV.1. Procesarea informației scrise a datelor, conceptelor, pentru utilizarea lor în activități de tip proiect.

Obiective operaționale:

1. Să conceapă metode de obținere a unor derivați ai arenelor;
2. Să formuleze unele reguli care pot fi folosite în obținerea diferiților derivați ai arenelor;
3. Să proceseze informațiile dobândite la proprietățile chimice ale arenelor în modalitatea de obținere a arenelor mononucleare și dinucleare;
4. Să denumească compuși rezultați în urma reacțiilor, pe baza terminologiei învățate;

STRATEGIA DIDACTICĂ:

- a) **Metode folosite:** conversația, asaltul de idei, investigația, algoritimizarea, descoperirea.
- b) **Mijloace didactice folosite :** tabla, creta, manualul, culegeri, fișe de lucru,

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Etapa	timp	Activitatea desfășurată		Metode de activitate
		Activitatea profesorului	Activitatea elevului	
Moment organizatoric	2'	Restabilește liniștea în clasă Verifică prezența elevilor		
Anunțarea noii lecții	1'	Se scrie titlul pe tablă: „ Obținerea unor derivați ai arenelor – o adevărată provocare ”		
Legătura cu lecțiile anterioare	5'	întreabă elevii, cum se poate obține benzenul din ciclohexan și din acetilenă. întreabă elevii cum are loc reacția de substituție în cazul arenelor cu catenă laterală.	Scriu reacțiile de : - obținere benzenului din ciclohexan. - obținere a benzenului din acetilenă răspund că are loc în funcție de natura substituenților existenți pe nucleul benzenic, care pot fi de ordin I și de ordin II.	conversația, asaltul de idei
Desfășurarea propriu-zisă a lecției	30'	înmânează elevilor fișele de lucru, care vor fi diferențiate, în funcție de elevi și le dă termen de 30 minute.	Elevii vor primi câte o astfel de fișă de aplicații (diferențiat) și vor răspunde pe ea, își vor scrie numele și o vor preda profesorului când va fi gata.	conversația, investigația, algoritimizarea,
Rezolvarea la	12'	Profesorul verifică cunoștințele elevilor prin	Câte un elev din fiecare grupa, transcrie la tablă	

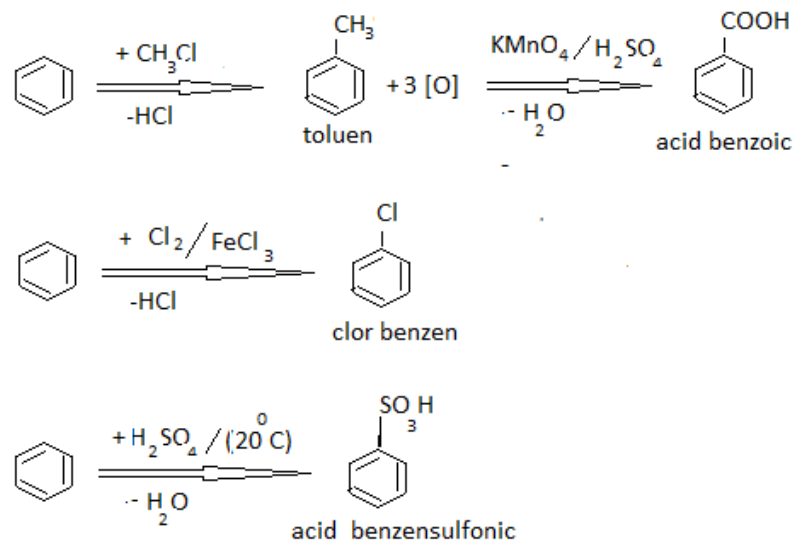
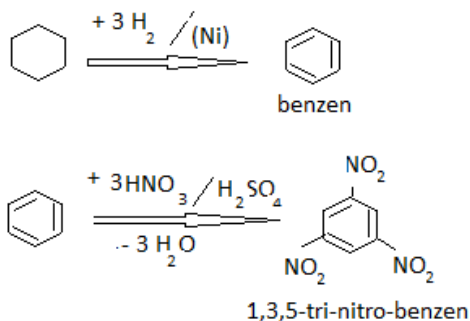
tablă a fișelor de lucru	cele răspunse pe fișa de aplicații, îi încurajează unde au știut, îi recompensează cu puncte de activitate și îi corectează acolo unde omit ceva sau unde greșesc	rezultatele obținute pe fișa de lucru, iar ceilalți elevi sunt atenți și îi corectează pe cei 2 de la tablă, acolo unde au greșit. Unii dintre elevi, vin cu alte propuneri de metode pentru obținerea compușilor ceruți.	
--------------------------	---	---	--

Fișă de lucru 1 (nivel mediu) și rezolvarea fișei de lucru care este realizată de elevi

Fișă de lucru 1 (nivel mediu)

Știind ca avem doar o substanță chimică organică ca materie primă (**CICLOHEXAN**) pe baza celor învățate în capitolul ARENE, obțineți următorii compuși:

- benzen; - 1,3,5-tri-nitro-benzen; - Acid benzoic;
- Clor-benzen; - Acid benzensulfonic

Fișă de lucru 2 (nivel avansat) și rezolvarea fișei de lucru care este realizată de elevi

Fișă de lucru 2 (nivel avansat)

Știind că nu avem la dispoziție nici o substanță organică. Avem în schimb la dispoziție carbid și toată gama de catalizatori și reactivi anorganici. Obțineți următorii compuși: - **Anhidridă maleică**; - **Acid meta-benzil-benzoic**; - **Antracen**; - **Fenil-triclor-metan**; **Trifenil-metan**; - **Acid 3,5 dinitro-benzoic**.

